CELJE, 8. JANUARJA 1981 – ŠTEVILKA 1 – LETO XXXV – CENA 8 DIN

NOVI tednik

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, MOZIRJE, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

35 LET NOVEGA TEDNIKA

Letošnje leto je za naš kolektiv pomembno z več vidikov. Naloge, ki nas čakajo na področju javnega obveščanja na celjskem območju, izpolnjevanje programa, ki ga je delno izoblikovala tudi javna razprava, novi ekonomski pogoji poslovanja in zagotavljanje obstoja, vse to so naše letošnje osnovne naloge.

Toda v letošnjem letu praznujemo tudi 35-letnico obstoja Novega tednika, če upoštevamo za izhodišče prve številke našega lista, ki je začel izhajati 2. junija 1945 leta pod imenom Nova pot, Na delo, pozneje se je preimenoval v Savinjski vestnik, pa v Celjski tednik in nazadnje v Novi tednik. Pred vojno pa je od leta 1924 do 1941 izhajala Nova doba, naš prvi predhodnik.

Vsak teden bomo posvetili en prispevek našemu jubileju. Ne zato, da bi se hvalili, ampak zato, ker je obstoj in delo časnika v petintridesetih letih prinesel na svojih straneh toliko pomembnih prispevkov, ki so del življenja naše družbe, da jih je vredno osvetliti, predstaviti vse dosedanje novinarje, sodelavce, urednike, dopisnike, literate in fotografe, osvetliti dogodke (temne in svetle), ki so sestavljali ta izredno zanimiv mozaik. Za dolgoletne naročnike pripravljamo tudi izlet, v jeseni pa osredno prireditev v Narodnem domu v obliki ustnega časnika. Sicer pa bomo o naših načrtih še obširneje poročali. Naj bo za danes dovolj – izkoristili smo prvo letošnjo številko, da povemo, da se v hiši temeljito pripravljamo na praznovanje: pa ne zaradi bučnega slavja, ampak zgolj zato, da bi naš jubilej proslavili čimbolj delovno in v letošnjem letu ustvarjali tak časnik, ki bi zadovoljil kar najširši krog bralcev in pridobil tudi nove.

UREDNIŠTVO

KRUŠEVČANI V PREBOLDU IN ŽALCU

Ansambel narodnih plesov in pesmi, ki deluje v okviru KUD 14. oktober v Kruševcu, je v Srbiji zelo znan, saj je večkrat nastopil tudi na televiziji. V okviru turneje, na kateri obiskujejo pobratene občine, bodo obiskali tudi žalsko in pripravili dva koncerta. Oba bosta v nedeljo 11. januarja. Prvi bo ob 15. uri v kinodvorani v Preboldu, drugi pa ob 18. uri v telovadnici osnovnošolskega centra v Žalcu. Sicer pa načrtujejo tudi nastop za celjske vojake.

J. V.

O CESTAH IN VODOVODIH

V okviru samoupravne Žalske komunalne skupnosti bodo v naslednjih petih letih skušali z namenskimi sredstvi ohranjati predvsem obstoječe lokalne ceste. S posebnim združevanjem sredstev pa bo treba reševati probleme razširjene reprodukcije. Program povezovanja višinskih domačij z dolino bo zaključen leta 1982. Za skupne komunalne potrebe bodo v naslednjih petih letih namenjali takšna sredstva kot v preteklem obdobju.

J. V.

USPEH VELENJSKIH RUDARJEV

DOBILI SO TEŽKO BITKO

Nakopali so 4702 milijona ton premoga

Verjetno v zadnjih mesecih, posebej pa še v decembru, ni bilo človeka, ki ne bi držal pesti za velenjske rudarje, ki so bili neizprosno bitko za dosego letnega plana. Med letom so jih pestile številne težave, kar vse skupaj ni dobro vplivalo tudi na delovno počutje. Vrstili so se razgovori, obiski, pregovarjanja in obljubljanja, vse skupaj pa se je končalo tako, da so zadnji dan lanskega leta velenjski rudarji dobili svojo doslej najtežjo bitko.

Silvestrovo 80! Ko so se že mnogi drugi veselili v pričakovanju Novega leta in ko je velika večina pisarn že bila praznih ali pa še polnih razigranih ljudi, je zadnja skupina globoko pod zemljo tolkla zadnje tone do izpolnitve plana. Ob 10,30 so plan 4 milijone 700 tisoč ton izpolnili, nakar so ostali v jami še do 13. ure in dodali še dodatnih 2000 ton! Januarja so velenjski rudarji nakopali 419 tisoč ton, februarja 375 tisoč, marca 388 tisoč, aprila 384 tisoč, maja 359 tisoč, junija 335 tisoč, julija 186 tisoč, avgusta 388 tisoč, septembra 448 tisoč, oktobra 462 tisoč, novembra 407 tisoč in decembra 551 tisoč ali skupaj 4702 milijona! Letos so velenjski rudarji trikrat izboljšali rekordni dnevni izkop. Prvič 25. oktobra – 21600 (prej 21500), drugič 27. novembra – 21700 in tretjič 17. decembra – 21.900!

Najboljša je bila zadnja tretjina leta, ko so v štirih mesecih nakopali 1868 milijona ton, najslabša druga (poletni meseci) 1268 milijona ton, medtem ko so v prvih štirih mesecih nakopali 1566 milijona ton.

Velenjski rudarji niso poznali počitka, zlasti ne v decembru, ko so odhajali v jamo tudi ob prostih sobotah in nazadnje, ko so videli, da je možno plan le doseči, tudi ob nedeljah. Uspeli so in zato zaslužijo vse čestitke! Rudarji niso dolgo počivali med Novoletnimi prazniki, saj so v jamo odšli že v nedeljo zvečer. Prvi delovni dan so nakopali 16.600 ton!

TONE VRABL

PRVI JE BIL DAMIR!

Tudi letošnja noč je bila v celjski porodnišnici delovno-vesela. Dežurna ekipa je v trenutku, ko so se drugje veselili, budno bdela na Štefanijo Žnidarec, kateri se je minuto čez polnoč ali v minuti starem Novem letu rodil sin Damir! Ni šlo toliko za rekord, kot za občutek, da se je vse dobro končalo, kot se v skoraj vseh primerih. Delovno torej ni bilo samo na plesiščih, temveč in predvsem tudi v celjski porodnišnici!

Foto: DRAGO MEDVED

OBMOČJE

KORENINE BREZ VODE

Nezaživeto delo sekcij v socialistični zvezi

Minule programske konference socialistične zveze na celjskem območju so opozorile tudi na razkorak med delovanjem na občinski in na krajevni ravni. O tem je v zadnjem času večkrat razpravljal tudi Mitja Ribičič, predsednik republiške konference socialistične zveze.

Mnogo živahnejša aktivnost organov, komisij, odborov in svetov pri občinskih konferencah sicer narekuje potreba, da o pomembnih gradivih razpravlja tudi socialistična zveza. Vendar ni dovolj, če o temeljnih družbenih vprašanjih spregovorijo samo posamezni organi v socialistični zvezi, in še to na občinski ravni. Zato se vnovič postavlja vprašanje, kaj je s sekcijami kot osnovnimi oblikami delovanja socialistične zveze.

Sekcije naj bi delovale tudi pri krajevnih konferencah socialistične zveze. V Celju so jih ustanovili za kulturno problematiko, kmečka vprašanja, za družbenoekonomski položaj žensk in za informiranje. Sekcije na terenu le počasi oživljajo. Sestajajo se le sekretariati, kar seveda ni skladno z glavno nalogo sekcij. V krajevni organizaciji socialistične zveze delujejo sekcije kot demokratične, neposredne oblike sestajanja delovnih ljudi in občanov. V njih razpravljajo o družbnih problemih, za katere so zainteresirani, izražajo svoje interese, jih usklajujejo in predlagajo dogovore za neposredne družbene akcije. Sekcije so lahko torej dobra opora delegatskim odločitvam. Zakaj ne bi o aktualnih kulturnih razmerah na terenu poleg delegacije za kulturno skupnost razpravljali še sekcija za kulturo? V čem je moč sekcijskega dela?

Na terenu bo povezala vse dejavnike v enotno družbeno akcijo. Saj ni mogoče prirediti dobro razpravo o kmetijskih vprašanjih, če v njej ne sodelujejo vsi zainteresirani. Sekcija mora osvetliti določen problem z vseh strani in tudi predlagati rešitve. Ne bo sprejela sklepov, bo pa oblikovala predloge in priporočila, kar bo v veliko pomoč samoupravljalcem in delegatskim organom. Zaradi takšne narave sekcij je toliko bolj čudno, da se počasi uveljavljajo. Kajti vse bolj se zdi, da bi se morali v krajevnih organizacijah socialistične zveze odločiti še za dve sekciji – za usmerjeno izobraževanje in za preskrbo prebivalstva.

Sveti potrošnikov bodo lažje prebrodili vsebinske in organizacijske težave, če bodo delovali sekcijsko. Podobno velja še za druga raznovrstna vprašanja, ki jih krajani najbolj občutijo kot težko rešljiva. Prav zavoljo nadaljnjega utrjevanja družbene vloge socialistične zveze bi kazalo povzeti dosedanje izkušnje iz sekcijskega delovanja.

To bi bila dobra spodbuda vsem, ki že sedaj poskušajo uveljaviti sekcijo kot stalno, demokratično obliko delovanja socialistične zveze.

NOVO VODSTVO V MGZ CELJE

Z Novim letom 1981 je vodstvo Medobčinske gospodarske zbornice Celje prevzel dipl. oec. JANEZ LENASI. Pred tem je opravljal dolžnosti glavnega direktorja Kovinotehne Celje.

V Kovinotehni pa je delavski svet za glavnega direktorja izvolil mag. HERMANA RIGELNIKA, dosedanjega direktorja TOZD Veleprodaja Kovinotehna.

Obema želimo pri opravljanju novih dolžnosti veliko uspeha.

UM

S PROMETNO VARNOSTJO NISO ZADOVOLJNI!

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu pri IS Skupščine občine Žalec ima zelo pomembno vlogo na področju varnosti in vzgoje v cestnem prometu. Dejavnost sveta je tudi pomemben del družbene samozaščite, ki se odraža v skrbi za varnost človeka in obravnavanju škode na družbenem in zasebnem premoženju. Svoje naloge uresničuje z obravnavanjem cestno prometne problematike, s pospeševanjem prometne vzgoje in vspodbujanjem udeležencev v cestnem prometu k boljšim medsebojnim odnosom, usmerjanjem, vzgajanjem preventivne dejavnosti organov in organizacij.

Vzgoja predšolske mladine je bila usmerjena k obnašanju otrok na cesti kot pešcev. Izvedli so akciji Varnost otroka na poti v šolo in Kaj veš o prometu. Na obiskih po šolah pa je bilo ugotovljeno, da so OŠ v občini Žalec preslabo opremljene z učili za prometno vzgojo.

Za vzgojo odraslih je bilo organizirano predavanje o cestno prometni problematiki s predvajanjem filmov. S sodelovanjem postaje Milice v Žalcu in ZŠAM Žalec so izvedli dve prometni akciji in sicer: Kolesar v prometu in Pešec v prometu. Do konca leta 1980 bo svet opravil še akcijo preverjanja znanja poklicnih voznikov.

Prometna varnost v občini Žalec še vedno ni zadovoljiva, je rečeno v poročilo te komisije za leto 1979/80, obravnavala pa ga je tudi IS Skupščine občine Žalec na eni izmed zadnjih sej ta mesec. V letu 1979 se je zgodilo 200 prometnih nesreč, kar 20 nesreč pa je bilo s smrtnim izidom, kjer je izgubilo življenje 23 oseb, 94 pa je bilo hudo ranjenih.

T. TAVČAR

PRESKRBA

LE UGOTAVLJAJO

Slabo pripravljeni delegati

Če bi sodili po razpravi na zadnji seji občinske konference svetov potrošnikov v Celju (bila je 23. decembra lani), potem bi rekli, da je bilo delo tega organa in tudi svetov potrošnikov v krajevnih skupnostih lani slabo. Razprava je bila več kot pomanjkljiva, in človek, se nehote sprašuje, s kakšnimi stališči so prišli delegati na sejo konference – s svojimi osebnimi ali tistimi, ki bi jih naj sprejeli na svetu potrošnikov ali kje drugje. Občutek je bil, da so imeli le lastna mnenja, vsaj v pretežni meri.

In vendar ni bilo tako, čeprav vse spet ni bilo v najlepši luči. Tudi predsednik konference, Jože Rajtmajer, je v svojem poročilu o delu konference ugotovil, da je bilo preveč ugotavljanj neurejenih stanj, preveč sklepov, zato pa premalo učinkovitega dogovarjanja za reševanje problemov, ki jih v preskrbi prebivalcev lani ni bilo malo. In prav okoli teh se je vrtelo delo ne samo konference, marveč še zlasti njenega izvršnega odbora, ki ga vodi Ivan Ravnikar.

Dovolj pobud je bilo ne samo zaradi zboljšanja preskrbe, marveč so zaključki tega dela segali tudi na področje prometa, gostinstva, drobnega gospodarstva, energetike in komunalnega gospodarstva. Tudi delo konference in zlasti izvršnega odbora s sveti potrošnikov je bilo dobro, čeprav še vedno ne takšno, kot bi lahko bilo.

Sicer so se na seji med drugim zavzeli za boljšo povezanost trgovine in inšpekcijskih služb predvsem zaradi varstva pravic občanov in potrošnikov, opozorili na gradnjo nove trgovine na Lipi v Štorah, sprejeli samoupravni sporazum o ustanovitvi območne interesne skupnosti za pospeševanje proizvodnje hrane in preskrbo prebivalcev in sporazum o ustanovitvi občinske skupnosti za cene.

MB

SLOV. KONJICE: ODLIKOVANJA IN MEDALJE

Še pred iztekom leta 1980 so v Slovenskih Konjicah podelili odlikovanja in diplome kolektivom in posameznikom za njihovo aktivno delo na različnih področjih družbenega življenja. **Red dela z zlatim vencem** je prejelo Lesno industrijsko podjetje »Konjice« – Slovenske Konjice, **Red dela s srebrnim vencem** so prejeli: Zveza ribiških družin Maribor, ribogojnica Bukovje, Jože Navršnik, Miroslav Pesko, Ema Kropej, Boris Lepšina, Ivan Oprešnik, Vida Bezenšek, Franc Brumec, Franc Crnič, Julijana Fric, Karel Ingolič, Albert Klevže, Ana Klevže-Vražič, Stanislav Kokelj, Bogomir Kolarič, Ivan Krajnc, Franc Kresnik, Oto Martinjak, Albin Mlinšek, Marjan Mušič, Nuša Penič, Ivan Polenek, Bogo Hasenbihel, Konrad Rošer in Feliks Tič, **Medaljo zaslug za narod** sta prejela: Bogomil Polanec in Breda Kovše-Warletz, **Medaljo dela** pa Marija Bezget, Amalija Rebrnak in Ladislav Bukovšek.

MBP

DOM UPOKOJENCEV CELJE

KO VLADA NEZAUPANJE

Delavci in oskrbovanci niso več sami kos problemom

Čeprav je Dom upokojencev v Celju ustanova, ki je posebnega družbenega pomena in katere osnovni namen je skrb za ostarele občane, se v zadnjem času zdi, da so kadrovski, finančni in iz tega izvirajoči drugi problemi zameglili njeno osnovno funkcijo.

Dom upokojencev namreč že nekaj let po kadrovski plati caplja na repu tovrstnih ustanov v Sloveniji, saj nima ne socialnega delavca, ne zadostnega števila negovalk kakor tudi ne dovolj drugih strokovnih delavcev. Preobremenjenost sedaj zaposlenih delavcev je zato velika, tako da delo z oskrbovanci ne teče dovolj dobro, sprožajo se trenja in spori med oskrbovanci in zaposlenimi v domu in končno nastaja nezadovoljstvo, ki je posebej očitno med oskrbovanci. V Domu upokojencev na primer nimajo vpeljane nočne službe, pa čeprav je med oskrbovanci tudi mnogo takih, ki so hudo bolni. Ob nedeljah ni dežurne službe, oskrbovanci so prepuščeni sami sebi. Skratka, kadrovski problemi so tolikšni, da jim kolektiv Doma upokojencev sam ni več kos. Predvsem zato ne, ker so po drugi strani že nekaj časa otepa s hudimi denarnimi težavami, ki vnašajo nezadovoljstvo in razdor v kolektiv sam, posredno pa seveda tudi med oskrbovance. Letošnje poslovanje na meji rentabilnosti je na primer onemogočilo izplačati zaposlenim regres za letni dopust in skrčilo na minimum prispevek za njihovo prehrano. Ob tem pa je močno zaostrilo tudi vprašanje osebnih dohodkov zaposlenih delavcev. Po drugi strani pa cene živil in drugi materialni stroški hitro naraščajo, vse to pa dviga ceno oskrbnega dne in direktno zadeva že tako plitvi finančni žep oskrbovancev doma. Zadnje, decembrsko povišanje cene oskrbnega dne, je zato povzročilo veliko negodovanje med oskrbovanci in takó zaostrilo medsebojne odnose med zaposlenimi in oskrbovanci, da je bila prav zato sklicana skupna seja odbora oskrbovancev, delavskega sveta Doma upokojencev in odbora za samoupravni nadzor pri občinski skupnosti socialnega skrbstva v Celju, na kateri so temeljito razpravljali o vseh nakopičenih težavah. Te so – kot smo že uvodoma omenili – tolikšne, da bi jih zaposleni in oskrbovanci Doma upokojencev le težko rešili. Kajti vsi veliki problemi so sprožili še zajetno košaro nesporazumov, spodrsljajev in konfliktov, ki so že močno načeli medsebojne odnose med zaposlenimi in oskrbovanci Doma upokojencev in vnesli v ljudi nemir in nezaupanje, ki onemogoča ustvarjalno reševanje problemov. Zato je še posebej spodbudno skupno stališče članov vseh treh omenjenih organov, da mora do konca januarja strokovna skupina ljudi pripraviti temeljit sanacijski program Doma upokojencev. V njem morajo biti obdelani vsi vidiki, tako materialni, kadrovski, socialni in drugi. Program pa mora – tako je bilo dogovorjeno – vsebinsko vključiti tudi bodoče poslovanje in delo v novem prizidku Doma upokojencev v Celju, ki bo predvidoma dograjen že maja letos.

DAMJANA STAMEJČIČ

EMIL ROJC – DOKTORIRAL

Emil Rojc – bivši ravnatelj pedagoškega šolskega centra v Celju, sedaj profesor na Pedagoški akademiji v Mariboru in izvršni sekretar Predsedstva CK ZKS s čimer je povezanih veliko funkcij in zadolžitev je – ob zahtevnem osebnem in družbenem delu, v Sloveniji je eden glavnih nosilcev preobrazbe šolstva v celoti – opravil izredno uspešno disertacijo na Fakulteti političnih ved v Beogradu.

V svoji disertaciji, ki je imela naslov: »Združeno delo kot subjekt samoupravne izobraževalne politike« je na eni strani temeljito analiziral vsa dosedanja teoretična razmišljanja o samoupravni socialistični vzgoji in izobraževanju, na drugi pa je na osnovi empirične raziskave stanja, oziroma razvitosti kadrovsko-izobraževalne funkcije v organizacijah združenega dela naše republike začrtal številne konkretne aktivnosti, da bi preobrazba, zlasti srednjega in visokega šolstva čimbolje uspela. Gre torej za celovito teoretično in praktično znanstveno delo.

Posebno vrednost ima disertacija v tistem delu, kjer Emil Rojc v smislu orisov konkretizira nadaljnje naloge na področju preobrazbe v treh sklopih. Najprej gre za sistem samoupravnega planiranja kadrov in izobraževanja, zatem za razdelavo sistema usmerjanja v izobraževanju ter na kraju za modele svobodne menjave dela na področju izobraževanja. Vsa tri področja so na podlagi Rojčeve disertacije veliko bolj ne samo teoretično ampak predvsem praktično pred nami. Zapišimo še, da je temeljna rdeča nit v tem delu vprašanje kako in kdaj lahko delavec v združenem delu uveljavi svojo vlogo kot subjekt izobraževalne politike. Odgovori na to vprašanje, ki so nanizani v pričujočem delu so brez dvoma izjemno aktualen prispevek pri uveljavljanju nove izobraževalne reforme, kjer skušamo skrb za izobraževanje vgraditi kot sestavino celovite skrbi delavcev v združenem delu za skladen družben razvoj. Da na tem področju nimamo velikih izkušenj je vsakomur, ki se ukvarja z izobraževanjem, popolnoma jasno.

Disertacija bo kmalu izšla tudi v posebni knjigi. Knjiga bo koristen in neobhoden pripomoček vsem, ki se kakorkoli ukvarjajo z izobraževalno in kadrovsko politiko.

JOŽE ZUPANČIČ

V ŠMARJU NOV SODNIK

Delegati celjske občinske skupščine so na zadnjih decembrskih sejah potrdili izvolitev Rudija Prevolška, diplomiranega pravnika iz Rogatca za sodnika šmarske enote Temeljnega sodišča v Celju.

UGODNI TONI ZAHODNEGA TISKA

Zadnjih nekaj dni je v tujem tisku in na radijskih postajah, zlasti pa v glasilih iz Velike Britanije, Zvezne republike Nemčije in Italije, opaziti več člankov, ki precej pozitivno pišejo o gibanjih v jugoslovanskem gospodarstvu. Eden zadnjih značilnih primerov, ki navaja na takšen zaključek, je pisanje londonskega Financial Timesa.

Avtorji člankov so novinarji, ki so pred kratkim prisostvovali v Beogradu razgovoru tujih novinarjev z Zvonetom Draganom v mednarodnem novinarskem centru.

(TANJUG)

BREZ POSEBNIH VERSKIH ODDAJ NA RTV LJUBLJANA

Po končani javni razpravi o predlogih programa RTV Ljubljana v letošnjem letu je skupščina RTV Ljubljana odgovorila tudi na zahteve po uvedbi posebnih oddaj z versko tematiko: »RTV Ljubljana bo v radijskih in televizijskih programih še naprej obveščala o aktivnostih verskih skupnosti v državi in svetu. Še naprej bo spremljala mednarodno dejavnost Vatikana kot neodvisne in samostojne države v skladu z načeli zunanje politike SFRJ – tako kot spremlja aktivnosti drugih držav v svetu, zlasti tistih, s katerimi ima razvite odnose – predvsem o stališčih o osnovnih vprašanjih svetovnega miru, varnosti, mednarodnega sodelovanja, kot tudi skupno aktivnost pri reševanju problemov mednarodne skupnosti. Vključevanje posebnih verskih oddaj, prenašanje verskih obredov na RTV ne prihaja v poštev, in sicer iz načelnih vzrokov, ker bi bilo to v nasprotju z ustavnim načelom o ločenosti države in Cerkve.

Versko opredeljevanje je privatna zadeva, prepuščena izključno osebni odločitvi posameznika. Ustavna zaščita verske svobode prepoveduje prisiljevati kogarkoli, da javno manifestira svoja verska in protiverska prepričanja, prav tako pa ne dovoljuje omejevanja svobode verskega prepričanja. RTV Ljubljana bo tudi v prihodnje izvajala ta načela.«

(TANJUG)

CELJE V OBRAMBI IN ZAŠČITI 81

ZA RESNIČNO ZNANJE

Imenovane komisije, ki pripravljajo vajo

Da bi vse letošnje akcije okoli Dneva civilne zaščite, ki ga bomo na zvezni ravni praznovali od 4. do 6. junija v Celju dobro potekale so na podlagi dogovora med poveljstvom Ljubljanskega armadnega območja, Republiškim štabom za civilno zaščito, Republiškim štabom za teritorialno obrambo, Republiškim sekretariatom za notranje zadeve, Komitejem za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito Skupščine občine Celje ter Republiškim sekretariatom za ljudsko obrambo imenovali organizacijski odbor za pripravo, organizacijo in izvedbo zaključnih aktivnosti ob Dnevu civilne zaščite.

Predsednik Organizacijskega odbora je namestnik republiškega sekretarja za notranje zadeve STANE KOTNIK, podpredsednik pa predsednik skupščine občine Celje JOŽE MAROLT ter člani Bojan Ušeničnik, Ljubo Jasnič, Marko Orožen, Janez Zahrastnik, Rado Jakin, Leopold Jesenik, Radomir Eremija, Ivica Žnidaršič, Tone Rožman, Viki Krajnc in Jože Gaberšček.

Operativno vodstvo vaje: vodja vaje bo VIKI KRAJNC, njegov namestnik pa STANE OCVIRK ter člani Peter Žitko, Miro Puppis, Radomir Eremija, Dušan Uštar, Vlado Gorjup, Vili Skrt, Ludvik Zvonar, Miroslav Mižigoj in Anton Sentočnik.

Imenovali so tudi več komisij in delovnih skupin. Vodja komisije za materialno – finančne zadeve je NIKO ZIMŠEK, komisijo za spremljajoče prireditve bo vodil TONE ROŽMAN, za informativno-propagandno dejavnost MIRO PUPPIS, za protokol BOJAN KOPAČ, za pripravo elaborata vaje STANE OCVIRK, za usposabljanje in opremljanje FRANC ROVERE in za pripravo prostora TOMAŽ JEGLIČ.

TONE VRABL

SOCIALNO SKRBSTVO LE POTREBNIM

Za socialno skrbstvo bo v celjski občini v naslednjem srednjeročnem obdobju manj denarja. Vsak dinar bo treba skrbno pretehtati, kam se bo vložil, še skrbneje pa se bodo dodeljevale družbene denarne pomoči, da jo bodo deležni res samo tisti občani, ki so jo najbolj potrebni. Sem sodijo različne enkratne in začasne pomoči, rejnine, razširitev službe nege na domu in podobno.

Skupnost socialnega skrbstva ne bo uspela iz redne stopnje zagotoviti nikakršnih sredstev za naložbe. Celo dokončanje izgradnje doma upokojencev v Celju bo treba zagotoviti iz drugih virov.

Z. S.

OBRAZI

NIKO ZIMŠEK

Čeprav je kazalo, da se bo tudi po študiju na Ekonomski fakulteti opredelil za zunanjetrgovinsko področje, ga je proučevanje računovodstva in poslovnih finančnih vprašanj tako ogrelo, da se je nazadnje odločil za finančno smer. Zato je tudi diplomsko nalogo pri prof. Ivanu Turku opravil s predračuni in obračuni razlik v ceni trgovskega blaga.

Niko Zimšek je postal strokovnjak za finančna področja. Po lastni opredelitvi je stopil v svet številk, ki govorijo o denarni vrednosti. Tej opredelitvi je ostal zvest tudi pri prvih zaposlitvah v Chemo v Ljubljani in štiri leta pri celjski Kovinotehni.

Še močneje se je s financami srečal pred približno tremi leti, ko je postal član izvršnega sveta celjske občinske skupščine. Bdel je nad občinskim proračunom, skrbel za povezovanje navzven, seveda na področju financ... skrbel za to, da je bil denar, ki se je nabiral v občinski blagajni vselej dobro in gospodarno porabljen. Postal je finančni minister v celjski občini, kot so mu mnogi radi rekli, v pravem pomenu besede. Zato tudi v svojih razpravah vselej dosleden, natančen, razumljiv.

Zdaj je sprejel novo delovno obveznost. Izvoljen je bil za namestnika predsednika poslovodnega odbora Ljubljanske banke Splošne banke Celje. Torej spet korak naprej pri delu na finančnem področju. Tudi nove obveznosti.

»Zavedam se odgovornosti, ki sem jo sprejel, še zlasti, ker bom v prvih šestih mesecih opravljal tudi naloge predsednika poslovodnega odbora. Največ pričakujem od usklajenega dela znotraj kolektivnega organa, razen tega se bom še naprej zavzemal za dober in neposreden stik s sredinami, kjer se dohodek ustvarja, zlasti še, ker gre za poseben odnos banke do organizacij združenega dela, za nadaljnjo razporeditev zbranih sredstev itd.«

M. BOŽIČ

Z UREDNIKOVE MIZE

Pa je pred nami prva letošnja številka. Uvedli smo nekatere manjše spremembe, upamo, da na bolje. Trudili se bomo po svojih najboljših močeh, saj smo navsezadnje v letu, ko praznujemo 35-letnico našega časnika in le z delom lahko potrdimo njegovo polnost.

Imeli smo trden namen že v tej številki pričeti z objavami zunanjepolitičnih komentarjev, pa nam bo to uspelo prihodnji teden. Pisal jih bo zunanjepolitični komentator Dela Jože Šircelj.

V vsaki številki boste lahko prebrali celostransko reportažo in v vsaki številki bo ena nagradna slikovna križanka. Da nam tudi v letošnjem letu ostajate zvesti, je najboljši dokaz to, da ob letu niste odpovedovali Novega tednika, kljub podražitvi. To nam nalaga še večje obveznosti do kakovosti pisanja in obveščanja. Zavedamo se tega!

DRAGO MEDVED

OBČINA ŽALEC DO LETA 1985

NEČEMU SE BO TREBA ODREČI

Realna rast družbenega proizvoda bo 5 odstotna

Tik pred iztekom starega leta se je s podpisom dogovora o temeljih planov občine za obdobje 1981–1985 tudi v žalski občini končalo obdobje dogovarjanja in sporazumevanja o pomembnih usmeritvah, ki so velikega pomena za nadaljnji gospodarski in družbeni razvoj.

Posebej je treba omeniti, je ob tej priložnosti dejal predsednik izvršnega sveta žalske občinske skupščine **Jože Jan**, da bodo pri novih naložbah upoštevali minimalne zahteve in kazalce iz dogovora o temeljih plana SR Slovenije. Pri usmeritvah na področju gospodarstva so tako zmanjšali stopnjo realne rasti družbenega proizvoda od prvotnih osem na pet odstotkov. Tako bo znašala realna letna rast družbenega proizvoda v industriji šest in v kmetijstvu štiri odstotke. V žalski občini predvidevajo, da se bo produktivnost povečala za dva do tri odstotke, letna stopnja rasti zaposlenosti pa bo dva do 2,5 odstotna. Sicer pa so v dogovoru glede na osnutek zmanjšali tudi realne stopnje rasti uvoza in izvoza. Uvoz naj bi se tako letno povečal za 5, izvoz pa za 10 odstotkov.

Ker dobiva štipendijska politika kot sestavni del kadrovske vedno večji pomen, ni naključje, če so v Žalcu podpisali tudi samoupravni sporazum, po katerem bodo za štipendije združevali 0,5 odstotka od izplačanih bruto osebnih dohodkov. Hkrati to pomeni, da bo odslej mogoče realneje vplivati tudi na podeljevanje kadrovskih štipendij v OZD, tako na področju gospodarstva kot v družbenih dejavnostih.

V zvezi s planskimi dokumenti za SIS, velja omeniti, da bo dohodek v letošnjem letu obremenjen za približno 0,18 do 0,70 odstotkov manj kot v letu 1980. Pri omejevanju skupne porabe v SIS je bilo treba skrčiti predvsem sredstva za naložbe, ki se v okviru prispevnih stopenj zbirajo za realizacijo programa samoprispevka. To pa pomeni, da bo treba marsikatero dogovorjeno naložbo v objekte posebnega družbenega pomena prenesti v naslednje srednjeročno obdobje.

JANEZ VEDENIK

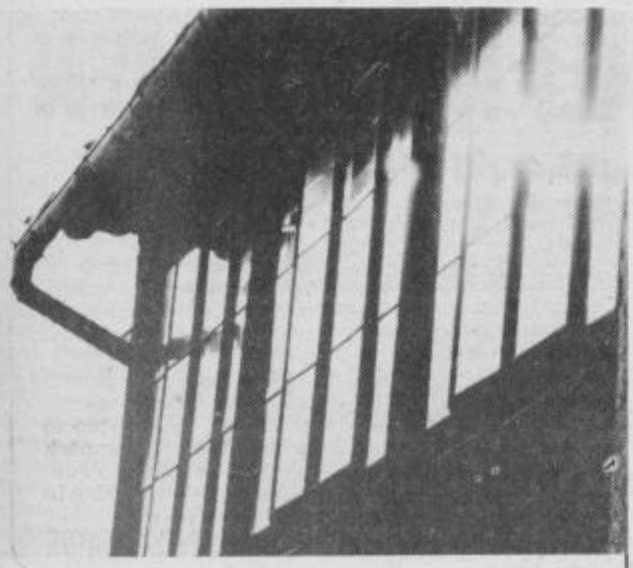

OPROSTILNA SODBA ZA STOPARJA IN PIPANA

Senat celjskega temeljnega sodišča, enota Celje je konec lanskega decembra izdal oprostilno sodbo za udeleženca celjske stanovanjske afere: Antona Stoparja in Dimitrija Pipana. Sodišče je menilo, da se ni dalo ugotoviti ali je bilo stanovanjsko gospodarstvo oškodovano. Sicer pa je tožilec Stoparja obtožil za kazniva dejana zlorabe pravic odgovorne osebe, Pipan pa naj bi ga na to napeljeval. Po tožilčevem mnenju je Stopar, ki je bil sekretar in kasneje še vršilec dolžnosti direktorja stanovanjske skupnosti prestopil meje svojih pravic. Odobril je zamenjavo štirisobnih stanovanj iz solidarnostnega sklada, obnovo Pipanovega stanovanja s sredstvi, ki niso bila predvidena v letnem načrtu investicijskega vzdrževanja, Ida Pipan pa je stanovanje v Vojniku dobila prej kot bi to bilo sicer možno. Stopar se je zagovarjal s tem, da so za ta dejanja krivi celjski družbenopolitični organi in funkcionarji, ki so dajali navodila. Stopar je menil tudi to, da je Pipan kriv za dejanja. Zagovornik Dimitrija Pipana pa je menil, da le-ta za dejanja ni kriv. Tudi zato ne, ker ima celó Stoparja za nedolžnega. Kakor koli že – sodišče je za oba izreklo oprostilno sodbo.

ŠE PRIPIS

Nemalo tiskarske barve je bilo prelite ob tako imenovani celjski stanovanjski aferi predlansko poletje. Čeprav naš časnik ni beležil vsake črke, pa smo o bistvu stvari vendarle spregovorili. Zato bi ne bilo tudi prav, če bi sedaj molčali, ko je dnevno časopisje prineslo vest o razsodbi temeljnega sodišča. Zapirali bi oči pred resnico, če bi trdili, da občani niso reagirali na sicer skopo poročilo s sodišča, ki ga tudi mi objavljamo. In če govorimo o reagiranju, povejmo tudi to, da so bili ljudje ogorčeni, ker so pričakovali več, oziroma, pričakovali so kazen, ker jih je logika stvari peljala do zaključka, da pač takšna afera mora imeti krivce.

Ob vsem tem seveda ne smemo pozabiti, da so se medtem mnoge stvari spremenile. Da smo vendarle družba, ki ni značilna po sekanju glav, da pa so tovariši, neposredno vezani na dogodke v predlanskem letu, vsi zamenjali svoja delovna mesta, da se je tudi v stanovanjski samoupravi le nekaj spremenilo, da tudi novi stanovanjski zakon ravno »celjska poglavja« zelo jasno opredeljujejo.

Nekaj pa trdno drži: ne glede na to, kakšna je bila razsodba sodišča, ne glede na to, ali bo dal tožilec pritožbo ali je ne bo dal, ali bi bil obsojen Stopar, Pipan ali še kdo drug, ne glede na vse to nobena sodba na sodišču ne more izreči vzgojnega ukrepa v taki meri, ki bi popravil politično škodo naši samoupravni praksi, kakršna je bila storjena z dejanji, ki jih vsi dobro poznamo in so madež na sicer snažni obleki uspehov, ki jih delovni ljudje dosegajo s poštenim delom!

DRAGO MEDVED

MOZIRJE

STATI NA TRDNIH TLEH

Komunisti o vidikih srednjeročnega razvoja

Ni naključje, če je bila osrednja točka dnevnega reda zadnje lanske seje članov občinske konference Zveze komunistov Mozirje, 24. decembra, posvečena osnutku družbenega plana občine za novo srednjeročno obdobje. Gre namreč za vprašanje, ki je glavni predmet razprav ne samo na sejah zborov delegatske skupščine, marveč tudi v družbenopolitičnih organizacijah, organizacijah združenega dela, krajevnih in interesnih skupnostih itd.

Težišče družbenega plana občine za obdobje 1981–1985 je zlasti v stabilnem razvoju gospodarstva. Glavne naloge se kažejo v preosnovi industrijske proizvodnje, zlasti pa v njeni usmeritvi v tisto proizvodnjo, ki bo slonela na domačih surovinah, ki bo dajala čim več končnih izdelkov in ki bo usmerjena v izvoz. Ob vsem tem pa je proizvodnja hrane še vedno na prvem mestu. In sploh ima kmetijstvo v občini tudi v naslednjih petih letih primarno mesto, njemu ob bok pa se postavlja terciarni sektor – trgovina, turizem in gostinstvo.

Veliko pričakujejo od novih naložb v industriji ob koncu minulega srednjeročnega obdobja. Zdaj je napočil čas, da bodo dajale nove zmogljivosti tudi ustrezne rezultate. Pa tudi sicer nameravajo v občini v naslednjih petih letih namenjati za naložbe okoli četrtino ustvarjenega družbenega proizvoda. To je veliko. V tem pa je tudi težnja po utrditvi gospodarstva. In vendar se pri načrtovanju novih naložb zavedajo, da bo moralo njihovo financiranje sloneti predvsem na lastnih sredstvih in ne več v tolikšni meri na posojilih. Bolj kot doslej bodo pospeševali združevanje sredstev znotraj občine in vključili v naložbe tudi druge partnerje.

Ob vsem tem se začenja tudi bitka za kadre itd. Gozdarji med drugim opozarjajo na povečevanje nedovoljenega trgovanja z lesom, na nujno ureditev cenovnih odnosov in sploh na družbeni interes pri gospodarjenju z gozdovi.

S precejšnjimi težavami se borijo v lesni industriji, v zadnjem času vse več z dohodkovnimi odnosi, ki pa prekoračujejo običajne okvirje. Če je povezava z gozdarji nujna in utemeljena, pa se odpirajo problemi zavoljo drugih dobaviteljev.

V razpravi se je nadalje in seveda med drugim izoblikovala tudi zahteva, da se morajo v občini čimprej odločiti glede šole na Rečici. Ljudje tega območja namreč terjajo gradnjo nove šole, oziroma ponovno ustanovitev popolne osemletke v kraju.

M. BOŽIČ

VENDARLE KORAK NAPREJ!

Vendarle korak naprej. Ne sicer takšen, kot je bilo predvideno, pa vendar več kot pomemben. Pomemben zlasti zaradi prizadevanj, da bi naj slej ko prej napravili konec razdrobljenemu gostinstvu ne samo v Celju in občini, marveč v regiji.

Tik pred koncem leta sta se namreč kolektiva dveh gostinskih delovnih organizacij v regiji, Gostinskega podjetja Celje in mozirskega Turista, na referendumu, z veliko večino glasov, odločila za pristop k sestavljeni organizaciji združenega dela Merx Celje.

Tako ima SOZD Merx vsaj trenutno v svojem sestavu tri gostinske delovne organizacije, poleg »svoje«, ki je nastala z združitvijo prejšnjih dveh v okviru Merxa ter zdaj še Gostinsko podjetje Celje in Turist v Mozirju.

Ob vsem tem presenča, da se gostinski del celjskega Izletnika ni odločil za združevanje v SOZD Merx, marveč bo, kot kaže, nadaljeval svojo gostinsko aktivnost v dosedanjem obsegu, morda tudi kako drugače. Presenča zategadelj, ker je sodeloval v pripravah na močnejše povezovanje celjskega gostinstva v okviru sestavljene organizacije združenega dela Merx.

Navzlic temu pomeni odločitev kolektivov Gostinskega podjetja Celje in Turista v Mozirju novo kakovost v nadaljnjem delu in razvoju gostinstva ter turizma na celjskem območju.

M. BOŽIČ

LAŠKO

SLIKA ŠE NI OSTRA

TV pretvornik na Krištofu še ni gotov

Eden od problemov, ki tarejo prebivalce krajevne skupnosti Laško, je tudi slaba slika na njihovih televizijskih ekranih. Ni še dolgo tega, kar so se s tem problemom ukvarjali tudi njihovi sosedje v Rimskih Toplicah, kjer pa so krajani danes zadovoljni, saj jim TV pretvornik V Ogečah omogoča kvalitetno gledanje obeh programov ljubljanske in povrhu še prvi program zagrebške televizijske hiše.

Za rešitev tega problema je bil pri občinski konferenci SZDL Laško ustanovljen koordinacijski odbor za gradnjo TV pretvornikov v Ogečah in na Krištofu v Laškem. V ta namen je bilo treba zbrati potrebna finančna sredstva, ki so z aparaturami vred, znesla 250.000 dinarjev. Precejšnji delež so pri tem prispevali tudi krajani, saj so v Rimskih Toplicah zbrali 65.000, v Laškem pa 57.000 dinarjev.

Dela na TV pretvorniku v Ogečah so stekla lani, krajani pa so z mnogimi urami prostovoljnega dela pripomogli, da so bila tudi kmalu zaključena. Tudi krajevna skupnost Rimske Toplice je imela ob tem dovolj posluha. Pretvorniki že pol leta stojí, krajani pa so zadovoljni.

V Laškem je stanje malce drugačno. TV pretvornik na Krištofu namreč ne daje kdove kakšnih obetov za skorajšnje izostrenje slike na malih ekranih. Stolp, ki bo, skupaj z anteno, segal do višine 45 metrov, je sicer že postavljen, še vedno pa ni dokončana TV pretvorniška hišica ob njem, ki po polžje raste že od lanskega avgusta. In tako vse, že davno plačane aparature, še vedno leže pri RTV v Ljubljani.

Ingrad, TOZD Laško, kot izvajalec gradbenih del, se menda ubada s problemom pomanjkanja delavcev, drug problem, ki je bolj žalostnega značaja pa je, da niti krajevna skupnost Laško niti krajani ne čutijo potrebe, če že ne nenapisane dolžnosti, da se, vsak po svojih močeh, vključijo v akcijo za skorajšnje dokončanje del oziroma za rešitev njihovega skupnega problema.

Ostalo je torej le upanje, da bodo dela na TV pretvorniku na Krištofu končana do pomladi, ob tem pa še upanje, da se bodo krajani v Laškem le ozrli po njihovih sosedih v Rimskih Toplicah, ki so jim v reševanju skupnih problemov lahko za zgled. Zgledi pa menda vlečejo?

MARJELA AGREŽ

ŠMARSKI DELEGATI O OBČINSKEM ŽAKLJU

Obravnava osnutka resolucije o politiki izvajanja družbenega plana občine Šmarje pri Jelšah v letu 1981, informacija o uresničevanju družbene usmeritve razporejanja dohodka v devetih mesecih preteklega leta in osnutek proračuna občine za leto 1981 so bili v ospredju zanimanja delegatov vseh treh zborov šmarske občinske skupščine na zadnjem zasedanju tik ob koncu decembra. Predlagane dokumente so delegati brez večjih pripomb sprejeli, za osnutek resolucije pa so se dogovorili, naj o njem teče javna razprava še do 20. januarja.

Delegati so potrdili tudi osnutek proračuna občine za leto 1981, ki predvideva, da se bo splošna poraba v šmarski občini letos povečala za 21,5%. Zato bodo znašali skupni prihodki občinskega proračuna 94.630.000 dinarjev, 31.750.000 dinarjev pa bodo za pokritje skupne porabe v šmarski občini primaknili še iz dopolnilnih sredstev republiškega proračuna.

Delegati so na zadnjem zasedanju potrdili tudi predlog odloka o začasnem financiranju občinskega proračuna v prvem tromesečju letošnjega leta.

DS

AERO – NALOŽBA V NOVO GRAFIKO

EVROPSKA RAZMERJA

Začela se je uresničevati dolgoletna želja

Tik pred nastopom Novega leta 1981 so na travniku pred tovarno AC papirja AERO Celje, položili temeljni kamen za novo grafiko – naložbo v vrednosti preko 320 milijonov dinarjev. Gre za največjo gospodarsko naložbo v občini Celje v naslednjem srednjeročnem obdobju, katere prva faza naj bi bila končana v dveh letih, preostali dve pa do 1985. leta. Na ta način se je začela uresničevati dolgoletna želja vseh delavcev Aera, posebno grafičarjev, ki izvira še iz 1972. leta, ob združitvi tedanjega grafičnega podjetja Cetis z delovno organizacijo Aero.

Reprodukcijska veriga v Aeru se bo z novo naložbo še bolj zaokrožila. Aerova grafika je že sedaj največji proizvajalec neskončnih obrazcev, ne samo v Jugoslaviji, ampak na širšem območju srednje Evrope. Pred kratkim so to proizvodnjo še razširili, nabavili najnovejše stroje in dvignili predvsem ekonomičnost proizvodnje, kar vse se najtesneje povezuje z naložbo v novo grafiko.

Eden najpomembnejših vidikov nove naložbe je v boljši organizaciji proizvodnje, saj sedanja razdrobljenost na treh krajih povzroča med drugim tudi velike transportne stroške.

Načrte za novo naložbo so pripravljali v lastni hiši in ob dobrem sodelovanju s celjskim Razvojnim centrom, zaradi temeljitosti in preizkusa, pa so se posvetovali tudi s priznano frankfurtsko firmo Printprojekt. Ta preizkus se je nanašal tudi na celotno marketinško obdelavo domačega in tujega trga ter potrdil nove izvozne možnosti Aerove grafike.

Z novimi proizvodnimi programi in tehnologijo bo nova grafika dopolnjevala grafično dejavnost tako v občini, regiji in širše, zato so tudi dobro zastavili sodelovanje s celjsko Cinkarno, saj je prav ona Aerov najbolj zanimiv poslovni partner – dobavitelj osnovnega reprodukcijskega materiala, tiskarskih plošč in barv. Tudi skupni obrat samolepilnih etiket v pobrateni Čupriji dosega vse boljše poslovne rezultate, predviden pa je še nadaljnji razvoj tega sodelovanja.

Za Celje in okolico je bistvenega pomena, da nova naložba v Aerovo grafiko ne predstavlja prav nobenega novega onesnaževalca ozračja, končni načrt pa skrbno predvideva rešitev tudi najmanjših ekoloških motenj.

V Aeru, še posebno v temeljni organizaciji združenega dela Grafika, se dobro zavedajo, da so začeli z naložbo v času, za katerega so značilni zaostreni pogoji gospodarjenja in poslovanja; dobro vedo tudi, da se bodo morali zaradi nove grafike še čemu odpovedati in da bo uresničevanje naložbe v novo grafiko terjalo največje napore vsega delovnega kolektiva Aera. Kljub vsemu pa so prepričani, da bodo naložbo v dogovorjenih rokih tudi uresničili. Zavedajo se predvsem dvojnega pomena nove naložbe: zaokrožitve Aerove reprodukcijske verige od surovine – papirja, oplemenitenja papirja do končnih grafičnih izdelkov, po drugi strani pa se bo Aero po uresničitvi nove naložbe povzpel na seznamu izvoznikov. To pa ima v načrtih naslednje srednjeročne ekonomske politike še kako pomembno vlogo.

MITJA UMNIK

INŽ. MARJANU OSOLETU KRAIGHERJEVA NAGRADA

Gospodarska zbornica Slovenije je podelila letošnje Kraigherjeve nagrade. Slovesnost je bila v ponedeljek, 5. januarja v Domu Ivana Cankarja v Ljubljani.

Med letošnjimi nagrajenci je tudi inž. Marjan Osole, individualni poslovodni organ v zreškem Uniorju in je nagrado prejel za izjemne dosežke trajnejšega pomena v gospodarstvu v času od 1968. do 1980. leta.

Znano je, da je Unior v tem času pokril domače potrebe po orodju in ga usmeril celo v močan izvoz, proizvodni program pa pozna tudi mnoge novosti in sodelovanje s francoskim Renaultom. V Zrečah imajo tudi svojo kovinarsko šolo, sadovi dela v Uniorju pa so vidni v vsem kraju na vsakem koraku. K zasluženi nagradi Borisa Kraigherja in diplomi tudi naše iskrene čestitke!

PREDSTAVLJAMO ORGANIZATORJE OBVEŠČANJA V ZDRUŽENEM DELU

FANIKA LAPORNIK – HP PIVOVARNA LAŠKO

Pred devetimi leti smo mladinci v Pivovarni Laško začeli z izdajanjem »Informatorja«, ki je prerasel v sedanje oblike. Tako izdajamo po potrebi »informativni list« in občasno časopis »Laški pivar«. Delavci so se že navadili na te oblike informacij, ki so vse bolj potrebne v vsakdanjem življenju in ob delu.

V informativnem listu objavljamo vse informacije, ki jih predpisuje zakon o združenem delu, to so mesečni, tromesečni, polletni poslovni rezultati. Ne manjka povzetkov materialov za delegacije, za zasedanja samoupravnih organov, nekoliko manj je novic o delu družbeno političnih organizacij.

Skratka, informativni list prinaša poslovne in druge informacije, ki so vezane na dogodke v delovni organizaciji, SOZD, katere članica smo, kraje informiranje delavca, delovnih ljudi in občanov izredno pomembno. Prav zaradi tega je medsebojno sodelovanje komisij in svetov za informiranje v občini in regiji izredno pomembno, da ne bi veljal očitek »vse se ponavlja na različnih ravneh«.

Informiranje pa ni odvisno samo od organizatorjev in urednikov, temveč od vseh dejavnikov, ki so dolžni dajati informacije. Dobra ocena, kdaj dati kakšno informacijo in v kakšni obliki, je temelj dobremu obveščanju, ki mora zadovoljiti »prejemnika informacij« z najnižjo ali najvišjo izobrazbo. Temu cilju se skušamo približati tudi v našem uredništvu oz. svetu za informiranje. Sistem informiranja moramo še dograjevati in privabiti vedno več sodelavcev, da bo obveščanje od »večine za vse«.

ZRCALO

RIŠE: BORI ZUPANČIČ

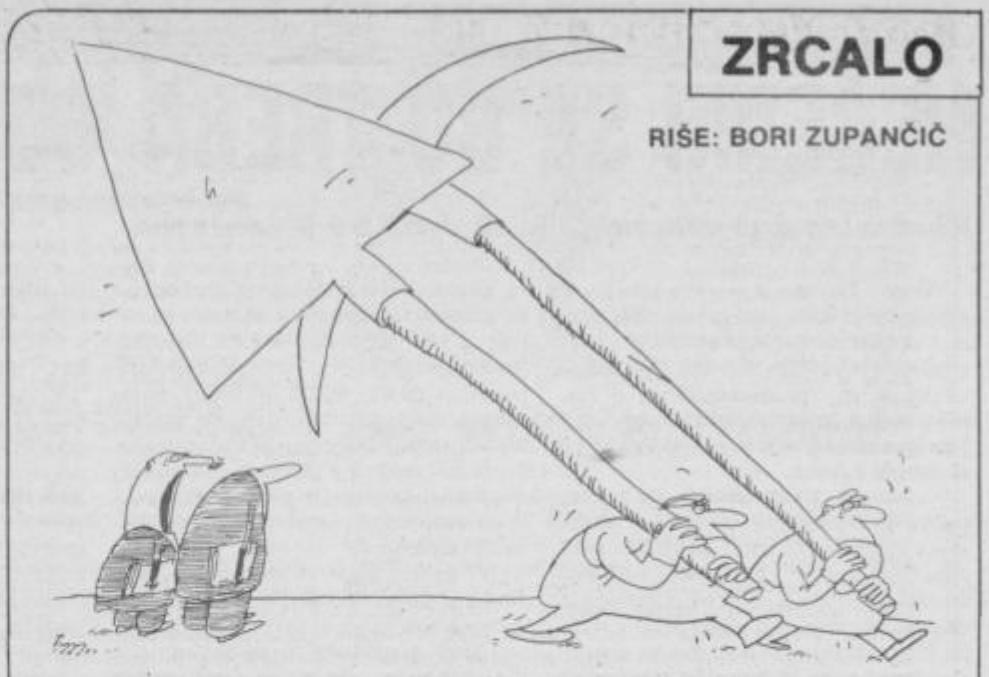

– *Sklenila sta, da nas bosta izkopala iz gospodarskih težav...*

SLOVENSKE KONJICE

ZAMENJALI NEKAJ IMEN

Le nekaj vzdržanih glasov pri Milanu Veljiću

Vrsto pomembnih predlogov so delegati vseh treh zborov Skupščine občine Slovenske Konjice sprejeli na svoji seji 26. decembra. Čeprav je bila seja že čisto blizu prazničnih dni, so se je udeležili skoraj vsi – 75 jih je bilo. Poleg drugih odločitev so soglasno dali v javno razpravo osnutek srednjeročnega družbenega plana občine za obdobje 1981–1985. Odločili so se tudi, da bo mogoče pripombe in predloge posredovati do 31. januarja, izvršni svet pa bo pripravil predlog do 15. februarja.

V javno razpravo so dali tudi osnutek resolucije o družbenoekonomski politiki in razvoju občine v letu 1981. V njem predvidevajo za 6 odstotkov večjo rast realnega družbenega proizvoda, rast industrijske proizvodnje za 7 odstotkov in povečanje obsega kmetijske proizvodnje za 5–6 odstotkov. Ob umirjanju domače porabe bo rast družbenega proizvoda v večji meri odvisna od rezultatov pri izvozu blaga, zato predvidevajo povečanje izvoza za 12 odstotkov. Istočasno predvidevajo za 3–3,5 odstotka večje število zaposlenih – to je za 230 delavcev. Produktivnost dela bi se naj ob tem povečala le za 2,9 odstotka. Za osebne dohodke nameravajo nameniti realno za 1,5 do 2 odstotka več kot v letu 1980.

Delegati skupščine pa so se odločili tudi za spremembe v izvršnem svetu in s tem tudi za spremembe nekaterih predstojnikov občinskih upravnih organov. **Razrešili** so (vzdržalo se je le nekaj delegatov) člana izvršnega sveta in načelnika oddelka za notranje zadeve **Milana Veljiča**, člana izvršnega sveta, zadolženega za področje družbenih prihodkov **Štefana Ribiča**, ker je izpolnil pogoje za upokojitev, članico izvršnega sveta, zadolženo za delo društev **Lojzko Šprajc** in **Janeza Kladnika**, zadolženega za področje notranjih zadev in družbene samozaščite. Za člane izvršnega sveta pa so **imenovali Staneta Kokelja**, ki so ga imenovali tudi za predsednika komiteja za planiranje in družbenoekonomski razvoj, **Franca Jelenka**, ki so ga imenovali za načelnika uprave družbenih prihodkov in **Toneta Obrula, ki so ga imenovali za načelnika oddelka za notranje zadeve.** Lojzeta Korošca **so izvolili za drugega podpredsednika izvršnega sveta občinske skupščine**, Ivanu Pečovniku, **ki je bil doslej zadolžen v izvršnem svetu za področje gospodarstva, pa so poverili področje komunalnih zadev in razvoj krajevnih skupnosti ter ga imenovali za načelnika oddelka za urbanizem, gradbene in komunalne zadeve.**

MILENA B. POKLIČ

CELJE

NIŽJE STOPNJE

Stanarine večje za 25.7%

Tik pred koncem lanskega leta, v četrtek, 25. decembra, so bile 28. ločene seje vseh zborov celjske občinske skupščine, na katerih niso ocenili le lanska gospodarska gibanja v občini, marveč sprejeli tudi nekaj pomembnih odlokov. Med njimi tudi odlok o občinskem proračunu, ki zagotavlja, da bo letos v občinski blagajni vsega skupaj okoli 231 milijonov dinarjev sredstev, oziroma 229 milijonov za občinske potrebe, ostalo pa za obvezno rezervo.

Delegati so sprejeli tudi odlok o prispevkih za interesne skupnosti v 1981. letu za tiste zavezance, ki niso sklenili samoupravnih sporazumov. Sicer pa je treba zapisati, da je do seje občinske skupščine podpisalo samoupravne sporazume o temeljih planov interesnih skupnosti za obdobje 1981–85 že okoli 80% zavezancev.

Ob tej priložnosti so delegati sprejeli tudi nove prispevne stopnje, ki so v večini primerov nižje od predlaganih in objavljenih. Tako znašajo te stopnje za izobraževanje 5,47, za socialno skrbstvo 1,08, za otroški dodatek 1,73, za občinski program otroškega varstva 1,77, za kulturo 1,64, za nadomestila v zdravstvenem varstvu 1,32 ter za drugi program zdravstvenega varstva 11,00. Nova stopnja za telesno kulturo je 0,81, za zaposlovanje 0,21, za požarno varnost 0,33 ter za vzdrževanje in obnavljanje komunalnih objektov in naprav 0,72.

Na seji so sprejeli tudi odlok o povečanju stanarine v občini za 1981. leto za 25.7%.

MB

MLADI ZA NAPREDEK ŠENTJURJA

IZ TEORIJE ZA PRAKSO

Raziskovalna skupnost je nagradila izvirne zamisli

Inovacijska komisija pri šentjurski raziskovalni skupnosti je lani podelila štiri nagrade po razpisu »Mladi za napredek Šentjurja«. Nagrajenci so v svojih delih pokazali velik smisel za konstrukcijo, uvedbo novih proizvodov, zamenjave uvoženih delov z domačimi, kar skrajšuje postopek pri usposobitvi proizvodnje in prinaša prihranek pri trošenju deviznih sredstev.

Nagrado je prejel **Stane Flander**, dipl. ing za metalurgijo za njegovo magistrsko nalogo s področja proizvodnje hladno oblikovanih cevi in profilov v TOZD cevarna Alpos.

Prav tako je prejela nagrado skupina za oblikovanje in uvedbo novih proizvodov v proizvodni proces TOZD Klavnica. To skupino predstavljajo: dipl. veterinar **Milan Čretnik** vodja TOZD, **Franc Zapušek** – tehnolog, **Srečko Belak** vodja predelave. Navedena skupina je razširila izbor mesnih izdelkov za štiri povsem nove proizvode, ki jih je trg odlično sprejel.

Predmetni učitelj **Stanko Gobec** iz osnovne šole na Ponikvi je razvil sodobne metode dela, še posebno pri razvijanju učil za pouk fizike. Veliko pozornost je namenil elektroniki v okviru tehničnega pouka.

Nagrado je prejel še **Anton Strašek** iz delovne organizacije TOLO za nove naprave, predelav strojev in za dopolnjevanje kupljene tehnologije za potrebe izdelovanja lahke obutve.

Tudi klub mladih tehnikov iz osnovne šole na Ponikvi je bil nagrajen, in sicer za uspešno izdelavo maket, učil in modelov. Zgodovinski krožek na osnovni šoli v Šentjurju pa je nagrado »Mladi za napredek Šentjurja« prejel za izdelavo karte dogodkov v občini, med NOB.

Nagrajencem in tudi ostalim bodo podeljene nagrade prav gotovo velika vzpodbuda za še večjo aktivnost na svojem področju, saj je raziskovalna skupnost Šentjur mnenja, da v delovnih organizacijah še vedno manjka iniciative za tovrstno dejavnost.

ERNEST REČNIK

ODMEVI, POGLEDI, STALIŠČA

KJE SO VZROKI ZA TAKŠNO POVRŠNOST?

Pred dnevi mi je profesorica zgodovine v naši šoli predložila Krajevni leksikon Slovenije, III. knjigo, Svet med Savinjskimi Alpami in Sotlo, ki ga je s sodelovanjem Franceta Planine pripravil in uredil Roman Savnik.

Leksikon opisuje na 309. in 310. strani tudi Vitanje, njegovo zgodovino in razvoj. Na 310. strani je tudi zapis o Vitanju v času okupacije in njegovo sodelovanje v narodnoosvobodilni vojni. V omenjenem leksikonu je o tem zapisano naslednje: »Jeseni 1941 so Nemci izselili mnogo družin. Sredi **tega** leta so partizani dvakrat vdrli v trg ter odnesli s seboj živila, obleko in druge potrebščine. **Malo** nato so Nemci odredili mobilizacijo, a **vsi** naši fantje so odšli v partizane. **Zanje** je skrbel zlasti tukajšnji zdravnik Stanko Silan, ki je borcem **tudi že prej** pošiljal hrano in sanitetne potrebščine. Dne 14. februarja 1944 so Nemci ustrelili 10 talcev, na kar opozarja spomenik na dotičnem mestu. Dne 11. julija 1944 je izvršila napad Tomšičeva brigada in zaplenila mnogo materiala. Požgani sta bili dve domačiji.«

Odkrito povedano, da sem se zgrozil, ko sem v tako reprezentativni knjigi prebral ta zapis, ki je blago rečeno – površen, neresničen, stilno in slovnično pa zelo slab.

Pobrskal sem malo, kaj o tem piše v kroniki naše šole. V zvezku, pisanem takoj po osvoboditvi, sem našel s pisalnim strojem napisano prilogo, v kateri je o tej dobi napisano naslednje:

»10. 4. 1941 ob 22.30 uri je fašistični okupator zasedel območje Vitanja. Že 14. 4. 1941 so Nemci začeli zapirati zavedne domačine. Kitek Jožef je v priporu umrl, Pintar Jožef pa je bil ustreljen. Oktobra 1943. leta je prišla v bližino Vitanja četa partizanov. To četo je vodil Hrovat Jože, domačin iz vasi Sp. Dolič. Prebivalci Vitanja so podpirali NOB, prispevali materialno z zbiranjem obleke in obutve ter sanitetnega materiala. Pri tem je posebno pomagal tov. dr. Silan Stanko.

14. 2. 1944 je okupator pripeljal v Vitanje 10 talcev in jih na posestvu Fijavž Jerneja, ki je ob cesti Vitanje–Sp. Dolič, ustrelil. Ta dan je ostal spominski dan – krajevni praznik Vitanja.

Takoj po ustrelitvi je bil prehod 14. divizije preko Vitanja v Dolič in na Graško goro. Med tem časom so bile ogorčene borbe na Paki pri Vitanju, kjer je padlo 7 partizanov. Padli borci so pokopani na vitanjskem pokopališču. Julija 1944 so Nemci, po neuspelem napadu na Pohorje povečali teror. Nekaj časa za tem so partizani rekvirirali imetje Nemcem in nemčurjem v Vitanju. Marca 1945 so Nemci po vrnitvi s Pohorja zažgali dve kmetiji v Vitanju. 2. 5. 1945 je Šercerjeva brigada napadla policijsko postojanko v Vitanju, ter je 3. 5. 1945 tudi likvidirala. Istega dne se je okupator umaknil iz Vitanja.«

Če primerjamo ta zapisa le bežno, lahko ugotovimo, da je zapis v šolski kroniki, čeprav nepopoln, veliko bolj konkreten in dokumentiran. Za vsakega, ki kolikor toliko pozna razvoj narodnoosvobodilnega gibanja na Slovenskem in še posebej na Štajerskem, pa so trditve v šolski kroniki prepričljive, ki jih je mogoče uskladiti z razvojem NOB na tem področju.

Trditve, ki so navedene v omenjenem Krajevnem leksikonu Slovenije, ne vzdržijo niti najmanjše, površne korelacije. Ni jih mogoče uskladiti s celotnim pregledom razvoja narodnoosvobodilne borbe na Štajerskem.

»Jeseni 1941. leta so Nemci izselili mnogo družin,« trdi Leksikon. Danes so nam vendar na razpolago točni datumi izseljevanja, poznamo celo uro za posamezno družino. Vemo, da je to bilo **takoj** ob prihodu okupatorja. Tako je bilo povsod na Štajerskem in Vitanje ni nobena izjema. Seveda so izseljevali tudi pozneje. Šolska kronika pove, da so Nemci začeli zapirati zavedne Slovence že 14. aprila, to je štiri dni po njihovem prihodu v Vitanje.

Ta podatek je zanesljiv in točen, saj vemo, da so Nemci imeli v Vitanju že pred vojno močno peto kolono v organizaciji Kulturbunda. Ta je bila v Vitanju močnejša in številčnejša, kot v nekaterih večjih okoliških krajih. Že pred vojno so nemčurji uspeli prigrabiti v svoje roke v Vitanju vse ključne gospodarske pozicije. Ti so tudi pripravili vse potrebno gradivo, spiske in podatke za izseljevanje najnaprednejših slovenskih družin. To so storili z namenom, da se jih znebijo, pa tudi zato, da si prisvojijo še njihovo imetje.

Vitanjski trg pa je ostal močno nemčursko gnezdo vse do konca vojne. V ta trg ni stopila partizanska noga vse do osvoboditve maja 1945.

Zaradi vsega tega je nerazumljiva trditev v Leksikonu v drugem stavku, ki pravi: »Sredi tega leta« (mišljeno je leto 1941 iz prejšnjega stavka) »so partizani **dvakrat** vdrli v trg, ter odnesli s seboj živila, obleko in druge potrebščine.« Vemo, da je oktobra 1941 bilo za nekaj minut osvobojeno mesto Šoštanj, edino na Štajerskem. Za Vitanje nimamo takih podatkov. Vemo pa tudi, da 1941 na tem področju ni bilo partizanov, še zlasti ne tako močne enote, ki bi bila sposobna vdreti v takrat močno utrjeni nemškutarski vitanjski trg. Kot bomo videli kasneje, niti Tomšičevi brigadi to ni uspelo leta 1944.

In nadalje piše v Leksikonu: »Malo nato so Nemci odredili mobilizacijo, a **vsi** naši fantje so odšli v partizane.«

Nemci so vršili mobilizacijo v njihovo vojsko na Štajerskem vse od leta 1941 do konca vojne. Očitna laž in potvorba pa je, da so vsi vitanjski nemški mobiliziranci odšli v partizane. Vitanje ne premore **borca** NOV od leta 1941 ali 1942. Resnica je ravno nasprotna, da so vsi fantje, ki so takrat dobili pozive, tudi odšli v nemško vojsko, saj tudi niso imeli kam drugam. Ti dve leti na tem področju ni bilo organizirano narodnoosvobodilno gibanje in v bližini ni bilo partizanskih enot. Prvi pohorski bataljon, ki je v 1942. letu deloval na Pohorju, se je Vitanja na daleč izogibal. Ni znana nobena akcija v tej bližini v tistem času. Znana so tudi imena vseh borcev Prvega pohorskega bataljona, a nisem med njimi zasledil nobenega fanta iz Vitanja. Drugih partizanskih enot pa takrat tu ni bilo. Kje so potem bili vitanjski fantje, da je zanje skrbel zdravnik Stanko Silan, »ki je borcem **že prej** pošiljal hrano in sanitetne potrebščine«.

Verjamem, da je dr. Stanku Silanu hudo, ko bere tako popačeno pisanje. On je resnično z vso vnemo in z vsemi močmi podpiral narodnoosvobodilno gibanje, a takrat, ko so zato nastali pogoji in potrebe, organizacije in partizanske enote. To pa je bilo od druge polovice 1943. leta dalje. Vitanjčanom je tudi znano, da so Nemci od dr. Silana zahtevali sodelovanje pri streljanju 10 talcev, pa je tako sodelovanje odklonil. Zdravnik bi moral ugotoviti in potrditi smrt posameznika. To streljanje so Nemci priredili javno. Vse dosegljive ljudi so nagnali na kraj, da so temu zločinu prisostvovali in ga gledali. Ljudje se še danes spominjajo drug drugega in zadržanje posameznika do tega gnusnega dejanja okupatorja.

Ko je Tomšičeva brigada 11. julija 1944 napadla Vitanje, ni prodrla v trg. V njem je bila namreč močno utrjena nemška posadka. Brigada je obvladala le vas in še to v hudem spopadu nož na nož. V vasi si je z eksplozivom utrla pot v trgovino in se založila z raznim materialom. Do trgovin v trgu ni prišla.

O tem napadu in sploh o vezah partizanov z Vitanjem sem se veliko pogovarjal s pokojnim narodnim herojem Ivanom Kovačičem-Efenko, komandantom XIV. divizije. Povedal mi je, da so boji ob napadu na Vitanje bili zelo hudi in brigada ni smela žrtvovati borcev za napad na trg. Povedal pa mi je tudi, da so v samem Vitanju imeli svoje zaupnike in sodelavce v neki trgovki Mariji, ki jih je večkrat obiskala v štabu na Brdcah, jih obveščala in oskrbovala s cigaretami. To delo pa je morala opravljati zelo previdno, kajti okupator je imel v Vitanju vse polno ovaduhov.

Zaradi vsega tega me preseneča takšna površnost in netočnost v knjigi, kot je Krajevni leksikon Slovenije. Ta knjiga je v vsaki šoli v Sloveniji kot učbenik in kot vir iz katerega črpa mladi rod znanje o zgodovini svojega in drugih krajev, pa tudi o zgodovini naše slavne narodnoosvobodilne vojne. Ta borba pa je nam vsem tako sveta, težka in spoštovanja vredna, da je tako malomaren in neodgovoren odnos do nje več kot nerazumljiv.

Za izdajo tega Leksikona so naši delovni ljudje vložili velika sredstva z namenom ohraniti podatke bodočim rodovom. Prepričani so bili o verodostojnosti in resničnosti vsebine. V nasprotnem prepričanju verjetno tega denarja ne bi dali. Kdo pa je odgovoren za vsebino?

1. Takšno površno in netočno pisanje postavlja pod vprašaj celotno zgodovinopisje te dobe. Tisti, ki jim ta čas ni tako pri srcu, poskušajo na osnovi ene tako očitne netočnosti omaleževati in razvrednotiti celotno naše zgodovinopisje iz NOB.

2. Iz Krajevnega leksikona Slovenije jemljejo podatke razni pisci tudi za druge publikacije. In če so v njem neresnični podatki, so tudi druge publikacije take, da širijo neresnico. Tako je na primer Ivan Stopar v knjižici VITANJE, kulturni in naravni spomeniki Slovenije, Zbirka vodnikov, ki jo je 1979. leta izdala tiskarna Tone Tomšič v Ljubljani, po vsej verjetnosti iz tega vira zapisal tekst naslednje vsebine:

»Vitanje je prispevalo svoj delež tudi v narodnoosvobodilnem boju. Na jesen 1941 so Nemci izselili številne narodno zavedne družine. Že tega leta so partizani dvakrat napadli trg in se oskrbeli z živili, obleko in drugim. Mnogi vitanjski fantje in možje so pozneje odšli v gozdove, zato so Nemci v povračilo 14. februarja 1944 ustrelili deset talcev. Enajstega julija 1944 je vdrla v naselje Tomšičeva brigada, si nabrala potrebni material in se umaknila.«

Ta zapis je sicer bolj previden, a še vedno netočen in neresničen. Tako se širi neresnica dalje.

Menim, da je tak odnos do zgodovine narodnoosvobodilne borbe nedopusten in vreden vse obsodbe. O tem se morajo zamisliti predvsem tisti, ki to zgodovino proučujejo in jo dobro poznajo. Ti bi morali sodelovati pri sestavljanju vsebine iz tega obdobja za tako pomembno knjigo, kot je Krajevni leksikon Slovenije. Prav bi bilo, da bi vse šole pregledale sestavke, ki govorijo o NOB njihovega kraja v tem leksikonu. Če bi ugotovili še več netočnosti, bi morali leksikon popraviti.

Dokler smo udeleženci narodnoosvobodilnega boja še živi in dokler nas še spomin še ni zapustil, moramo skrbeti za točno in resnično pisanje o tej slavni dobi. Neresnične in netočne vsebine pa moramo odstraniti. Kako bomo to storili v Leksikonu, pa naj povedo tudi avtorji.

FRANJO MAROŠEK
Vitanje 130

ANTON UDOVČ-MILAN, 60-LETNIK

Pred šestdesetimi leti, 27. decembra 1920. leta, v vasi Krašnja, občina Domžale se je v družini Udovča, malega kmeta, Anton rodil prvi po vrsti, od skupno štirih otrok. V času njegove mladosti, ker doma ni bilo dovolj kruha za vse, je bilo zelo težko živeti. Zato je Anton moral trdo delati na polju domače kmetije in si služiti kruh še s prodajo lesa tako v času stare Jugoslavije in še nekaj časa okupacije. Opravljal je tudi prevoze s konjsko vprego, dokler mu konje ni odvzel okupator. Zato se je moral, kot fizični delavec zaposliti v opekarni v Črnučah do odhoda v partizane.

V narodnoosvobodilnem boju je Anton pričel sodelovati septembra 1942. leta, bil je neposredno vezan na politične delavce domačega terena in ko je bil pri okupatorju že preveč kompromitiran, je odšel 21. 2. 1943. v partizane, v Kamniški bataljon. Od tu je šel v brigado »Slavka Šlandra«, od koder je bil dodeljen varnosti obveščevalni skupini za okrožje Kamnik. Po tečaju VOS-a je deloval v OZN za Koroško in Štajersko do osvoboditve. V NOV je opravljal v glavnem politične dolžnosti, od politdelegata voda do politkomisarja bataljona VOS-a. Je udeleženec NOV z dvojno priznano posebno dobo od 1. 9. 1942 do osvoboditve 15. 5. 1945. Ima čin kapetana in je kot ranjenec osebni vojaški vojni invalid iz NOV.

V povojnem obdobju je ostal, kot aktivni pripadnik – oficir v UDB-i in nato v organih za notranje zadeve do upokojitve leta 1959. Ni mogel dolgo mirovati, ponovno se je zaposlil v »Kovinotehni«, kjer je opravljal razne odgovorne naloge vse do svoje ponovne starostne upokojitve v letu 1979. V času zaposlitve je bil družbenopolitično angažiran, kot je še danes, zlasti na terenu, kjer živi s svojo družino v Celju. V Krajevni skupnosti »Aljažev hrib« opravlja dolžnosti predsednika Združenja borcev NOV »Janko Skvarča«, člana Komiteja za SLO in DS, v občinskem merilu pa je član Občinskega odbora ZZB NOV Celje in predsednik Komisije za borce Skupščine občine Celje. Razen teh opravlja še druge dolžnosti, zlasti v Lovski družini »Grmada« Celje, kot njen aktivni in častni član.

Za zasluge v NOV in za povojno obdobje je bil odlikovan z redom za hrabrost, redom zaslug za narod s srebrno zvezdo in redom dela s srebrnim vencem. Po liniji SZDL pa je za svojo aktivnost prejel v letu 1979 še srebrni znak OF. Ob življenjskem jubileju iskrene čestitke in še na mnoga leta, Tone!

MIHA PETAN

NAJBOLJŠI V REGIJI

Presenečen je bil Edi Brumec iz Slovenskih Konjic, ko so mu povedali, da so ga izbrali za najboljšega mladinca prostovoljca v teritorialni obrambi v celjski regiji za leto 1980. 26-letnemu pleskarju se zdi njegovo dosedanje delo pri teritorialni obrambi nekaj povsem samo po sebi umevnega. Z njim že vrsto let živi – vse od leta 1972.

Na Rogli, na Pohorju se je začelo. Takrat so ustanovili enoto mladincev prostovoljcev. Vseh osem let ji je ostal zvest, prav tako kot številnim pohodom po partizanskih poteh Pohorja, po poteh AVNOJ-a, okoli okupirane Ljubljane, pa delovnim akcijam. Všeč mu je tako življenje, zanj pa ga je že mladega navdušil oče s pripovedovanjem dogodivščin iz partizanskih let.

Z delom pleskarja je odsotnosti kar težko uskladiti. Ne zato, ker morda delovna organizacija ne bi imela razumevanja, temveč zato, ker to delo opravljata samo dva in se odsotnost enega krepko pozna. Pa potem, ko se vrne, bolj poprime. Svojo prostovoljno obveznost je vzel kot nepreklicno dolžnost. Morda tudi zato, ker zaradi slabega zdravja ni služil vojaškega roka. Ne glede na to pa je prepričan, da bi se moralo vključiti še več mladincev »saj nas je za obrambo naše domovine vedno premalo.« Ker je sam resen, pričakuje tudi enako resnost od sotovarišev. Prostovoljnost gor ali dol.

Z resnostjo je dosegel zaupanje, zaradi nje so mu lani zaupali vodenje voda in letos desetine, zaradi nje je že predlani dobil priznanje občinskega štaba. Lani so ga povabili na sprejem k republiškemu komandantu teritorialne obrambe. Če mu bo zdravje služilo, bo s tem delom še nadaljeval, čeprav ugotavlja pri svojih šestindvajsetih letih, da se že stara.

MBP

LJUBEČNA: USPEŠEN ZAKLJUČEK LETA

V krajevni skupnosti Ljubečna so z uspehi v preteklem letu nadvse zadovoljni. S prispevki krajanov in pomočjo delovne organizacije »Ljubečna« ter širše družbene skupnosti so uspeli rešiti vrsto komunalnih problemov. Tako so asfaltirali dve krajevni cesti. Napeljali vodovod v naselje Ljubečna in Šmiklavž. Uredili pa so tudi tri avtobusna postajališča. Seveda pa to ni bilo vse. Uspešno so opravili naloge na področju splošne ljudske obrambe in poživili delo v vseh družbenopolitičnih organizacijah. Gasilci so delovno proslavili tridesetletnico uspešnega dela.

Vrsto uspehov pa je letos v Ljubečni zaključil Merx. Ta delovna organizacija je po nekajletnih obljubah le preuredila trgovino.

M. BRECL

PRI PRVEM OTROKU V LETU 1981

PRVO MINUTO JE PRIJOKAL DAMIR

Minuto po »starem« letu je rodila Štefanija Žnidarec

Tudi letos smo ob ljubeznivi pomoči Trgovskega podjetja MODA Celje izpeljali našo, zdaj že krepko tradicionalno, akcijo obiska porodnišnice in čestitanja tisti mamici, ki je v komaj začetem Novem letu prva podarila življenje otroku. Za celjsko porodnišnico je že kar značilno, da ima njena dežurna zdravniška ekipa v silvestrsko-novoletni noči največ dela prav takrat, ko drugje pokajo petarde, teče šampanjec, se ljudej poljubljajo in objemajo ter se gredo neizmerno veselje po odhajajočem in še večje veselje po prihajajočem.

Tudi letos je v celjski porodnišnici »počilo« v »center«, saj je prvi državljanček nadvse pogumno (3500 gramov in dolžina 51 cm) prijokal v ta svet ob 00,1 v letu 1981!!!

Takrat je ob njem in njegovi mamici **Štefaniji Žnidarec** stala dežurna zdravniška ekipa na čelu z zdravnikoma **dr. Jože Meško** in **dr. Goran Cvitan.** Vse se je dobro končalo (zakaj se ne bi?) in ekipa je »poskušala« zajeti vsaj nekaj počitka pa tudi razmišljanja o rojenem Novem letu. In glej ga zlomka, ob 2,48 iste noči je bilo treba znova na delo. **Katica Vrabič** iz Prihove 3, Rečica ob Savinji, je rodila punčko! Tudi tu se je vse dobro končalo, kot pri vseh devetnajstih porodih od polnoči novorojenega leta pa do našega obiska, 3. januarja dopoldne. Vmes so imeli tudi prve dvojčke v letošnjem letu, rodila pa jih je **Ivanka Kosi** iz Vrha 29, Šmarje pri Jelšah, fantka in punčko. To je bil njen tretji porod, zdaj ima štiri otroke (tri punčke in fantka) ter moža.

MED 3 IN 4 JE DAMIR

Kako dolgo poznate moža Ivico?

Š. Žnidarec: »Od rojstva.«

?

Š. Žnidarec (rahel nasmeh in pojasnjevanje): »Njegov dom nosi številko 3, moj pa 4. Sosedje smo, dobri sosedje. Vnemalo se je, vnelo in vžgalo leta 1978, ko sva se poročila.«

Mož Ivica (24) je zaposlen kot delavec na žagi na Humu na Sotli, Štefanija je doma ob njegovi (moževi) in svoji mami.

Zdaj vsaj nekaj časa ne boste mogli kmetovati, saj je tu Damir, vajin prvi otrok...

Š. Žnidarec: »Tu sta mami pa bo šlo.«

Je bil mož vesel sina?

Š. Žnidarec: »Rekel je – naj bo punčka ali fantek, samo da bo zdravo.«

Boste družinico še povečali?

Š. Žnidarec: »Vsaj za enega člana prav gotovo še.«

Zakaj ste prišli rodit v Celje, ne pa na primer v Zagreb ali Zabok?

Š. Žnidarec: »Tu imam brata in rekli so mi, da je to dobra porodnišnica. Nisem razočarana.«

LANI 200 OTROK VEČ

Dr. Peterlin, z vsemi člani kolektiva »duša« celjske porodnišnice, z neprikritim veseljem pripoveduje, da je njihova »tovarna« lani dobro »gospodarila«:

»Leta 1979 se je v naši porodnišnici rodilo 2990 otrok, lani pa kar 3199!«

Kje so vzroki?

Dr. Peterlin: »Že vrsto let imamo isto območje, zato vidimo del vzrokov za porast tudi v tem, da se mlade družine že odločajo za več kot samo enega otroka.«

Kako je s smrtnostjo porodnic in dojenčkov?

Dr. Peterlin: »Skupaj z Ljubljano se lahko pohvalimo, da se po doseženih rezultatih uvrščamo med tiste države v srednji Evropi, ki imajo na tem področju vrhunske rezultate. Smrtnosti porodnic pri nas v Sloveniji praktično ne poznamo več, medtem ko je smrtnost dojenčkov resnično minimalna. Vse to gre na račun dobre opremljenosti ter strokovnega dela zdravnikov in vseh služb.«

Veseli smo zdrknili iz celjske porodnišnice, ker so nam povedali dobre rezultate in ker smo bili pri materi, ki je v letošnjem letu prva podarila življenje prvencu, sinu Damirju. Naj bo zdravo in srečno letošnje in vsa prihodnja leta za Damira in vse otroke sveta!

Novoletno ekipo so sestavljali:

DRAGO MEDVED s fotoaparatom, ALOJZ TURNŠEK z darilnim bonom, VALTER LEBEN s šopkom rož in TONE VRABL s tem zapisom!

Alojz Turnšek, ki je zaposlen v Trgovskem podjetju MODA v Celju že 30 let, izroča v imenu tega kolektiva kot predsednik njegovega delavskega sveta darilo Štefaniji Žnidarec.

V BESEDI IN SLIKI

GP BEŽIGRAD ZA DOBJE

Že nekaj let zapored delavci gradbenega podjetja Bežigrad iz Ljubljane prihajajo v krajevno skupnost Dobje pri Planini k učencem tamkajšnje skromne šole, da bi jim pod novoletno jelko pustili darila. Ta delovni kolektiv iz Ljubljane je namreč po potresu prevzel patronat nad šolo in vezi postajajo iz leta v leto čvrstejše.

Najbolj veselo je seveda ob Novem letu, na katerega so se učenci te šole tudi letos skrbno pripravili in še teže čakali nanj. Težko je opisati vzdušje pričakovanja, ki je zavladalo v lepo okrašeni učilnici. Pod košatimi vejami novoletne jelke so se letos otroci prisrčno razveselili 8 parov smuči s čevlji vred, radijskega sprejemnika s kasetofonom in pravi pravcati lutkovni oder so letos dobili dobjanski otroci. V veliki košari pa še dobrote, ki so jih otroci ponesli domov.

Bleščale so se oči malčkov in tudi predstavnikov GP Bežigrad, ki so v svoj kolektiv ponesli zahvalo in tople želje dobjanskih otrok, učiteljev in predstavnikov krajevne skupnosti.

Otroci so pod novoletno jelko zapeli, zaplesali, pripravili kratko igrico in tudi novi lutkovni oder so preizkusili.

Srečni so stopili v mlado leto.

MATEJA PODJED

DARILCE NOVOROJENČKU

Tudi svet za socialno politiko pri občinski konferenci socialistične zveze v Celju je razpravljal o pobudi in nabavi knjige, ki jo je založila Zveza prijateljev mladine Slovenije, prejeli pa naj bi jo starši novorojenih otrok. Odločitev o tem naj bi sprejela vsaka občina in celjska se je med drugimi, tudi ogrela za to darilce.

V celjski občini se rodi letno okoli tisoč otrok, zato izdatek za knjigo Naš malček (v višini 140.000 dinarjev) ne bo tako velik izdatek, zlasti če se bo finansiral iz različnih virov. Zaenkrat obstaja predlog, da bi darilce prejela mati ob prvem obisku na domu iz rok patronažne sestre, ob rojstvu drugega otroka pa čestitko predsednika občinske skupščine.

Knjiga Naš malček je prva, ki je zrasla iz naših razmer in ki iz naših izkušenj celovito obravnava skrb za otroka od rojstva naprej. Tako iz zdravstvenega, psihološko pedagoškega vidika in zaščite otroka iz pravnega stališča. V »Mali dnevnik« na koncu knjige bodo starši lahko vpisovali pomembne datume in opažanja o otrokovem zdravju in razvoju. V tem delu knjige je tudi zbrana literatura – knjige in revije, ki jih priporočajo staršem pri načrtovanju, negi in vzgoji otrok.

Z. S.

KAKO SO SILVESTROVALI?

TUDI NAJDALJŠA NOČ JE BILA ZA NJIH DELAVNIK

Za nekatere je silvestrovanje na delovnem mestu že kar navada, drugi pa se bodo še navadili

JOŽE HROVAT, *nadzorni kretnik za Železniški postaji Celje–Čret, doma iz Šentvida pri Grobelnem: »Pri železnici delam že enaindvajset let in v tem času sem mnogokrat silvestroval na delovnem mestu. Tudi letos sem na silvestrovo delal in ko je odbila ura polnoč, smo bili s kolegi ravno na tirih. Šele potem smo si voščili novo leto in zaželeli, da tudi v letu, ki prihaja, ne bi bilo nobenih nesreč.«*

MARTIN ŠOLINC, *cestninar na izstopni postaji Dramlje: »Noč, ki ji pravimo najdaljša noč v letu, je zame hitro minila. Promet je bil bolj redek kot običajno, tako da sem lahko kar strnjeno spremljal televizijski program. Prijeten je bil in ure so hitro minevale. Kar naenkrat je bilo tu Novo leto. Res, hitreje mi je ta noč, ki sem jo preživel pri delu minila kot običajne.«*

NADA POLAK, *blagajničarka v hotelu Planja na Rogli: »Vesela in prijetna je bila ta noč. Prvič sem tako noč preživela na delu in ni mi bilo težko. Lahko bi celo rekli, da je bilo lepo. Vzdušje v hotelu je bilo prisrčno, veselo. Samo telefoni so vnesli malce zmede. Po polnoči so naši gostje želeli voščiti prijateljem in znancem, pa tega večina zaradi slabih zvez ni mogla.«*

ANICA KEJŽAR, *kuharica v hotelu Dobrava v Zrečah: »Delali smo od dvanajstih opoldan do šestih zjutraj drugega dne. Veliko dela je bilo, tako da je čas hitro mineval, še bolj pa zaradi prijetnega vzdušja, ki je vladalo povsod. To je bila moja deseta delovna silvestrska noč. Če jo primerjam s preteklimi, se mi zdi najlepša. Ker smo imeli samo menije, je tudi delo lepo teklo.«*

MILAN ES, *miličnik iz Žalca: »To je bila moja prva silvestrska noč, ki sem jo preživel na delovnem mestu, z mano pa sta bila še dva miličnika. Dela nismo imeli mnogo. Pretepov ni bilo, razen na dveh mestih, kjer pa so red napravili redarji, pri Vinski gori je bila manjša avtomobilska nesreča, sicer pa moram reči, da so bili vozniki disciplinirani. V jutranjih urah pa smo včasih malo zatisnili oči.«*

MLADEN ZOREC, *ki je skupaj z ansamblom ECHO za Silvestrovo zabaval goste v Zdravilišču Laško je povedal: »Za glasbenike je praznovanje novega leta dokaj utrudljivo in naporno. Marsikdo misli, da dobimo za to igranje tudi ne vem kolikšen honorar. Lahko pa rečem, da so v povprečju ti honorarji dokaj skromni, če upoštevamo, da se moramo odreči plesu in splošnemu veselju.«*

LETO 1980 NA CELJSKEM OBMOČJU

V ZNAKU STABILIZACIJE

Leto 1980 se je na celjskem območju pričelo s številnimi gospodarskimi težavami in odprtimi vprašanji, ki so že v prvih mesecih z vso svojo težo opozorili na nujne naloge celotne družbene skupnosti v bitki za stabilizacijo gospodarstva, za uskladitev potreb z možnostmi, porabe z dohodkom.

Na težavno leto je v svoji novoletni poslanici opozoril predsednik Tito. In tudi njegova huda bolezen, ki smo jo na celjskem območju spremljali z vso zaskrbljenostjo, a vendarle polni optimizma, je prispevala k splošnem iztreznjenju.

Vse do 4. maja, ko je vest o smrti predsednika Tita zavila celotno domovino in velik del sveta v žalost, smo na celjskem območju upali in želeli, da bo Tito močnejši od bolezni. Vse mesece njegove bolezni so tudi iz celjskega območja, kot iz vse domovine, potovale na Klinični center v Ljubljano številne želje vseh delovnih ljudi, mladine in krajanov, polne ljubezni do predsednika.

Februarja so v vseh občinah celjskega območja že jasneje zastavljali stabilizacijske cilje. A vendarle je minilo še precej časa, preden smo dejansko vsi dojeli vsebino stabilizacije. Sprva smo jo razumeli le kot trenutno, kratkotrajno akcijo varčevanja. Zdaj vemo, da nas bo spremljala še vrsto let kot ključna vsakodnevna naloga. Zato je že februarsko opozorilo, da stabilizacija ni le podrejanje zakonskim ukrepom in varčevanje, marveč bitka za višjo produktivnost, večji izvoz, boljšo delovno disciplino in višji dohodek, izzvenelo v resen opomin. Februarja so v občinah območja sprejeli tudi resolucije o družbenoekonomskem razvoju v letu 1980 in v njih že jasneje opredelili naloge družbene skupnosti v tem letu.

Posebno pomemben je bil februarski posvet o agroživilstvu, ki je opozoril na aktualne naloge agroživilstva do leta 1985, v zvezi s tem pa vnovič na skromno proizvodnjo hrane, šibko produktivnost, počasen razvoj, preostre lokalne meje in pomanjkljivo oskrbo. Proizvodnja hrane je tako postala ena prioritetnih nalog.

V posameznih organizacijah združenega dela pa so v prvih mesecih poslovali kaj različno. Medtem ko so v Cinkarni pričeli leto brez izgub ob pomembnih opravljenih nalogah pri ekološki in ekonomski sanaciji in s pripravami na gradnjo tovarne žveplene kisline, je bilo kritično v Topru, kjer so zastavljali sanacijski program pod ukrepi družbenega varstva. Nama je že za praznik republike napovedala otvoritev nove blagovnice v Levcu, v ŠRC Golovec pa je zaživela borza rabljenih strojev in opreme. Po razmeroma mirnem začetku so se že februarja, predvsem pa marca pojavile hude težave pri oskrbi z reprodukcijskimi materiali, in stroji v mnogih tovarnah so se večkrat ustavljali. Vse jasneje nam je postajalo, kaj je stabilizacija. Marčevske razprave o gospodarstvu v novih pogojih so zato prinesle vrsto pomembnih odločitev, predvsem o naložbah v gospodarstvu in negospodarstvu, o realnosti planiranja ter sestavi gospodarstva.

Deževni april je prinesel prvo resnejšo krizo pri oskrbi z repromateriali, zlasti zaostreno pa je bilo v REK in Gorenju, pa v štorski Tovarni traktorjev, za katero so takrat prvič zastavili vprašanje biti ali ne biti.

Majske programsko volilne konference ZK so tudi na celjskem območju izzvenele kot delovna prisega Titovi poti. Jasno so opredelile odgovornost vseh komunistov v bitki za stabilizacijo.

Junijski podatki o rasti izvoza so izzveneli spodbudno, vendar so hkrati prinesli ugotovitev, da izvažamo predvsem na vzhod, premalo pa na konvertibilni trg in v dežele v razvoju. V veliki večini delovnih organizacij pa so ugodno ocenili ukrepe ZIS in učinke devalvacije, ki naj bi še spodbudila izvoz.

Julijske ocene uresničevanja stabilizacijske politike so znova zaostrile odgovornosti vodilnih ter vseh delavcev. Konec meseca pa je prinesel tudi odločitev o prenehanju delovanja SOZD Dobrina, katere naloge naj bi prevzel Merx. Julij je prinesel vest o tem, da je Toper splaval iz težav in se iznebil izgub. Ob višjem izvozu ter manjših skupnih izgubah so bile tako ocene gospodarjenja spodbudne, pojavila pa so se nova žarišča težav, posebej zaradi šibke oskrbe z repromateriali.

Avgusta so bile v REK in Gorenju nove težave, ki so zahtevale odločno angažiranje vseh komunistov in enotno odločitev vseh delavcev. Septembra so ukinili ukrepe družbenega varstva v Topru. Oktobrske ocene so vnovič opozorile na nujnost večjega izvoza.

Novembra je slednjič pričel delovati nov SOZD na področju agroživilstva in preskrbe – Merx. MS ZKS pa je ugotovil preslabo strukturo naložb na območju, saj je večina negospodarskih, posledica slabih naložb in neambicioznega načrtovanja pa je počasna preosnova gospodarstva v regiji.

December je bil čas sprejemanja družbenih planov za naslednje srednjeročno obdobje in v občinah zagotavljajo, da plani slednjič niso več šopki želja in da so stabilizacijsko uglašeni. December je prinesel tudi zmago velenjskih rudarjev, ki so s skrajnimi napori dosegli na videz nemogoče, ter presegli letni načrt izkopa premoga.

VRSTA POMEMBNIH NALOŽB

V letu 1980 je na celjskem območju zaživela vrsta pomembnih naložb v gospodarstvu in negospodarstvu. TIM, naprimer, je izgradil hladilnico v Bagdadu, Cometova tovarna na Malti pa uspešno posluje. V začetku leta smo se odločili, da bomo celjski zdravstveni center gradili postopoma. Junijski start izgradnje je zamudam navkljub pomenil pomembno delo za zdravlje na celjskem območju. Golte so preživele drugo zimo v miru. Ponujeni samoupravni sporazum o združevanju sredstev za izgradnjo Golt, naj bi pomenil rešitev in omogočil že maja odpreti ta pomembni turistični center. Pa so obljube na papirju vse do decembra, ki pa je tudi prinesel razočaranje in na pol opravljeno delo.

Februarja so Celjani dobili avtobusno postajo, Šentjurčani blagovnico, PTT pa je obljubil telekomunikacijski center na Golovcu do konca leta – in ostal pri obljubah. Marca so v Žalcu odprli hotel Golding-Rubin, aprila je v Šentjurju začela s proizvodnjo plovil Tovarna plastičnih proizvodov. Julijska položitev temeljnega kamna za novo mlekarno v Ruškem gozdu, kjer naj bi že leta 1983 predelovali 180.000 l mleka, je pomenila pomembno odločitev. A temeljni kamen še sedaj sameva in vprašanje je, kdaj se bo gradnja, ki bo zahtevala 490 milijonov din, začela.

Tudi občinski prazniki so prinesli vrsto komunalnih, gospodarskih in drugih pridobitev. V Laškem prizidek k šoli, nekaj cest in stanovanja. V Celju novo skladišče pri Javnih skladiščih, vrtec, šolo in trgovino. V Šmarju ceste, osnovno šolo in obrat Tekstilne tovarne iz Prebolda v Pristavi. V Mozirju delavski dom Nazarje, obrat Glina in Elkroja, šolo na Lepih njivah. V Konjicah obnovljeno šolo in ceste. Celje je konec poletja pridobilo hotel Turška mačka in oktobra še nov in prenovljen hotel Evropa. Na Rogli pa so odprli hotel Planja v novembru. Takrat je bilo praznično tudi v Kovinotehni, ki je odprla nova skladišča in prodajni center.

LETO PRIREDITEV

Mladi so tudi lani opravili pohod po poteh 14. divizije in ga po 10 dneh zaključili v Ljubnem. Aprila smo imeli v Celju Balkanski filmski festival, v Žalcu pa so proslavili 100 let Ferralita. Majske proslave so izzvenele v zaobljubo mladih Titu, njegovi poti in bratstvu ter enotnosti. 130 tujih in 30 domačih delegatov se je udeležilo 8. mednarodne konference društev šoferjev in avtomehanikov Evrope. Maja so s športnimi kulturnimi in drugimi prireditvami vnovič pripravili Teden starejših občanov. 35. obletnica osvoboditve je prinesla vrsto slovesnosti. Največji v Letušu in Topolščici, kjer so uredili tudi obeležja na hišah, kjer so tekla pogajanja o kapitulaciji Löhrovih enot. Junija smo na območju pozdravili 262 gostov, ki jih je že osmič pripeljal iz bratske Srbije Vlak bratstva in enotnosti. Konec junija pa so bile v Celju še 25. igre Bratstva in enotnosti, ki se jih je udeležilo 350 mladih iz osmih jugoslovanskih mest.

Poletje je postreglo z vrsto kulturnih in drugih prireditev. Med njimi so bile najuspešnejše tradicionalne loške poletne prireditve. V žalski občini so s septembrskimi taborskimi dnevi počastili spomin na drugi slovenski Tabor. November pa je prinesel tradicionalni Teden domačega filma. Za veder zaključek leta je, kot vsakič, poskrbela še libojska revija narodno-zabavnih ansamblov.

Tudi turističnih prireditev ni manjkalo. Med njimi je bila vsekakor najpomembnejša in najbolj odmevna celjska celoletna akcija Hortikultura 80, ki je stabilizacijskim škarjam navkljub prinesla onesnaženemu Celju vrsto izjemnih pridobitev.

Seveda tudi drugih tradicionalnih turističnih prireditev ni manjkalo. V Celju smo imeli drugi turistični teden, julija je skozi naše kraje potovala poštna kočija iz Dunaja v Lipico, konec julija je bilo veselo na Pivu in cvetju v Laškem, prve dni avgusta pa v Braslovčah na dnevu hmeljarjev ter v Letušu na 20. flosarskem balu. Izredno veliko je bilo kmečkih praznikov, izostal pa seveda ni tradicionalni Lučki dan.

Stoletniso so proslavili vojniški in šmarski gasilci. A Laščani, ki imajo drugo najstarejšo gasilsko društvo v Sloveniji, so proslavili kar 110-letnico.

ŠPORTA JE BILO VELIKO

Športa v naših krajih nikoli ni manjkalo. Tudi vrhunskega ne. Leto 1980 je že marca prineslo proslave 30 letnice AD Kladivar, maja pa je na Skokovem memorialu postreglo z drugim svetovnim rekordom v Celju, ki ga je dosegla v metu krogle Slupianekova. Konec junija je prinesel neuspeh rokometašev v kvalifikacijah za prvo zvezno rokometno ligo, 17. avgusta pa smo Celjani strmeli nad akrobacijami v zraku na mitingu ob 50-letnici Aero kluba. Največja prireditev je bilo Mladinsko evropsko prvenstvo v košarki. Novembra pa smo proslavili 60-letnico nogometa na Celjskem.

Seveda v tem prispevku nismo povedali vsega. Nismo pisali o muhastem vremenu in poletnih neurjih ter oktobrskih poplavah. Tudi o steklini, ki jo je leto 1980 zaneslo na naše območje, nismo pisali. Pa ne o uspehih brigadirjev, ki so na Kozjanskem opravili 57.000 delovnih ur, o pomenu dveh letošnjih samoprispevkov v Velenju in Šentjurju, pa o potrošniškem infarktu in težavah pri preskrbi, uspehu celjskih štirih sejemskih prireditev in drugem.

Leto 1980 je bilo preveč delovno in pestro, da bi zajeli njegov celoten obraz.

ZBRAL IN NAPISAL
BRANKO STANEJČIČ

O DELU KOMUNISTOV V KS

Z ROKO V ROKI

Združeni so bolj učinkoviti

Cilj vsake OO ZK v krajevnih skupnostih je tudi dobro sodelovanje z ostalimi družbeno političnimi organizacijami. Marsikje to lepo teče in se razvija v obojestransko zadovoljstvo, ponekod pa še vedno ne znajo poiskati skupnega jezika. **Polde Ribič** je sekretar OO ZK na Polzeli in dolgoletni komunist. Pri družbenopolitičnem delu na Polzeli ima precejšen delež. Pred kratkim smo z njim navezali takle razgovor:

Kako se vključuje krajevna organizacija ZK na Polzeli v delo krajvne samouprave in komiteja za LO in DSZ?

»Smatram, da je sodelovanje med krajevno samoupravo in našo organizacijo ZK na najboljši poti, kar je seveda tudi pravilno. Sekretar OO ZK je vabljen na vse seje sveta in skupščine KS, kamor prenaša mnenja krajevne organizacije ZK o posameznih zadevah, ki jih svet in skupščina obravnavata in o njih odločata. Večina članov ZK je vključenih v organe krajevne samouprave. Kadar OO ZK obravnavajo take probleme, ki se nanašajo na krajevno skupnost, povabimo na sejo njene odgovorne funkcionarje. Na tak način usklajujemo svoja stališča, potem pa sprejmemo najbolj ustrezne odločitve. Mislim, da je skupaj z drugimi tudi OO ZK odgovorna za obrambne priprave v KS, zato se neposredno vključuje v delo in vodenje komiteja za LO in DZS.«

Na območju KS Polzela je več organizacij ZK. Kako se povezujete med seboj?

»Na območju KS Polzela deluje še OO ZK v tovarni nogavic, Garantu in na osnovni šoli. Vsaka od njih deluje in rešuje stvari, ki so specifične zanjo. Zaradi tega do preteklega leta nismo imeli prave povezave, čeprav smo čutili potrebo po medsebojni povezanosti in informiranosti. Prav zato je bil ustanovljen svet ZK za območje KS Polzela, v katerega so vključeni vsi sekretarji OO, vodilni krajevne samouprave, predstavniki družbenopolitičnih organizacij in delovnih organizacij. Preko sveta ZK se medsebojno obveščamo in zavzemamo skupna stališča zlasti do tistih vprašanj, ki so skupnega pomena.«

Kako se OO ZK vključuje v delo ostalih družbenopolitičnih organizacij in društev?

»Ni družbenopolitične organizacije ali društva, ki deluje izven delovnih organizacij na območju KS Polzela, da bi pri njihovem delu in ustvarjanju ne bili prisotni tudi člani naše organizacije z neposrednimi zadolžitvami, ali, da so kot člani prisotni. Pri takem delu ni nobenih ovir, temveč skupna želja po še boljšem sodelovanju in vodenju v korist našega kraja, naših delovnih ljudi in naše socialistične skupnosti.«

T. Tavčar

PLANINSKI POHOD PO POHORJU

V nedeljo je bil planinski pohod OSANKARICA–TRIJE ŽEBLJI–PESEK–ROGLA. To je prva akcija Savinjskega MDO, ki ga je izvedlo PD ZREČE. Avtobusi so po dobro posipani cesti pripeljali udeležence z zbornega kraja v OPLOTNICI do OSANKARICE (1193 m).

Tu se je formirala pohodna kolona, ki je krenila na sever do TABORIŠČA POHORSKEGA BATALJONA (1240 m). Učenci OŠ »Dušan Jereb« so pripravili deklamacije. V imenu ZB Slovenske Konjice je spregovorila udeležencem Julka Tajnikar. O borbi partizanov in o njihovem delovanju v tem predelu je spregovoril kustos muzeja Lojze Petrič.

V koloni so bili pripadniki TO, krenila je preko Peleinove jame, mimo Jodlovega vrha (1298 m) proti Trem žebljem. Krenili smo proti zahodu in pri Zgornji brvi prišli na cesto, ki drži do koče na Pesku (1387 m, sedaj je odprta in oskrbovana).

Od tu je bila še dobra ura hoje do Rogle. Snega je bilo dovolj, gazi pa ne, le nekaj smučin. Od sonca na začetku poti, se je tu kolona premikala po snežnem metežu. Pravo zimsko doživetje. Na Rogli so nam zreški planinci pripravili malico. Od tu smo se ponovno odpeljali v dolino.

Organizacija pohoda je bila dobra. Z leti in izkušnjami se bo še izboljšala. Tudi šoferjem avtobusov gre zahvala za težaven prevoz.

In še beseda o udeležbi. Bilo nas je mnogo, več kot smo pričakovali. Letos je bila večja udeležba s strani pomurskega in ljubljanskega MDO ter množice planincev Savinjskega MDO, ki stalno raste. Pohod je spremljala GRS, postaja Celje.

B. J.

MOZIRJE: SKRB ZA GROBOVE PADLIH BORCEV

Delegati vseh zborov občinske skupščine Mozirje so na zadnji skupni seji, 26. decembra lani, med drugim sprejeli samoupravni sporazum o prevzemu skrbi za urejanje grobišč in grobov padlih borcev, spomenikov in drugih obeležij iz časa NOB. Gre za okoli sto takšnih spomenikov, za katere so zdaj določili tudi njihove skrbnike.

Tudi v Mozirju se je delegatska skupščina odločila za ustanovitev občinske skupnosti za cene, med drugimi sprejeti odloki pa je pomemben tudi tisti, ki prepoveduje graditev, parcelacijo in sploh promet z zemljišči na območju Nazarij in Žlabora. Za to območje je namreč predvidena izdelava zazidalnega načrta.

Delegati so nadalje potrdili samoupravni sporazum o ustanovitvi območne interesne skupnosti za pospeševanje proizvodnje hrane in preskrbo prebivalcev.

MB

NAČRTI KLUBA KULTURNIH DELAVCEV

Klub kulturnih delavcev Ivan Cankar v Celju načrtuje v letošnjem letu pet problemskih okroglih miz o aktualnih problemih v kulturi, štirinajst poljudnoznanstvenih predavanj in dve strokovni ekskurziji. V klubu naj bi bila tudi dva literarna večera, v atriju pa naj bi že kot doslej bile likovne in glasbene prireditve. Kulturni delavci naj bi v klubu tudi počastili 125-letnico rojstva pesnika Antona Aškerca, slovenski kulturni praznik, 40-letnico vstaje in jo povezali s pogovorom s člani plenuma kulturnih delavcev OF.

ČETRTA PREMIERA V SLG CELJE

POUČNO IN PISANO

Ob uprizoritvi Drejčka in treh Marsovčkov

Na samem izteku preteklega leta so v celjskem gledališču s svojo četrto premiero razveselili svoje najmlajše gledalce. Kot svoj prispevek k vsakovrstnim novoletnim obdarovanjem so dodali uprizoritev Lukanove odrske priredbe priljubljene otroške povesti Vida Pečjaka Drejček in trije Marsovčki. V splošnem pomanjkanju primernih besedil je Lukanova priredba nedvomno vredna uprizoritve, saj prinaša na oder na eni strani dovolj kritično podobo sodobnega družinskega vsakdanjika, na drugi pa s poseganjem v svet vesoljskih prostranstev vnaša tudi nekaj značilnih prvin mladini privlačne znanstvene fantastike. Ta razpetost med sivo vsakdanjostjo in razkošjem sveta domišljije je tudi dramatično jedro igre, ki ne skriva svoje vzgojnosti, a tudi ne zanemarja gledališke spektakularnosti.

Navihani in zvedavi Drejček doživlja usodo sodobnih otrok, s katerimi se čez glavo zaposleni starši nimajo časa pogovoriti. Novice o letečih krožnikih, vesoljskih poletih in vojnah se zato v njegovi domišljiji združijo v predstavo Marsovčkov, ki ga obiskujejo ponoči in mu pripovedujejo o svojem planetu, kjer je vojna prepovedana. Ko slednjič v sanjah Drejček Mars celo obišče in o svojem vznemirljivem potovanju poroča svojim prezaposlenim staršem, ti pokličejo zdravnico. Zdravnica seveda hitro spozna vzrok Drejčkove »bolezni«, zato priporoča staršem, naj poskrbijo za sestrico ali bratca. Svet odraslih je kar dvakrat negativen; odrasli so krivi, da na svetu nenehno prihaja do novih in novih vojn, odrasli pa so krivi tudi otroške osamljenosti in življenjske nezadoščenosti, iz katere si najdejo otroci izhod le v bogastvu domišljije, ki pa z odraščanjem vse bolj usiha.

Režiser in scenograf Janez Jemec je domiselno sestavil prizorišče iz dveh delov, ki sta med seboj povezana. Z značilnimi omarami v ospredju je nakazal svet Drejčkove vsakdanjosti, s podobo brezmejnega vesolja na dveh polkrožnih platnih v globini in s središčem v otroškem vrtiljaku, ki se ob uporabi lučnih efektov spremeni v pravi leteči krožnik, pa je odprl odrski prostor v svet Drejčkove domišljije. Žal pri uporabi nekaterih spektakularnih učinkov ni našel optimalne mere, tako da so nekateri efekti v drugem delu zaradi pomenske izpraznitve vplivali izrazito zaviralno, namesto da bi gledalčevo doživljanje stopnjevali. Posledica tega je potem tudi šibek konec, ki zaradi omenjenih pomanjkljivosti obvisi. Z živahnimi kostumi je režiserju pomagala Metka Grobler, z zanimivimi maskami Marsovcev Ivica Sadar in z »vesoljsko« aranžirano pa še vedno zemeljsko melodično glasbo Simon Robinson.

Osrednjo vlogo fantovsko zvedavega in razmišljujočega Drejčka je s poudarjeno živahnostjo izoblikoval Matjaž Arsenjuk. Očeta in mamo sta z jasnimi potezami prezaposlenosti in vzgojne površnosti izrisala Marjanca Krošlova in Drago Kastelic. Učinkovito karikaturo nadležne, a dobrosrčne in naivne tete Mete je upodobila Jana Šmidova. Igrajo še: Janez Starina, Peter Boštjančič, Igor Sancin, Ljerka Belakova in Bogomir Veras.

Če smemo sklepati po odmevu med mladimi gledalci na eni od prvih ponovitev, je v uprizoritvi dovolj smešnih in razkošnih prizorov za neposreden odziv, a tudi dosti življenjskih spoznanj za razmislek po predstavi.

SLAVKO PEZDIR

ŠENTJUR

11.700 KNJIG

Novi prostori

Decembra lani so odprli nove prostore občinske knjižnice in to v prostorih, ki jih je do svoje preselitve uporabljala podružnica Ljubljanske banke v Kvedrovi ulici 16 (bivša Svetinova hiša).

Predsednik Izvršnega sveta občine **Ludvik Mastnak** je v svojem govoru ob otvoritvi očrtal razvojno pot knjižnice od njenega rojstva, do današnjih dni. Pridobitev novih prostorov za knjižnico pomeni lep kulturni praznik, saj so s tem ustvarjeni solidni pogoji za delovanje ustanove, ki zagotavlja neposredno utrjevanje in širitev bogate kulturne dediščine. Tradicija knjižničarstva sega v Šentjurju v prejšnje stoletje, ko so tu delovali skladatelji Ipavci, ko so knjižnice imele pomembno mesto v prebujanju narodne zavesti in ohranjevanju slovenstva.

Knjižnica, ki šteje danes 11.700 knjig, bo imela v novih prostorih normalne pogoje za delo. Dosedanja aktivnost v knjižnici je bila zelo bogata, saj je bilo lani včlanjenih 636 članov, med katerimi je bilo 273 odraslih in 363 mladine. Število članov knjižnice od ustanovitve takoj po osvoboditvi pa do danes, se je povzpelo že na 2027. Obiskov v knjižnici je bilo lani 6117, od tega 4354 mladih bralcev.

Knjige v knjižnici so po prostorih ločene za odrasle, mladino in cicibane, povrhu pa je še prostor za čitalnico z vrsto strokovnih knjig – za vse je seveda prost pristop. Vodstvo knjižnice je že uvedlo nove oblike za mladino, to so ure pravljic, ki so se kar v začetku dobro obnesle. Knjižničarki, ena s polno, druga s honorarno zaposlitvijo, obiskujeta dve delovni organizaciji in to »Modo« in »TOLO«, kjer izposojata delavkam knjige. Knjige si lahko izposojujemo v knjižnici trikrat na teden in to v ponedeljek in petek od 7. do 19. ure in ob sredah pa dve uri manj, to je do 17. ure.

ERNEST REČNIK

EVGEN BURDYCH

Pred dnevi smo iz osmrtnice v »Delu« zvedeli, da so 16. decembra v Škofji Loki pokopali Evgena Burdycha. Celjska tovarna eteričnih olj se pokojnika spominja kot svojega vestnega računovodjo v letih 1946–1953, nato – po njegovi upokojitvi – pa obiskovalci bivšega Gospodarskega kluba v Kocbekovi ulici, kot njegovega ustrežljivega oskrbnika. Kasneje se je preselil k svojcem na Gorenjsko (Kranj, Škofja Loka). Kot aktivnega člana Muzejskega društva v Škofji Loki, smo ga nekaj časa še srečevali kot vodiča po muzejskih zbirkah v Loškem gradu.

Toda v Celju mu dolguje časten spomin tudi bivša gledališka družina, zakaj rajni Evgen Burdych je bil njen zvesti sopotnik na poti v poklicno gledališko ustanovo. Njegovo ime sicer ni zabeleženo v gledališkem leksikonu, toda stari gledališki listi in plakati, domala vseh sezon od 1945/46 do 1951/52, pričajo tudi o Burdychovem igralskem prispevku. O tistem sicer, ki ne šteje med naslovne ali »vodilne« vloge, pa vendar med tiste, brez katerih bi ta ali ona postavitev bila okrnjena, nepopolna, celo nemogoča. V sezoni 1948/49 je prevzel tudi funkcijo gospodarja nastajajočega gledališkega fundusa. Tega smo imeli spravljenega v prostorih kinooperaterja današnjega kina Metropol. V svoji goreči gledališki zavzetosti, prav pedantni skrbnosti in simpatični ljubosumnosti, si je v teh prostorih uredil celo svoje bivališče...

Naš umetniški konzultor in kritik Tine Orel je v oceni Revija celjskih gledališčnikov (Gledališki list Ljudskega gledališča 1949/50) m. dr. zapisal: »V teatru je treba oživljati ne samo mrtve osebe, marveč ves njihov življenjski okvir. In vrsta tistih, ki posredujejo to oživljanje, se ne prikaže ne na odru, ne kje drugod. Prav zato pa je treba za gledališče posebnega razumevanja.« In tega je imel pokojni Evgen Burdych zgledno veliko.

GUSTAV GROBELNIK

POGLED NA PLATNO

AMERIŠKI AVANTGARDNI FILM

Celjsko Kinopodjetje nam je v popraznicnih dneh znova pripravilo prijetno presenečenje. Od minulega ponedeljka naprej v Celju namreč že poteka filmska revija z naslovom Zgodovina ameriškega avantgardnega filma. Na platno dvorane Kinogledališča prinaša ta revija 37 kratkih filmov, ki bi jim le stežka poiskali skupne iztočnice, značilnosti in kvalitete. Edino, kar jim je skupno so namreč nova in s tem tudi zanimiva raziskovanja v filmskem mediju. Tako je postala dvorana Kinogledališča za sedem dni prava Meka zanimivosti za vse ljubitelje sedme umetnosti in z njimi vred še za radovedneže, ki jih v filmu zanima še kaj več kot gola zabava.

V sporedu ameriškega avantgardnega filma so vključena zelo raznolika dela osemindvajsetih avtorjev, med katerimi so tudi znana imena filmskih zanesenjakov in raziskovalcev Maye Deren, Kennetha Angerja, Stana Brakhagea, Bruca Baillia, Georga Landowa in drugih. Filmi so nastali v letih od 1943 do 1972. In ker je prostor te naše rubrike mnogo preskromen, da bi se temeljiteje posvetili značilnostim posameznih del, naj v nekaj skromnih stavkih povemo, da gre za neponovljivo predstavitev filmskih iskanj, ki sega od verizma in racionalizma do ekspresionističnih in nadrealističnih prijemov na področju kratkega igranega, animiranega ali dokumentarnega filma. Pogostoma pa tudi pri preprostih lepljenkah, kolažih, ki jih ni mogoče uvrstiti v nobeno od ustaljenih oblik filmske izraznosti. Tako gre pri mnogih od del v tej reviji za čiste eksperimente s sliko, kadri, barvami, gibanjem, svetlobo in senco. V mnogih gre za poskuse, ki naj bi pripeljali do razvoja sodobne kinematografije in ji našli nova izrazna sredstva. V bistvu gre torej za klasičen underground pristop, za avtorje, ki namenoma vztrajajo na robu filmskih dogajanj in iščejo novo, sveže. Filmi so posneti v kaj različnih tehnikah. Nekateri so črno-beli, pa še nemi povrhu, drugi spet glasbeni, pa govorni, pa barvni, pa črno-belo-barvni itd. Med drugim je spored prinesel dve psihodrami, nekaj erotičnih filmov, pet animiranih kolažev, tri filme, ki so čiste študije gibanja, tudi skozi računalniško animacijo, nekaj je filmov, ki imajo politično ali vsaj družbeno-kritično obeležje, pa spet več filmov, ki kombinirajo filmska izrazna sredstva s poezijo, razmišljajo o odtujenosti civiliziranega sveta, tegobah urbaniziranih okolij, o težavah posameznika v svetu, ki nas obdaja.

Skratka sedem večerov, kolikor nam jih ponuja celjsko Kinopodjetje v sodelovanju z Jugoslovansko kinoteko, prinaša resnično obilo zanimivega, s tem pa pravo vsebino in programsko oživitev sporeda. Ob tem pa seveda domala neponovljivo možnost, da spoznamo, kaj se dogaja na področju avantgardnega filma v Ameriki in da vidimo filme, ki jih sicer dejansko ni mogoče videti. Zato naj izzveni tale »Pogled na platno« v vabilo, da si ogledate vsaj kakšnega od preostalih treh filmskih večerov z ameriškim avantgardnim filmom.

BRANKO STAMEJČIČ

ZANIMIVOSTI IZ POKRAJINSKEGA MUZEJA V CELJU

ZAJEMALKA ZA ŽITO

Škafe ali naši zajemalki podobne posode so še do nedavnega gospodarji delali sami doma. Če pa je bil kak izdelovalec spretnejši od drugih, je izdelal posodo tudi za svoje manj spretne sosede, ki so mu za to delo plačali ali odslužili z delom.

Material za izdelavo škafov in manjših posod je bil navadno smrekov, kostanjev, včasih tudi hrastov les. Orodje s katerim delajo te vrste posode je podobno kot ga uporabljajo pri izdelavi sodov. Razlika med sedanjo in starejšo izdelavo, kot jo vidimo na sliki, je v povezovanju posode, saj so včasih uporabljali lesene obroče, sedaj pa uporabljajo kovinske.

Najprej iz primernega kosa lesa nacepijo deščice, ki se morajo nato sušiti leto dni. Potem jih nažagajo, da so vse enako dolge. Z obličem deščice pooblajo na zunanji in notranji strani tako, da so na zunanji strani malo zaokrožene. Krivino ugotavljajo s krožilom – »ler«. Na pripravljeni zgornji obroč pritrde dve deščici, ostale pa naložijo med ti dve po obodu. Sedaj nabijejo še spodnji obroč in temeljito pregledajo, da posoda nebi imela špranje. Nato pooblajo notranji in spodnji del ter s »frušanco« vdolbejo utor »frušo« v katero sede dno. Dno narede tako, da zlepijo potrebno število desk. Preden so začeli lepiti deske so zabijali dno s posebnimi lesenimi klinčki. S šestilom odmerijo velikost dna, pred tem pa še preverijo, če bo dno dovolj veliko in bo dobro tesnilo. Nato dno izžagajo ter ga z rezilnikom in obličem na straneh obdelajo na primerno debelino. Debelino dna si začrtajo s »štrajharjem«, posebnim pisalom v katerega je vstavljen svinčnik. Ko je dno gotovo snamejo spodnji obroč posode in vstavijo dno, nato pa nabijejo obroč nazaj na posodo.

Tehnika izdelave naše posode se nekoliko razlikuje, saj so pri izdelavi zajemalke uporabljali lesene obroče. Kovinski obroč je bil na zajemalko nabit kasneje, ko je začel leseni popuščati. Posoda na sliki ima poseben ročaj, ki je narejen tako, da so v deščici najprej izvrtali luknji, nato posodo sestavili ter na koncu vstavili še ročaj. Obroče, ki so bili pri vseh posodah leseni in so jih nato polagoma začeli nadomeščati kovinski, so izdelovali iz gabrovih vej (j. Pohorje). Kot prst debele palice so na koncu precepili in na eni strani zarezali. Te so se na modelu zvile v krog in pritrdile. Palice so morale biti sveže ali namočene, da se je obroč ko se je posušil tesno oklenil posode in jo stisnil.

VLADIMIR ŠLIBAR

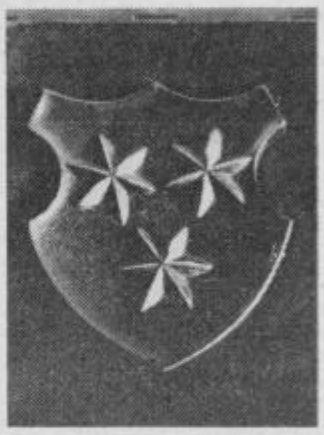

GRB MESTA CELJA ZA SLG

Med številnimi nagradami in priznanji, ki jih je prejelo SLG Celje ali posamezni člani ansambla, je iz zadnjih decembrskih dni tudi visoko priznanje skupščine občine Celje – **grb mesta Celja.**

Resda je priznanje prispelo v SLG z zamudo, saj bi ga morali prejeti že v mesecu juliju, zato pa za našo gledališko hišo ni nič manj pomembno od ostalih, saj jim ga je skupščina občine Celje podelila za izjemne dosežke v minuli sezoni, še zlasti pa za uspelo predstavitev Cankarjeve Lepe Vide, kakor jo je na oder postavil režiser Mile Korun.

MP

ŠTIRJE SLIKARJI IN EN KIPAR V RC

Slikarji Stane Petrovič-Čonči, Vinko Podjed, Branko Horvat in Janko Orač ter kipar Lojze Pongrašič so avtorji, ki razstavljajo svoja likovna dela v celjskem Razvojnem centru.

Vsi so člani Društva likovnih amaterjev Celja, so pa doslej že večkrat razstavljali tudi samostojno. Razstava njihovih del bo odprta do 12. tega meseca in predstavlja gotovo najbolj izbrana dela omenjenih slikarjev in kiparja.

Njihova dela tudi pričajo, da je likovni amaterizem na dobri poti in da vedno bolj izrinja iz svojih vrst vse tiste, ki bi radi na cenen način in za okriljem ljubiteljstva iskali potuho za svoje prekupčevalske namene, ki so daleč od vsakega ljubiteljstva. Razvojni center tako že tudi letos nadaljuje tradicijo organizacij kakovostnih likovnih prireditev.

DOPISUJTE V NOVI tednik

50 LET DPD SVOBODA ZAGRAD

KDOR SEJE, TUDI ŽANJE

Prizadevanja so vselej poplačana z aplavzom

Člane delavsko prosvetnega društva Svoboda Zagrad najbolje poznajo krajani, ki so vraščeni z njihovim delom in aktivnostmi, vendar pa so znani tudi izven domače dvorane. Veliko nastopajo, radi se odzovejo vabilu za nastop, povsod so lepo sprejeti in njihova prizadevanja so vselej poplačana z aplavzom. Poznajo jih v mnogih delovnih organizacijah v Celju in tudi drugje, kamor so prišli v goste s svojim koncertom, recitalom ali igro.

Društvo, ki ga že 5 let vodi Vinko Bobnič, šteje 70–100 članov, aktivnih v treh sekcijah: dramski, mladinski dramski, glasbeni in pri pevskem zboru. Pevce vodi Emil Lenarčič, predsednik zbora pa je Tone Žagar, glasbeno sekcijo vodi Albert Završnik, dramsko Beno Cizelj in mladinsko dramsko Nada Kumer. Vse pa so se že pričele pripravljati na zlati jubilej, ki ga bo društvo obeležilo z osrednjo prireditvijo sredi maja. Člani dramske in mladinske dramske sekcije so se družno odločili, da bodo na oderskih deskah oživili Veliko puntarijo Matije Gubca. Vsaka sekcija zase pa bo še pripravila svoj program, ki se bo kot mozaik zlil v celoto in tako bodo člani DPD Svoboda Zagrad kar najlepše obeležili svoj praznik. Zadovoljni, da imajo dobre prostore in pogoje za delo, da se dobro povezujejo z domačo krajevno skupnostjo in osnovno šolo na Polulah, radi prihajajo na vaje. Mnogi tudi od daleč in od drugod, iz drugih krajev. Četudi je treba prehoditi nekaj kilometrov izpod Celjske koče, se člani redno in točno, po nekakšnem tihem urniku, vrstijo na vajah: zdaj pevci, naslednji dan recitatorji, dramska skupina, pa spet seja izvršnega odbora, ki se redno mesečno sestaja in pregleda opravljeno delo sekcij in hkrati opredeli delo in aktivnosti za naslednji mesec.

Razveseljiv je tudi podatek, da društvu financiranje ni pretrd oreh. Takole pravijo: kdor dela, mu je kos kruha odmerjen, kdor seje, tudi žanje. In v letošnjem letu bo žetev pri DPD Svoboda Zagrad bogata, da bo njihov praznik, ko bodo izdali tudi kroniko društva, resnično obeležen z zlatimi črkami.

MATEJA PODJED

PRESKRBA V GOTOVLJAH ŠE PO STAREM

V krajevni skupnosti Gotovlje so krajani še pred nekaj leti kupovali v majhni in klasično organizirani prodajalni. Namesto nje stoji danes v Gotovljah samopostrežna trgovina. Res ni velika, vendar za potrebe krajanov kar dovolj.

Samopostrežba je podružnica Savinjskega magazina Žalec. Zaposluje dve delavki, kmalu pa se jima bo pridružila še ena. Krajani lahko kupujejo od sedme do petnajste ure, ob sobotah pa do dvanajste ure. »Pogovarjali smo se, da bi trgovina bila odprta v drugačnem času, da bi lahko kupovali tudi tisti, ki so dopoldne v službi,« nam je povedala Mira Papež, poslovodja samopostrežne trgovine. In kakšni so bili rezultati? Zaenkrat ostaja še vse po starem, morda pa se bodo v prihodnje le odločili za drugačen delovni čas. Res je, da mnogi kupujejo v bližnjem Žalcu, toda »včasih je kar prijetno, če veš, da lahko tudi doma še kaj nabaviš,« pravijo krajani.

Ob pogledu na police, se zdi trgovina dobro založena. Pravijo, da kakšnih posebnih problemov ni. Včasih že zmanjka kakšna stvar, tako kot povsod drugod. V krajevni skupnosti deluje potrošniški svet, vendar posebne aktivnosti in sodelovanja ni. Skupno so sicer organizirali nekaj sestankov, kjer so obravnavali probleme preskrbe in boljše založenosti. Vendar doslej še ni bilo konkretne akcije, kjer bi trgovina in potrošniški svet skupno skušala zadovoljiti potrebe krajanov.

IRENA JELEN

JEZIKOVNO RAZSODIŠČE

ITT Schaub Lorenz RC 5500 Navodilo za uporabo

»Napačno vložene baterije **povzročijo pokvarjenost vašega aparata! Odstranite iz vtičnice 40 morebitni priključen kabel.** Pri snemanju ali poslušanju se lahko tek traku s pritiskom na tipko PAUSE 19 kratkotrajno **prekini brez, da se pri tem upljiva na predhodno nastavljene funkcije.**

Števec traku **služi za hitrejše ponovno najdenje določenih mest** na traku in za **obeležbo istih**... S tipko **21 ki** se nahaja poleg **števca se** števec postavi na 000.

Pri snemanju oddaj na srednje in dolgovalovnem področju lahko **nastopi** – po pritisku tipk za snemanje in start – **do piskanja. Magnetofonska snemanja** se lahko **vsporedno** poslušajo **preko** vgrajenih **zvočnikov** ali zunanjih **zvočnikov.**«

To je le nekaj zgledov iz »spisa«, ki obsega 7 tipkanih strani (podčrtane so le glavne napake). Delovna organizacija **Iskre**, ki prodaja izdelek, ga prilaga kot »navodilo za uporabo« – ime se sliši kakor posmeh, saj takšno besedilo ne more pomagati, da bi kdo aparat prav uporabljal. Že na prvi pogled je očitno, da je tu nekdo, ki slabo zna slovensko, suženjsko togo in nerodno prevedel nemško besedilo. Tako je nastalo ‚navodilo', ki se ne drži naših slovničnih in (pravo)pisnih pravil. Stavki so narejeni po nemškem kopitu, z vsemi mogočimi napakami, zato niso razumljivi in seveda ne dosegajo svojega namena. Težko je razumeti, kako da so dali takšno besedilo prevajati nekomu, ki ne zna slovensko in ne zna prevajati. Ko pa je tak prevod že nastal, je neodpustljiva malomarnost, da ga pri podjetju niso zavrgli, temveč ga prilagajo izdelku pri prodaji. To krši ne samo jezikovne, temveč tudi poslovne norme, ki terjajo, naj kupec dobi v roke uporabno navodilo. Zato pričakujemo, da bo **Iskra** to navodilo takoj umaknila iz prometa in ga nadomestila z ustreznim.

Člani Jezikovnega razsodišča: Janez Gradišnik
Matjaž Kmecl
Janko Moder
Janez Sršen
Janez Stanič
Jože Toporišič

Razsodišče vabi vse posameznike, društva, ustanove in organizacije, ki jim skrb za slovenski jezik ni tuja, naj predloge in pobude za boljše jezikovno izražanje pošiljajo na naslov:

Sekcija »Slovenščina v javnosti«, Jezikovno razsodišče, RK SZDL Slovenije, 61000 LJUBLJANA, Komenskega 7.

Dober slovenski jezik naj bo naša skupna skrb!

»TO DELO SEM VZLJUBILA«

Beseda je tekla gladko, čeprav se je glas tu in tam malo zatresel. Kar naenkrat so oživeli spomini, stari trideset in več let in v celotni delovni dobi vezani samo na en kolektiv. Na podružnico Dela in še prej na podružnico Slovenskega poročevalca v Celju.

V sredini tega meseca bo Stanka Ilovar stopila v pokoj. Po več kot štiriintridesetih letih dela v tem majhnem kolektivu, ki skrbi predvsem za organizacijo prodaje časopisov na celjskem območju.

»Že to, da sem tako dolgo vztrajala na tem delovnem mestu in v tem kolektivu pove, da sem to delo vzljubila, da sem se tu dobro počutila, čeprav seveda niso bile samo rožice...«

In ne samo to, v teh tridesetih in več letih se je marsikaj spremenilo. Leta so seveda pisala svoje, samo ne na njen obraz in njeno delovno sposobnost, čeprav se je pred leti zdelo, da je okvara na hrbtenici hujša. K sreči ni bila. To je bilo obdobje, ko se je poročila in ko je pred tremi leti postala tudi babica.

»Več kot trideset let vodim obračun jugoslovanskih listov in revij. Vodim namreč evidenco za več kot sto jugoslovanskih časopisov in revij, ki prihajajo v našo podružnico in jih od tod razpošiljamo na prodajna mesta. Blizu šestdeset jih je. Tedaj, ko sem začela to delo, je šlo le za okoli štirideset naših časopisov, zdaj jih je skoraj trikrat več. In ne samo to, tudi naklade so skokovito narasle. Mnogi časopisi prihajajo tudi v nakladi po več tisoč izvodov, in to vsak dan. Po vsem tem bi lahko rekla, da naši ljudje radi segajo po časopisih, revijah in podobnem.«

V tem času je bilo tudi nekaj težkih trenutkov, najtežji vsekakor 29. januarja 1979. leta, ko je eksplozija plina raznesla staro podružnico Dela na Trgu V. kongresa. Ob spominu se zgrozi, saj je bila zadnja delavka, ki je tisti dan zapustila prostore in lahko bi se zgodilo, da bi do katastrofe prišlo prej.

In kakšno življenje bo po upokojitvi?

»Predvsem bom počenjala tisto, kar doslej zaradi pomanjkanja časa ni bilo mogoče. Izleti v naravo, potovanja, tudi več časa z vnučko, za družino...«

Da bi se vse to tudi uresničilo in da bi bilo tudi v naprej veliko zdravja, sreče, dobrega počutja!

M. BOŽIČ

SREČANJA STAREJŠIH OBČANOV

ČLOVEŠKA TOPLINA ŠE ŽIVI

Številna srečanja starejših občanov v krajevnih skupnostih

V zadnjih mesecih starega leta so se vrstila skoraj v vseh krajevnih skupnostih srečanja starejših občanov, ki so jih pripravile krajevne skupnosti ali krajevne organizacije Rdečega križa ali pa Socialistična zveza. Tako je bilo tudi v Krajevni skupnosti Dolgo polje v Celju, kjer so se starejši krajani zbrali v Pionirskem domu, preberimo pa tudi, kako je bilo v Grižah in v Žalcu.

PRISRČNO V GRIŽAH

V sredini meseca decembra so se v krajevni skupnosti Griže zbrali starejši občani. Zbralo se je približno 120 občanov, starejših nad 70 let.

Pod pokroviteljstvom Krajevne skupnosti Griže je Osnovna orgnizacija Rdečega križa pripravila kulturni program in pogostitev. Po uvodnem pozdravu predsednika sveta Krajevne skupnosti Griže Herija Krušnika, ki se je v svojem nagovoru zahvalil zbranim za njihovo delo tako pred vojno med in v povojni izgradnji in ki jim je predstavil delo in življenje v krajevni skupnosti, je sledil kulturni program. Tega so pripravili pionirji – podmladkarji Rdečega križa, mladinci in člani Svobode. Po končanem programu so zazveneli zvoki ansambla Rudija Hlačerja in marsikdo od starejših se je veselo zavrtel.

FRANC JEŽOVNIK

DRUGO SREČANJE V ŽALCU

Krajevna organizacija Rdečega križa ter krajevna skupnost sta pripravili ob žalskem krajevnem prazniku 27. decembra srečanje krajanov, starih 70 in več let. Pripravili so jim zakusko in bogat kulturni program, kjer so sodelovali: moški pevski zbor Svoboda Žalec, učenci VVZ, OŠ Ljube Mikuš, OŠ Peter Šprajc Jur, oktet Savinja in drugi. Povabljeni so bili te pozornosti zelo veseli, o svojih vtisih pa so nam povedali takole:

FANIKA BLATNIK: »Srečanja sem se z veseljem udeležila, saj, ko si enkrat v letih (ima 73 let) je vse manj priložnosti za taka družabna srečanja. S svojimi vrstniki sem prav uživala v prijetnem kulturnem programu.«

FRANC SMUKOVEC: »Star sem 74 let in vabilo me je prav razveselilo. Spet sem srečal marsikoga, ki ga prej morda že leta nisem. Bili smo prav dobre volje, oživeli so lepi davni spomini, spomnili smo se dobrih starih šal, sploh bilo je odlično.«

ANTONIJA PRISLAN: »Na srečanju sem bila letos prvič in ni mi žal. Mislim, da je taka pozornost do nas starejših pohvale vredna, saj se sicer tako poredko srečamo. Ob takih priložnostih pa človek spozna, da le še ni povsem pozabljen. Vsi smo se lepo imeli in smo organizatorjem srečanja hvaležni.«

ŠTEFAN LEŠNIK: »Tole srečanje je bilo za nas najlepše darilo ob krajevnem prazniku in za Novo leto. Spoznali smo, da še nismo za staro šaro, čeprav nas težijo leta. Dobro smo se razživeli, škoda pa je, da nismo mogli priti vsi.«

T. TAVČAR

Fanika Blatnik

Franc Smukovec

Antonija Prislan

Štefan Lešnik

SREČANJE S PLANERKO OLGO JAKHEL-DERGAN

VRAGA, SE BO JA PREMAKNILO!

Ko je ženska razpeta med delo in družino...

Olga Jakhel-Derganova je tistega kova ženska, ki že pri prvem srečanju pritegne pozornost: čedna na pogled, prijetna sogovornica, ugledna strokovnjakinja za področje planiranja, skrbna mati, dosledna delavka. Toliko pozitivnih lastnosti na kupu, da človek nehote pomisli: No, tej bi pa imel kaj zavidati!

Seveda pa so to le površna zapažanja, za katerimi se skriva celovita osebnost Olge Jakhel-Derganove, pretkana z veliko ljubeznijo do otrok, z odgovornostjo do svojega dela, z odrekanji, zmagami in porazi. Uspehi v Olginem življenju so namreč po tihem tudi njeni porazi. Kajti vsega, kar bi želela, nikakor ne more uresničiti. Olga to ve. Zato vse svoje moči, znanje in izkušnje vlaga predvsem v svoje delo in v svoja dva otroka.

KDOR VELIKO DELA, TUDI GREŠI

Olga je po naravi razmišljujoča in tenkočutna ženska, ki pa zna svoje življenje napajati z vedrino in smiselnostjo. Ker ji delo in družina ne dopuščata, da bi zadostila vsem svojim hotenjem, jih uživa po drobcih, pa vendarle polno. Posebnih konjičkov nima, njen edini in največji hobi v življenju je delo. Predala se mu je v celoti, z vsem svojim znanjem in sposobnostjo. Pa tudi sicer terja delo planerja, kot ga opravlja Olga v Razvojnem centru v Celju, samo po sebi mnogo naporov. Planiranje je namreč še vedno šibka točka naše družbene prakse, zato je delo planerja toliko težje in toliko bolj odgovorno. Treba je namreč orati ledino na polju, ki mora postati izhodišče družbenega razvoja. Kar pa je najtežje, treba je spreminjati zavest v ljudeh, da bi planiranje dejansko postalo stalnica in opora skupnega dela. Prav tu, pri utiranju zavesti o nujnosti planiranja, pa imajo planerji še največ dela. Kajti z lastno aktivnostjo morajo animirati ljudi, predvsem pa najbolj odgovorne delavce, da bi tudi oni sprejeli planiranje kot sestavino svojega dela. Zato se vrstijo sestanki, seminarji in druga srečanja, katerih cilj je priliti kapljo planerske misli v zavest ljudi.

Seveda pa planerju tudi strokovnega dela nikoli ne zmanjka. Vseskozi mora biti v živahnem toku družbenega dogajanja, če hoče usmerjati in snovati danes za jutri. Da pa bi to zmogel, mora biti planer razgledan in z znanjem podkovan delavec, vedno na tekočem s spoznanji družbene prakse. Zato ni mogoče, da bi planersko delo opravljal nekdo, ki ga delo zanima le tako dolgo, kot traja delovni čas. Nemogoče je planerju zapreti vrata pisarne ob dveh popoldne in reči: Za danes sem opravil. To delo, če naj bo strokovno in odgovorno opravljeno, terja vsega človeka in njegovo polno angažiranost.

Olga Jakhel-Derganova si po vseh svojih močeh prizadeva, da bi strokovno in delovno poslanstvo čim bolje opravila. Zaveda se odgovornosti svojega dela, zato je nepopustljiva in netolerantna do sebe in do sodelavcev, ko gre za delo. Sama pravi, da sta tolerantnost in strpnost vrlini, ki ju je treba gojiti v medsebojnih človeških odnosih. Ne smeta pa prevagati, ko se srečata z neodgovornostjo pri delu. Vsak človek, ki veliko dela, tudi veliko greši, pravi Olga. Zato moramo biti do takih ljudi in do njihovih spodrsljajev strpni, razumevajoči. Ta strpnost pa se mora nehati, ko ljudje ne delajo dobro, kjer se do nalog ne obnašajo odgovorno, kjer svojo nesposobnost in neznanje skrivajo za objektivnimi razlogi. V takih primerih pa bi se morala tolerantnost sprevreči v odprto in ustvarjalno kritiko, katere cilj mora postati sprememba obnašanja in dela posameznika.

SREČA JE NALEZLJIVA REČ

Tako izostren odnos do dela seveda daje poseben ton tudi zasebnemu življenju Olge Jakhel-Derganove. Dan je prekratek, da bi lahko postorila vse, kar jo čaka doma in da bi se svojima otrokoma posvetila tako, kot bi želela. Olga živi sama s sinoma Črtom in Žigo, ki sodita po letih vsak v svojo generacijo in zato terjata od mame, da se vsakemu od njiju posveti na svoj način. Žiga je razposajen štiriletnik, ki ga seveda najbolj

zanimajo lego kocke in knjige, Črt pa ima dvanajst let in je pravi mladi prirodoslovec. Olga mora zato še toliko bolj skrbno razporejati svoj čas, kajti otroka jo želita vsak zase. Velikokrat je seveda mogoče obenem kuhati, iskati izgubljeno lego kocko in gledati pod mikroskop Črtove zanimivosti, mnogokrat pa vse to ni mogoče naenkrat početi. Posebej v dneh, ko mora Olga že v službi nasilno prekiniti delo zato, da lahko ob pravem času pričaka doma otroka s kosilom. Tedaj ostajajo Olgine misli še vedno pri delu, na tihem snuje, razmišlja, išče problemom najboljše rešitve. Mnogokrat se zato odpravi tudi popoldne v Razvojni center, da bi kako delo dokončala. Otroka sta se že navadila, da njuna Polonca, kot pravita mami, tudi popoldne velikokrat dela. Seveda pa še ne razumeta, zakaj mora mama nazaj v službo in jo zato večkrat poskušata zadržati doma. Olga je v takšnih trenutkih razdvojena, kajti ve, da jo otroka resnično pogrešata. Toda delo jo preganja. Zato se z otrokoma dogovori, kako in kje bosta preživela nekaj popoldanskih ur, pa se vrne spet k delu.

»Srečo imam,« pravi Olga Jakhel-Derganova, »da si znam vse stvari dobro organizirati. Po svoje pa sem tudi prisiljena, da imam tako pri delu, kot doma, brezhibno organizacijo, kajti sicer vsega tega, kar hočem in želim, ne bi mogla početi.«

Olga je seveda velikokrat razmišljala o tem, ali dela svojima otrokoma krivico zato, ker je zaradi dela tolikokrat odsotna. Vendar je že davnaj sama pri sebi razčistila ta dvom.

»Če bi bila v službi od šestih do dveh in bi se potem posvetila izključno gospodinjskemu delu in otrokoma, bi bila nesrečna. Doma bi svojo materinsko in gospodinsko funkcijo sicer opravila, vendar bi bila pri tem zelo nejevoljna,« pravi Olga. »Otroci pa so seveda tako tenkočutni, da točno vedo, kdaj so starši srečni in kdaj ne. Zato sem prepričana, da bi bila z otroci sicer fizično skupaj, da pa od mene ne bi imeli kaj dosti, če bi bila vedno slabe volje. Zato delam. To me osrečuje, to mi po svoje izpolnjuje življenje. In ker sem sama zadovoljna, prenašam to svoje zadovoljstvo tudi na otroke. Ko smo skupaj, tedaj smo res skupaj in srečni.«

NAJHUJE JE, ČE LJUDJE STOJIJO OB STRANI

Ob vseh svojih materinskih, delovnih in gospodinjskih obveznostih se je Olga Jakhel-Derganova odločila, da bo nadaljevala študij ekonomije na tretji stopnji. Njena magistrska naloga sicer leži zaenkrat še nedokončana v predalu, vendar volje za nadaljevanje študija Olga še zdaleč ni izgubila. Le nekaj tednov bi še rabila...

»Bo že,« se tolaži. »Počasi bom tudi to napravila.«

Bolj pomembno se ji v tem trenutku zdi, da bi v Razvojnem centru dokončno oblikovali raziskovalno enoto, ki bo omogočila predvsem ustrezno strokovno razmejitev planerskega dela. Kot kaže, bo enota kmalu zaživela, a treba je vendarle še marsikaj doreči, postoriti. Olga se je skupaj s sodelavci z vsem elanom zagnala v delo, saj se v novo oblikovani enoti zrcalijo možnosti za bolj kakovostno delo in večje povezovanje z ostalimi raziskovalnimi institucijami v Sloveniji.

»Zdi se mi izredno pomembno, da delavec pri svojem delu vedno čuti, da ima možnost za razvoj vseh svojih strokovnih sposobnosti,« pravi Olga Jakhel-Derganova. »Kajti sicer ostane strokovnjak sam zase, caplja na mestu. To pa je po mojem najhuje. Sama bi bila pripravljena celo zamenjati institucijo, če bi kdaj začutila, da mi delo ne omogoča več strokovne rasti. Prav zato je tudi vzpostavitev nove raziskovalne enote v Razvojnem centru tako pomembna zame, saj bo meni in mojim sodelavcem omogočila bolj usmerjen razmah strokovnega dela.«

Nenehno snovanje, iskanje novih raziskovalnih možnosti, prizadevanja za utrditev temeljev planskih miselnosti – to so sestavine dela planerke Olge Jakhel-Derganove. Trpko je to delo kljub zagnanosti, s katero ga Olga in njeni kolegi opravljajo. Trpko zato, ker ne kaže jasnih rezultatov in še zdaleč ne odseva naporov, ki jih vlagajo ti ljudje vanj. Čeprav zveni čudno pa je vendarle res, da so postale prav sedanje zaostrene gospodarske razmere velik zaveznik planerjev, saj so v marsikateri delovni in življenjski sredini okrepile zavest o nujnosti planiranja. Ljudje vse bolj razumejo, da je naš skupen razvoj odvisen od tega, kar bomo ustvarili in kolikšen bo dohodek. Zato se zatekajo k realnemu planiranju kot objektivni možnosti tehtanja in snovanja skupnega razvoja.

»Dandanes še marsikdo pravi, da je ves trud planerjev zaman, da naše delo nima haska,« pravi Olga. »Planerje zbadajo, da živijo z glavo v oblakih. Jaz pa menim drugače. Če se rezultatov še ne vidi, si moramo še bolj prizadevati, da bi planiranje kot sistem vendarle zaživelo. Nikakor se ne smemo prepustiti malodušju le zato, ker nekateri menijo drugače. Krog ljudi, delavcev, ki imajo – kot mi pravimo – že oblikovano plansko zavest, se nenehno širi. Zato velja še bolj zagrizeno delati, poskušati še kaj premakniti na bolje. Ne smemo stati ob strani, to bi bilo najslabše. Ni vrag, da se nekega dne tudi pri planiranju ne bo nekaj premaknilo!«

DAMJANA STAMEJČIČ

NAGRAJENI ZA DELO

Ob koncu lanskega leta je bil krajevni praznik KS Žalec z zaselkom Ložnica. Za praznovanje so si izbrali 27. december kot spomin na leto 1941, ko so v Mariboru ustrelili sedem Žalčanov. Slavnostno sejo skupščine KS Žalec je začel njen predsednik Franc Radišek, o dosedanjem delu in programu za novo srednjeročno obdobje pa je govoril predsednik sveta KS Alojz Hrušovar. Med gosti je bil tudi predsednik skupščine občine Žalec Vlado Gorišek, ki je posebej opozoril na novo srednjeročno obdobje, ki bo zahtevalo od slehernega občana in krajana več varčevanja ter močnejši prispevek, da bomo vse zastavljene in potrebne akcije izpeljali.

Podelili so tudi osemnajst krajevnih priznanj, ki so jih prejeli: **Martin Cilenšek, Edvard Kovačič, Marija Lednik, Ivan Oplotnik, Danica Ocepek, Ivan Pečnik, Štefan Vidmajer, Angelina Bičer, Vinko Zakonjšek, Ivan Žavski, Štefan Žerjav, dr. Ljuban Vlatković, Viktorija Rehar, Janko Krašovec, Hmezad notranja trgovina, Savinjski magazin Žalec, Krajevni odbor ZZB NOV Žalec** in **KO RK Žalec.**

T. VRABL

RIMSKE TOPLICE: NOVOLETNO KOPANJE

Na prvi delovni dan smo dobili v uredništvo nadvse zanimivo pisemce, ki nam ga je poslal ANDREJ MARINŠEK iz Rimskih Toplic. Takole piše:

»Novoletno dopoldne (1. januar – op. p.) so trije iz društva takoimenovanih »levih športov« v Rimskih Toplicah izkoristili za kopanje v domačem bazenu. Ni jim bilo ravno prevroče, saj so šklepetali z zobmi in se pritoževali tudi nad umazano vodo.

MATJAŽ PRIVŠEK, ANDREJ MEJAČ in SLAVKO GORIŠEK so junaki zimskega kopanja! V vodi so zdržali več kot dvajset minut, pri tem pa preplavali bazen po dolgem in počez v vseh slogih. Za suho ogrevanje so v kopalkah drsali na ledu v otroškem bazenu ter tekali po zmrznjenem snegu. Upamo, da bodo takšni »levi športi« postali tradicionalni in da bodo dobili še več privržencev. Čestitka k novoletnemu kopalnemu pogumu z željo, da takšne eksebicije ne bodo pustile kakšnih zdravstvenih posledic.

T. VRABL

IZLET NA RIFNIK

18 starejših članic TVD Partizan Gaberje Celje se je zadnji teden minulega leta odpravilo na rekreacijski izlet na Rifnik nad Šentjurjem.

Svoje vtise iz tega izleta je zapisala Elza Golob takole: **»Tako smo izpolnile svoj delovni program, ki je vključeval tudi planinski pohod. Zbrale smo se na železniški postaji v Celju. V Šentjurju pa so nas že pričakale tri naše članice, ki redno obiskujejo rekreacijsko vadbo v naši telovadnici.**

Razpoložene smo se odpravile na 570 m visoki bližnji Rifnik. Na poti nas je spremljalo prijetno decembrsko sonce in naše razpoloženje je bilo na višku. Prispele smo na cilj in napravile smo tudi posnetek za spomin. V dolini so iz megle izstopali samo vrhovi naših gora.«

FRIDA MLAKAR

Mlakarjeve mame, kot so jo imenovali vsi, ki so jo poznali in spoštovali, ni več. Umrla je zadnji dan 1980. leta, pokopali pa smo jo v ponedeljek, 5. januarja. Na njeni zadnji poti jo je spremilo nekaj sto ljudi.

Umrla je v 82. letu starosti, pravzaprav sredi dela, kjer ji je postalo slabo, sredi dela, ki mu je bila zvesta polnih 62 let. Delo je bilo njeno življenje. Brez dela bi ne mogla živeti.

Mlakarjeva pekarna na Vrunčevi cesti v Celju stoji že skoraj petdeset let. Rudolf in Frida Mlakar sta jo postavila 1932. leta. Z njo sta si pridobila ime, ki živi še danes. In bržčas bomo še jutri in v poznejših letih v Celju govorili o Mlakarjevem kruhu, čeprav so ga zdaj že skoraj dvajset let, po smrti mojstra in soproga Rudolfa, pripravljali in pekli drugi. Toda, tradicija je ostala. In ostalo je dobro ime.

Mlakarjeva mama je dala temu imenu svoj velik delež. Bila je marljiva, delavna, predana, dobra do vseh, zlasti do tistih, ki kruha niso imeli. Delala je vse življenje, tudi po smrti soproga in tudi potem, ko je tudi Mlakarjeva pekarna postala sestavni del Delavskih pekarn. Bilo je 1956. leta. In tudi po 1960. letu, ko so se te pekarne, z njimi vred Mlakarjeva, pridružile Veležitarju in zatem Merxu. Ves ta čas je ostala zvesta svojemu delu.

Preden sta si Mlakarjeva postavila lastno pekarno v Celju, sta štiri leta delala v Velenju.

Mlakarjeve mame ni več, toda ostal bo spomin in ostalo bo ime.

M. BOŽIČ

VAŠA STRAN

PISMA

VELIKO ISKRENIH ČESTITK!

Koliko pisem in čestitk! Doslej še nikoli toliko! Od vsepovsod. Pisane na roko in stroj, posredovane po teleksu. Iz Celja in krajev celjskega območja, iz Slovenije in celo iz drugih bratskih republik. Slednje zlasti po zaslugi Tedna domačega filma, s katerim se je naš kolektiv uveljavil po vsej državi. Prišle so iz kolektivov najrazličnejših organizacij, iz društev, iz radijskih in časopisnih hiš, iz občin in občinskih družbenopolitičnih organizacij, tudi iz krajevnih skupnosti in tamkajšnjih organizacij in seveda od številnih bralcev Novega tednika in poslušalcev Radia Celje. Veliko, zelo veliko. Tudi mnogi najmlajši sodelavci iz osnovnih šol so nam zaželeli še veliko delovnih uspehov, tudi zdravja, sreče, zadovoljstva...

Velik je ta kup čestitk. Mi smo nanje veseli in ponosni, saj med drugim, ne glede na novoletne želje in čestitke, potrjujejo navezanost mnogih organizacij, kolektivov in ljudi na naše delo. In v tem je največja vrednost teh čestitk.

Skrbno smo jih prebrali. Niti eno zavrgli. Vse so nam dragocen dokument. In ker ni mogoče, da bi odgovarjali na sto in dosti več čestitk, smo izbrali prvi prispevek na Vaši strani, da se vam zahvalimo, vsem skupaj in vsakemu posebej, za izkazano pozornost. Hvala za želje in čestitke. Da bi bilo Novo leto tudi za vas uspešno, zdravo, zadovoljno, da bi bilo mirno... da bi bilo vse tisto, kar si sami najbolj želite! Ob rob teh pa tudi želja, da bi bila Novi tednik in Radio Celje tudi v prihodnje vaša stalna in zvesta spremljevalca, da bi ju redno prebirali in poslušali in da bi nam tudi večkrat pisali. O delu in življenju, o problemih, ki jih imate, o uspehih, ki jih dosegate doma, na delovnem mestu, v krajevni skupnosti... skratka o vsem tistem, kar polni vaše in naše delo.

Ob prebiranju številnih čestitk pa smo jih izločili nekaj, ki bi jim radi tudi v tem sestavku in tej zahvali posvetili posebno pozornost.

»Prihajam iz Celja, da vam zaigram od srca in veselja. Prinašam srečo, zdravje...« je med drugim zapisala Sabina Krč iz Celja.

»Zelo me je razveselil zadnji Novi tednik. Takoj sem opazila slike novinarjev in novinark. Dolgo sem si to želela, da jih tako vsaj bolje spoznaš. Le tako naprej, da bo Novi tednik še naprej tako pester,« je začela Ivanka Makuc iz Štor 138.

»Vsem, ki urejate naš in vaš Novi tednik in Radio Celje želim v novem letu 1981 obilo delovnih uspehov in dobre volje, nam bralcem in poslušalcem pa mnogo zanimivega branja in poslušanja – Ivan Jelenko, Brezno 1, Laško.«

»Srečno, uspešno ter lepo Novo leto vsem, vsakem posebej pa v njegovem osebnem življenju zvrhano mero zdravja želi Justina Hudales, Lokovica 43a, Šoštanj z družino.«

»Še več boljših strani in še več boljših oddaj želi vaš Jože (Volfand, opomba uredništva) za vekomaj.« Želje za uspešno delo je poslal tudi Milan Seničar.

No, prejeli pa smo tudi anonimno čestitko, ki smo je bili prav tako veseli, čeprav časa za reševanje uganke nismo imeli. Čestitko nam je poslala vesela družba, zbrana v gradu brez oken in vrat. V čestitki so še zapisali: V tem gradu pa smo mi, ki večkrat prepevamo samo stare domače slovenske pesmi, ki gredo že precej v pozabo. Le redka od teh pesmi pa se sliši po radiu. Če vas je volja, pridite nas poslušat... Skoraj bi lahko rekli, to pa je zdaj že naš pripis, da je pismo iz Laškega, oziroma laške okolice. O, da, prišli bi vas ne samo poslušat, marveč tudi posnet na magnetofonski trak, da bi pesmi, ki jih pojete in so naše narodno bogastvo, ne šle v pozabo. Javite se, saj veste, kje smo. In seveda hvala za čestitko!

In potem še tople želje, ki so nam jih poslali Peter Pregrad, Franjo Fijavž, Slavko Pezdir, Robert Suholežnik z družino, Marija Lesjak, Darko Naraglav in drugi.

Še enkrat vsem skupaj, prav vsem, iskrena hvala in srečno, zdravo ter uspehov polno Novo leto 1981.

UREDNIŠTVO

ODGOVOR NA ČLANEK »PO POLŽEVO IN NAPAČNO«

Dne 18. 1. 1979 je OKS-Enota za upravljanje in urejanje stavbnih zemljišč Celje s sporazumom št. 13/79-BV izplačala KOS Mirku in ULAMEC Antonu za iz uporabe odvzeto nacionalizirano zemljišče parc. št. 247/1 vl. št. 1075 k. o. Celje odškodnino v višini 78.276,80 din. To izplačilo je bilo izvršeno na podlagi podatkov zemljiške knjige, po katerih sta bila, dne 23. 4. 1979, pri zemljiškoknjižnem vložku 1075 ZK telo II. v naravi hiša stoječa na parceli št. 248/1 in 248/2 vpisana kot solastnika do 1/2 KOS Mirko in ULAMEC Anton, oba iz Celja, Ul. bratov Kresnikov št. 23. Pri zemljiškoknjižnem telesu I. parc. št. 247/1, 248/1 in 2 pa je bila kot imetnik pravice uporabe na družbeni lastnini po nacionalizaciji vpisana občina Celje.

LORGER Edmund je 21. 8. 1979 po svojem zastopniku – odvetniku Dušanu PETROVIČU – vložil pri Temeljnem sodišču v Celju – Enoti v Celju tožbo zaradi plačila 78.276,80 din s pp. Primarno tožena stranka je bila OKS-Enota za upravljanje in urejanje stavbnih zemljišč, subsidiarno tožena stranka pa Anton ULAMEC in Mirko KOS. V tožbi je navajal, da bi morala primarno tožena stranka odškodnino za zemljišče parc. št. 247/1 izplačati njemu, ker je bilo njemu zemljišče nacionalizirano in vzeto iz posesti še pred kupoprodajno pogodbo z dne 20. 5. 1968 in njenim dodatkom z dne 10. 8. 1968, s katero je tožnik subsidarnima tožencema prodal hišo v ulici bratov Kresnikov št. 23.

Temeljno sodišče v Celju – Enota v Celju je s sodbo z dne 24. 4. 1980 opr. št. P 1221/79 zavrnilo tožbeni zahtevek tožeče stranke. Višje sodišče v Celju pa je s sklepom z dne 9. 7. 1980 opr. št. Cp 330/80 pritožbi tožeče stranke ugodilo, razveljavilo izpodbijano sodbo ter zadevo vrnilo sodišču prve stopnje v ponovno sojenje.

Na naroku 23. okt. 1980, katerega se je udeležila tudi tožeča stranka, je substitut njenega zastopnika razširil tožbeni zahtevek zoper primarno tožečo stranko na znesek 108,069,22 din zaradi spremembe cene m^2 stavbnega zemljišča.

Tov. LORGER se je udeležil tudi obravnave, dne 18. dec. 1980. Sodišče je zaključilo, da je stvar zrela za razsojo in stranke obvestilo, da bo sodba izšla pismeno.

Odgovor, ki ste ga od nas pričakovali, bo k vam prišel s časovno zamudo. Želeli smo počakati še na obravnavo, ki je bila razpisana za 18. 12. 1980, zato da bi vam lahko prikazali to zadevo takšno, kot v resnici je. Kljub vsemu pa ne moremo kaj, da se ne bi vprašali, zakaj ni tov. LORGER ob tem, ko se je obrnil s svojim člankom na vaš časopis, prikazal zadevo tako kakršna je. Tov. LORGER se je namreč udeležil vsake obravnave in je prav dobro vedel v kakšni fazi je zadeva pred sodiščem. Poleg tega pa je to še manj razumljivo zato, ker ima zastopnika – odvetnika Dušana PETROVIČA, za katerega bi se lahko v vsakem trenutku obrnil s svojim vprašanjem.

Nikakor pa se ne moremo strinjati tudi z drugim delom članka tov. LORGERJA. V primeru, da bo sodišče ugodilo razširjenemu tožbenemu zahtevku, bo tov. LORGER dobil plačano sporno stavbno zemljišče po ceni, ki je sedaj v veljavi (za 1 m^2 je cena 64,06 din) in ne po ceki, ki je veljala v času sklepanja sporazuma s subsidiarno tožbeno stranko (46,40 din/m^2), tako da ne bo »kaznovan«, kot to sam zatrjuje.

OKS-ENOTA ZA UPRAVLJANJE IN UREJANJE STAVBNIH ZEMLJIŠČ, KI JO ZASTOPA ZAVOD OBČINE CELJE ZA PLANIRANJE IN IZGRADNJO
Direktor:
KOZMUS Janez, dipl. ing.

UREDNIŠTVO: Hvala za izčrpen odgovor. Hvala še zlasti zato, ker ste zadevo pojasnili in ji tako dali končno vsebino.

V ZBIRALNICI MLEKA V BREZOVI

Na tej strani se vrstijo pisma razne vsebine, zato naj dodam še jaz nekaj misli o odvzemu mleka na zbiralnici Brezova.

Kdor dela, tudi greši. Bilo nas je pet, ki smo zamudili uro odvzema mleka. Ta dan je prišel jemat vzorce mleka tov. Čmer. In ker ni razumel, da lahko zaradi slabe poti, okvare na motorju tudi zamudiš, je zbiralnico zaklenil in dodal, da nas bo že naučil reda. Ključe od zbiralnice je odpeljal s seboj, pa tudi denar je odnesel za zamudnike nazaj.

Vprašujem se, zakaj si je vse to dovolil?

Potem pa vožnje z denarjem popoldne spet nazaj, in s ključi drugo jutro. Na čigave stroške gredo te vožnje? Kaj nam pomeni stabilizacija? Morali bi čim več prihraniti, ne pa več trošiti!

In še to – ko je zjutraj pripeljal avto, da prevzame mleko, ga ni mogel prevzeti, ker je bila zbiralnica zaklenjena. Ker pa so stranke postavile posode z mlekom kar pred zaklenjeno zbiralnico, je mleko čakalo dan in noč v vrčih, drugo jutro je tov. Čmer dovolil, da so mleko, ker ni bilo kislo, zlili v hladilni kotel, sam pa seveda ni počakal strank, da bi se z njimi pomenil.

Pa še nekaj nas žuli. Ko je tov. Novak prišel po teleta, je v hlevu obljubil 70 din za kilogram, na izplačilnem mestu pa je bila cena 65 din za kilogram. Zakaj?

Za konec menim zlasti to, da bi zbiralnico ne smeli zaklepati za kazen tistemu, ki je morda zamudil.

TEREZIJA ARČAN

UREDNIŠTVO: Pismo objavljamo ne da bi imeli svoje posebne predloge, kako bi naj rešili problem, o katerem piše podpisana. Po vsej verjetnosti pa gre za vprašanje, ki mnoge muči in si želijo odgovor. Prosimo celjsko Kmetijsko zadrugo, da na to pismo tudi odgovori. Že v naprej hvala!

RAD BI BIL ANONIMEN

Tak je pripis anonimnega avtorja na prispevek pod naslovom »Kam naj gremo?«, ki smo ga prejeli v uredništvu in ki odpira nekatera vprašanja mladega človeka, delo celjskega Mladinskega kluba itd.

Tvoji želji, dragi anonimnež, bomo ustregli. Ostal boš anonimen tudi na tej strani, tudi v problemu, ki ga načenjaš. Anonimnih razprav pri nas ne poznamo. Zato stopi izza kulise, ki si si jo zgradil in povej na glas in javno, kaj te moti in kaj predlagaš, da bi bilo bolje, drugače. Skratka, povej kdo si, kje stanuješ, šele potem se bomo pogovarjali naprej, tudi na tej strani.

UREDNIŠTVO

VELIKA POZORNOST

Ob koncu leta smo se v sindikalni dvorani na Ljubljanski cesti v Celju zbrali nekdanji sodelavci, zdaj že upokojenci delovne organizacije Komunale, TOZD Vodovod. Na to srečanje nas je povabil kolektiv. Tu sta nas sprejela in zaželela srečno in zdravo novo leto direktor temeljne organizacije Erih Poljanec in predsednik osnovne sindikalne organizacije Vili Koprivnik.

Po pozdravu nas je Erih Poljanec seznanil tudi z delovnimi uspehi kolektiva, širjenjem vodovodnega omrežja itd. Med prijetnim počutjem smo prejeli tudi denarne nagrade, kot priznanje za naše minulo delo. Za to pozornost in sprejem se zahvaljujem kolektivu v imenu vseh upokojencev.

FRANC JAGER

UREDNIŠTVO: Vsekakor pozornost, ki veliko pomeni!

SPET SO SE NAS SPOMNILI

Avtoturistično podjetje Izletnik tudi ob koncu lanskega leta ni pozabilo na svoje upokojence. Organiziralo je izlet s pogostitvijo.

Pot z avtobusom je vodila najprej v Kumrovec, kjer smo si ogledali rojstno hišo, dom borcev in film »Potovanje maršala Tita.« Za tem so nas peljali v Bistrico ob Sotli, kjer smo občudovali novo in moderno osnovno šolo, ki je poimenovana po Titovi materi. In spet smo bili na poti. Zdaj do Trebč, kjer so nas pogostili in obdarili v prostorih lastnega, Izletnikovega, motela.

Ta izlet je bil za nas enkratno doživetje, kolektiv pa je tudi tako dokazal, da ni pozabil svojih starih sodelavcev.

FRANC UKMAR

UREDNIŠTVO: Tudi naše priznanje kolektivu Izletnika, ki posveča dovolj pozornosti svojim nekdanjem delavcem.

PRIJATELJSKO SREČANJE

Tik pred koncem leta smo se zbrali upokojenci laške Pivovarne na prijateljskem srečanju. Bili smo veseli in zadovoljni ne samo zaradi pozornosti zdajšnjega kolektiva, marveč tudi zaradi uspehov, ki jih dosega v tem času. Da, pivovarna je vsako leto večja in močnejša.

Ko se kolektivu v imenu upokojencev zahvaljujem za pozornost, mu želim, seveda v imenu vseh nekdanjih delavcev, še veliko delovnih uspehov.

JOŽE VEBER

UREDNIŠTVO: Dogodek, ki ostane še dolgo v spominu.

LEP SPREJEM

Krajevna organizacije Rdečega križa in Krajevna skupnost Šentvid pri Grobelnem sta v nedeljo, 28. decembra, povabila v novo osnovno šolo na sprejem vse starejše krajane. Udeležence je najprej pozdravila Darinka Grafenauer in orisala pot, ki so jo prehodili. Za kulturnozabavni spored so poskrbeli otroci podružnične šole in člani krajevne mladinske organizacije. Nekaj narodnih pesmi je zapel tudi domači moški pevski zbor.

Po programu so ostali še nekaj časa skupaj, obujali spomine in se ob čaju in slaščicah pomenkovali o tem in onem. In potem čestitka za novo leto in skromno darilo.

Kljub slabi poti je bila udeležba zadovoljiva, za kar so poskrbeli svojci in sosedi starejših krajanov za organiziran skupen prevoz.

Ž. I.

UREDNIŠTVO: Še več takšnih srečanj!

NEKOGA MORAŠ IMETI RAD

V Domu upokojencev v Celju smo tudi večkrat veselo presenečeni. Razen nastopov pevskega zbora iz Vojnika in tamburaškega zbora iz Celja smo imeli že tri kinopredstave. Najbolj smo bili veseli 29. decembra lani, ko nam je uprava doma priredila silvestrovanje. Večerja je bila okusno in odlično napravljena, tudi vina in kisle vode ni manjkalo. Za dobro večerjo gre zasluga kuharju Franciju in njegovim pomočnicam. Stregli so nam z vso dostojanstvenostjo: ravnateljica, računovodkinja, medicinski sestri in ekonom. Vmes so neutrudno igrali in nas zabavali godci in pevka. Po večerji so se mnogi še veselo zavrteli, predsednik hišnega odbora Franjo Bauer pa se je zahvalil organizatorjem in sodelujočim za lep večer.

Naslednji večer, 30. decembra, so prišla dekleta iz zdravstvene šole in nam recitirale nekaj pesmi na temo: Nekoga moraš imeti rad.

Bila sta izredna večera, zato vsem, ki so ju pripravili in izvedli najlepša hlava. To nam popestri naše življenje, da vsaj za nekaj časa pozabimo na svoje težave.

PAVLINA KLANČNIK

UREDNIŠTVO: Da bi imeli še več takšnih večerov in dni, da bi vam bilo lepo povsod in na vsakem koraku.

ROJSTVA

CELJE:
Rodilo se je 66 dečkov in 63 deklic.

ŽALEC:
Rojstev ni bilo.

ŠMARJE PRI JELŠAH:
Rodile so se tri deklice.

SLOVENSKE KONJICE:
Rodilo se je 5 dečkov in 4 deklice.

POROKE

CELJE:
Poročilo se je 31 parov, od teh: Bojan TOČAJ in Sonja VERDEV, oba iz Šmartnega v Rožni dolini, Franc ANTLEJ in Breda STRAŠNIK, oba iz Teharja.

ŽALEC:
Poročili so se: Ivan PEČOVNIK iz Črnove in Cvetka ZAVRŠNIK iz Vinske gore, Franc PUŠNIK iz Vranskega in Terezija UČAKAR iz Jeronim, Branislav PEČNIK iz Gorice pri Šmartnem in Antonija KOS iz Studencev, Dušan SIRŠE in Irena SATLER oba iz Prebolda, Anton KAPUS in Andrejka BOGATAJ oba iz Ločice pri Vranskem, Bojan LAZNIK in Katja PEČENKO oba iz Zabukovice, Miran SAMEC iz Celja in Marjeta PESKO iz Vrblja, Jasmin TUZLAK in Stojana RADELJIĆ oba iz Prebolda, Milan LEKŠE iz Črnega vrha in TERČAK Albina iz Polzele, Franc POTOČNIK in Nevenka DIMEC oba iz Žalca.

ŠMARJE PRI JELŠAH:
Poročilo se je 8 parov.

SLOVENSKE KONJICE:
Poročili so se: Mirko PLANINC iz Tolstega vrha in Julijana OVČAR iz Zg. Pristave, Alojz GRAŠIČ iz Tolstega vrha in Dragica RAJH iz Ormoža, Peter VENKO iz Slovenskih Konjic in Ivana POTNIK iz Vešenika, Ivan ROZBORŠEK iz Zbelove in Jožica FIJAVŽ iz Selskega vrha, Aleksander VOH iz Penoj in Marija LUBEJ iz Loč, Jože KOKOL iz Božjega in Milena KOVŠE iz Skomarij.

SMRTI

CELJE:
Umrli so: Ivan JURAK, 43, iz Podgorja, Angela ŠELIH, 71, iz Tolstega vrha, Štefka KAJŠLER, 84, iz Maribora, Ignac SENČAR, 72, iz Celja, Rudolf HLEBEC, 72, iz Celja, Franc LOTRIČ, 75, iz Kačjega Dola, Ivan POŽUN, 46, iz Sevnice, Martin TOMINŠEK, 48, iz Liboj, Vinko KOKEL, 54, iz Celja, Miroslav BOFULIN, 61, iz Celja, Rozalija PERGAMOŽ, 66, iz Zadobrove, Tomaž PUŠNIK, 67, iz Planine pri Sevnici, Franc BUDNA, 83, iz Dobrove, Jožef KOLŠEK, 74, iz Lahomška, Jurij KOVAČ, 68, iz Trnovelj, Milja BEŠENSKI, 71, iz Socke, Ivan AHTIK, 72, iz Trnovelj, Vladimir IVAČIČ, 50, iz zagrada.

ŽALEC:
Umrli so: Ivan PRISTALIČ, 73, iz Vranskega, Alojzija NOVAK, 76, iz Žalca, Elizabeta ZUPANC, 48, iz Griž, Franc KRAMER, 55, iz Arje vasi, Janez ŠTINGL, 55, iz Žalca, Terezija MASTNAK, 88, iz Gabrna, Pavel SKORŠNEK, 35, iz Polzele, Tereza JAKOPINA, 73, iz Vrenske gorice, Viktor TANJŠEK, 75, iz Dobriše vasi, Josip KODRNJA, 73, iz Pregradskega Pavlovca.

ŠMARJE PRI JELŠAH:
Umrli so: Mihael KRIŽNIK, 75, iz Drenskega rebra, Florjen GAJŠEK, 73, iz Sp. Ponkvice, Marija LOVRENČAK, 79, iz Velike Rodne, Roza JANŠEK, 80, iz Topole.

SLOVENSKE KONJICE:
Umrli so: Franc RUTNIK, 70, iz Koroške vasi, Anton PETRE, 74, iz Vitanja, Peter ZALEZINA, 80, iz Loč, Maria KVAS, 79, iz Zreč, Jožefa MLINŠEK, 68, iz Pake, Marija OSTRUH, 89, iz Vitanja.

NOVI tednik 35 LET

OBISKALI SMO VRH NAD LAŠKIM

KMETIJE ROJSTEV

V prihodnje bodo še bolj skrbeli za

Prijazna hribovska vas Vrh je dočakala prve, tako težko in krvavo zaslužene pridobitve, ki jim bodo omogočile še hitrejši razvoj.

»PRELJUBI ŠENTLENART, KAKO SI TI LEP...

... 'maš majčkeno faro, pa dosti deklet!«

Če ponarodela popevka, ki jo dolga desetletja prepevajo po Sloveniji »cilja« prav na nekdanji Šentlenart nad Laškim, tega ne vem. Sem pa prepričan, da krajani Vrha nad Laškim o tem ne dvomijo. Vse namreč drži kot pribito. Kraj je lep, krajevna skupnost (kot tudi fara) majhna in deklet tudi ne manjka.

Krajevna skupnost Vrh nad Laškim, nekoč samostojna kmečka občina, leži med Lahomnico in Gračnico. Na vrhu potegnjenega hriba je prijazna vas – Vrh. Okoli te hribovske vasi so še druge vasice in zaselki: Selo, Žigon, Gozdec, Velike Gorelce, Laška vas, Velike in Male Grahovše, Kladje.

Krajevna skupnost ima nekaj nad 900 prebivalcev, okoli 200 domačij, čez petdeset čistih kmetov in po lanskoletnih podatkih še 143 krajanov zaposlenih v organizacijah združenega dela, kar pomeni, da se krajevna skupnost polagoma spreminja v skupnost kmečko-delavskega življa. V zadnjih letih so ti kraji dobili še sobotne in nedeljske krajane, kajti počitniške hišice rastejo kot gobe po dežju.

Vrh sam ima šolo, pritlikavi gasilski dom, gostilno (Šemrov) in trgovino (Merx), nad vasjo pa župno cerkev sv. Lenarta s pokopališčem. Gručasta hribovska vas je že dolga desetletja priljubljena izletniška točka, kjer so bile pred vojno kar tri gostilne. S Površja so pred desetletji ob nedeljah po stari cesti čez Škratnike v zimskem času drčali v Lahomsko dolino celi vlaki sani, na njih pa Laščani, rdečih lic od ostrega hribovskega zraka in »poroštanega« kuhanega vina.

Čez Vrh pelje cesta iz Laškega v Jurklošter, krajevne ceste pa povezujejo okoliške vasi. Da jih je skupaj za 15 kilometrov, je sicer kar prav, toda vzdrževanje povzroča nemalo skrbi, truda in denarja.

Poleg živinoreje je bil kraj znan po sadjarstvu, ki pa je prav tako propadlo, kot so razpadle nekdanje sadne sušilnice in pečnice za sušenje lanu. Namesto teh so po vaseh zgrajeni sodobni živinski hlevi, kozolcem delajo družbo silažni silosi, namesto hrzanja konj ropotajo po poljih traktorji, brenčijo kosilnice, koleslje in zapravljivčke so zamenjali avtomobili in petrolejke električna luč.

Pa je kljub temu kraj še vedno lep, majčken in z dosti deklet...

PETROLEJKA SREDI VASI

Posledice vojne so bile za te kraje hude. O tem berite poseben zapis na desni. Krajevna skupnost Vrh si od udarcev vojnih dogodkov dolgo ni opomogla. Prva velika pridobitev za Vrh in okoliške vasi je bila elektrifikacija, ki je stekla leta 1954. Večinoma so vse domačije takrat prižgale električne luči in z leti je dobra polovica domačinstev okrepila električni tok tudi za potrebe gospodarstva s trofazno napeljavo. Kljub temu pa je v krajevni skupnosti do lanskega leta bilo 24 hiš, ki še niso imele elektrike. To so bile hiše v odročnejših zaselkih in nekatere po vaseh, ker se posamezniki niso odločili zanjo ob prvi akciji. V okviru akcije odbora za hitrejši razvoj manj razvitih krajevnih skupnosti, med katere spada tudi KS VRH, je bila ta krajevna skupnost povsem elektrificirana.

A je vendar še izjema. Sredi vasi Vrh si Fortunatov še vedno sveti s petrolejem, a tudi vodovoda si ni omislil, čeprav so ga za oboje prepričevali in mu bili pripravljeni tudi pomagati.

PRED DESETIMI LETI JE PRITEKLA VODA

Še pred desetimi leti so se ljudje nekam čemerno šalili, da je v Vrhu za vodo bolj hudo kot za jabolčnik in vino. Zato so leta 1971 zgradili vodovod za 21 hišnih številk v Vrhu. Vodo so morali speljati iz doline in prečrpavati v rezervoar. Lani pa so z vodo oskrbeli tudi Male Grahovše, Laško vas in Kladje. Za ta vodovod, ki ima zbiralnik v Voluški gori v sosednji krajevni skupnosti Jurklošter, je bilo treba izkopati in urediti 10 kilometrov dolg napeljavo.

HORUKARSKO OSEMDESETO LETO

Pred sedmimi leti so kraja ni s svojo akcijo in sredst občinskega samoprispevk uresničili svojo dolgoletn željo. Od Tevč v sosednji ma rijagraški krajevni skupnos do Vrha so zgradili popoln ma novo cesto v dolžini 380 metrov. Cesta je bila spelj na bolj položno, kot je bi stara čez Škratnike poln hudih klancev in po odso nem terenu. S cesto so si z gotovili tudi avtobusni pr voz, kar je zlasti prav priš šolarjem in naraščujočem številu delavcev, ki so naš zaposlitev v laški industri in drugod.

Toda to je bila le polovič uresničitev njihove želj Makadamsko izvedbo imeli le za začasno rešite

Sredi vasi bo skromen »gasilski golobnjak« kmalu dobil večjega in sodobnejšega tekmeca. V tej hišici je bil med vojno in po njej sedež takratnega Krajevnega ljudskega odbora.

Spominek na preteklost. Odslužena sadna sušilnica in na njej odslužene vprežne sani, kajti tudi tu so konji zgubili s traktorji.

JOŽE JANČIČ, predsednik sveta KS: *»Lansko leto je bilo za krajevno skupnost leto delovnih akcij, ki so več ali manj zajele vse krajane. Skoraj 4 kilometre asfaltirane ceste, prenovljeno športno igrišče, elektrifikacija 24 domačij in dograditev treh vodovodov so bile naloge, ki so bile kar prezajeten zalogaj za eno samo leto. Najbolj prizadevne je ta izreden tempo kar precej utrudil. V naslednjem srednjeročnem obdobju bo program razvoja bolj enakomerno razporejen, predvsem pa zato, ker bodo tudi finančne zmogljivosti skromnejše, saj smo z lanskimi naložbami segli po dohodku prihodnjih let. Za krajevno skupnost je pomembno, da raste število zaposlenih, da se ljudje spet vračajo in da malone vse kmetije premorejo mlade naslednike, da ni bojazni pred izumrlimi domačijami.«*

SAŠA KOVAČ, predsednica krajevne konference SZDL: *»Ne bi rekla, da so prodornejši uspehi pri hitrejšem razvoju naše krajevne skupnosti posledica pomladitve v krajevnem političnem aktivu. Akcije so dozorevale iz preteklosti in tudi pogoji so bili bolj ugodni. Res pa je, da smo se tokrat bolje organizirali, k sodelovanju pritegnili skoraj vse krajane in do zadnje trohice izkoristili možnosti ter razpoloženje med ljudmi. Mislim, da bo poslej vse lažje, ker so krajani spoznali, da jih le enotnost in solidarnost lahko kam pripelje. Še nekaj podobnih akcij, kot so bile v minulih letih in krajevna skupnost Vrh se bo odkrižala nerazvitosti. Pomembno je zdaj, da ohranimo prebujeno solidarnost, ko so na vrsti poleg nekaterih skupnih potreb tudi tiste, ki so v interesu posameznih vasi in zaselkov, da bodo sodelovali vsi, ki so glavne cilje že dosegli.«*

FRANC BREČKO, pre sednik borčevske organiz cije: *»Vrh je kot partizans kraj, ki ima na spomenik vklesanih 45 imen žrtev, m ral kar predolgo čekati boljše čase. Pridobitve, smo jim priča v zadnjih leti so za mnoge uresničene pr pozno. Mislim tu na borce, jih je bilo ob koncu voj okoli 80. Precej jih je pon lo, veliko se jih je odseli Danes šteje borčevska org nizacija 36 članov, brez tist iz Laške vasi in Velikih G relc, ki so včlanjeni v Jurkl šter. No, borci se niso um knili v zapeček. Vsi po vr so aktivni v političnih org nizacijah, krajevni sam upravi in društvih. Ker je d bra polovica borcev kmetc bi boljši položaj in razvitc kmetijstva pripomogla, da bila njihova življenjska jes lepša, čeprav je tudi res, med borci nimamo nober ga socialnega problema.«*

NE UMIRAJO, JE VEDNO VEČ

razvite zaselke v krajevni skupnosti

ar naprej so omenjali as-
lt, se zagrizeno borili, pre-
ičevali sebe in širšo druž-
, da ta cilj ni neuresničljiv.
ko so lani napovedali, da
nameravajo za krajevni
aznik peljati po asfaltu, je
arsikdo v Laškem in so-
dnji dolini dvomil, da bi se
tako hitro uresničilo.

In se je. Ob velikanskih na-
orih, ki so spravili na noge
e krajane, ob pomoči sa-
oupravne komunalne
upnosti, s kreditom cest-
ega podjetja, z dodatnimi
rispevki, ki so pritekli sko-
j iz vsake hiše, z neštetimi
darniškimi urami, brez-
lačnimi vožnjami, so svoj
rajevni praznik začeli z
tvoritvijo asfaltiranega ce-
išča do vasi. Le nekaj dni
bili prekratki, da bi se as-
lt razlezel tudi po vasi, a jih
prehitelo slabo vreme.

Istočasno, kot smo že ome-
ili, so gradili vodovode,
lektrificirali 24 domačij, pri
šoli pa uredili asfaltirano in ograjeno športno igrišče, ki jim služi tudi za letne prireditve in proslave.

VSE ZMOREJO, LE VREMENA NE ZNAJO DELATI

Za otvoritev ceste in krajevni praznik se jim je že drugi dan vreme skisalo. Gasilci niso imeli sreče. Dvakrat so prestavili slovesnost razvitja društvenega prapora, a tudi v tretje ni bilo vreme kaj prida. Nič čudnega, da so bili toliko bolj veseli pobude in ponujene pomoči, da bi v bližnji prihodnosti vendarle dobili večnamensko stavbo, kamor bi se zatekli pred nezanesljivostjo vremena. Najprej bodo do prostorov prišli gasilci. V rokah imajo urbanistični red, v katerem je že predviden prostor za gradnjo stavbe. Načrtujejo postopno gradnjo. Najprej bodo prišli pod streho gasilci, za tem pa bodo dogradili še druge prostore, predvsem pa večjo dvorano za prireditve.

Toda to je že pogled v prihodnost, v naslednje srednjeročno obdobje...

VPRAŠAJ NAD SREDNJEROČNIM NAČRTOM

V krajevni skupnosti Vrh se zavedajo, da tempa, kakršnega so »udarili« v letu 1980, ne morejo pričakovati vsa naslednja leta. Spisek potreb, tistih najnujneših, je salamensko dolg. Treba bo temeljito pretehtati možnosti in »kondicijo« krajanov za uresničitev predstoječih akcij.

»Zaboga, so rekli, zapišite, da načrtovalci programa srednjeročnega razvoja krajevne skupnosti za naslednjih pet let še nimajo v rokah zanesljivih adutov za načrtovane naloge! Da bo marsikaj odvisno od možnosti, razpoložljivih sredstev, predvsem pa od nadaljne zavzetosti in solidarnega obnašanja krajanov«

Predsednik sveta krajevne skupnosti Jože Jančič je naštel le nekatere načrtovane akcije:

● Eden od ciljev je telefon. Če bodo solidarno v to »tepko« vgriznili tudi sosedje v KS Marijagradec, imajo izglede tudi v KS Vrh. Vsaka vas naj bi dobila vsaj en priključek.

● Ceste. Kaj pa drugega? Najprej naj bi rekonstruirali cestno povezavo Vrh – Male Gorelce in Vrh – Gozdec. Ostale krajevne ceste bi razširili in izboljšali, medtem ko se za ureditev občinske ceste proti Mišjemu dolu bolj narahlo pogovarjajo.

● V načrtu je tudi podaljšek vodovoda do Vrha, da bi voduški izviri pritekli na Vrh brez črpalke. Vodovod naj bi dobila tudi vas Žigon.

● Večnamenski dom je bil že omenjen. Vrabec, o katerem mislijo, da ga držijo že v rokah, je njegov gasilski del.

● Manjši problem je postavitev avtobusnega postajališča, manj je od njih odvisen podaljšek avtobusne proge do Velikih Gorelc.

Še kaj? O, pač! Toda boljše manj obljubljati in presenetiti samega sebe...

POMLAJEVANJE NA VSEH RAVNEH

Nekaj razveseljivih znamenj.

Pravijo, da ni več nevarnosti za izumiranje domačij, da ima praktično vsaka kmetija naslednika in marsikje imajo vajeti v rokah mladi gospodarji.

Tudi rojstva naraščajo. V mali šoli čeblja 16 nadebudnežev. Čeprav z letošnjim letom ostaja v Vrhu nižja stopnja osnovne šole, da so višje razrede prešolali v Laško, ni več strahu za prekomerni odliv mladih iz krajevne skupnosti. Nasprotno. Nekaj primerov vračanja, gradnje hiš v domačem kraju pomeni obetajoče prve lastovke. Tudi nekateri zdomci so se že vrnili. V svet so šli za pridobitvami napredka, zdaj jih napredek domačega kraja spet privablja nazaj. In mladi si znajo življenje narediti tudi bolj zanimivo, živahnejše. Čeprav se na ustanovitev kulturnega društva šele pripravljajo, to ne pomeni, da kulturnega življenja ni, prav nasprotno.

Besedilo:
JURE KRAŠOVEC
Fotografije:
DRAGO MEDVED

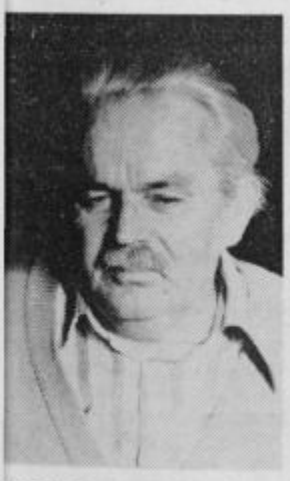

DRAGO CEPUŠ, sekretar K SZDL in predsednik K: *»Krajevna organizacija ZDL resda nima formalno roko razvejanih organizajskih oblik, raznih sekcij, lborov, koordinacij itd. S m pa ni rečeno, da socialična zveza ne obvladuje eh problemov in interesov rajanov, ki jih ponuja živenje. Krajevno konferenco stavljajo vsi člani frontne ZDL, katerih sklepi se ureičujejo preko izvršilnega lbora in štirih zelo aktivnih iških odborov. Tako bo na imer kmetijska sekcija sa a po sebi vzniknila iz zelo izadevnega aktiva mladih družnikov, ki so že leta len najbolj aktivnih druženih organizmov v krajevni tupnosti. Najbolj razvita blika političnega dela in saoupravnega uresničevanja zbori občanov, ki so vselej lo dobro obiskani, ker jim rajevni problemi določajo nevni red.«*

MARJAN RAJH, predsednik mladinske organizacije: *»Aktivnost mladih v krajevni skupnosti je precejšnja, vendar ne tolikšna, da bi ne mogla biti še boljša. Na spiskih je nekaj čez 100 mladih, od teh jih je polovica trajno ali občasno aktivnih. Predvsem si kmečka mladina vzame manj časa za sodelovanje v mladinski organizaciji. Treba bo spet spodbuditi večjo aktivnost v aktivu mladih zadružnikov. Mladi imamo športno sekcijo, a tudi kulturna dejavnost je predvsem na plečih mladih. Imamo tudi sekcijo za mladinske delovne akcije, ki je lani sodelovala na dveh krajevnih akcijah, posamezniki pa so se udeležili tudi republiških in zvezne akcije. Mladi se vključujejo v dramsko sekcijo, v gasilsko društvo, mali nogomet, smučanje, namizni tenis, šah in druge aktivnosti. Za delo imamo kar dobre pogoje v tukajšnji šoli.«*

VINKO PLAHUTA, poveljnik gasilskega društva in predsednik odbora za SLO: *»Gasilsko društvo v Vrhu nad Laškim je eno najstarejših v občini saj je lani praznovalo 48-letnico obstoja. Pravzaprav je v času ustanovitve bilo malo tako majhnih krajev, ki bi tako društvo premogli. Društvo ima dve operativni desetini in eno pionirsko. Sodobneje se je društvo opremilo šele zadnja leta, čeprav prevoznega sredstva še nima in je za hiter prevoz motork treba mobilizirati najbližnji traktor. Lani je društvo razvilo svoj prapor in ob tej priložnosti je bil razglašen najbolj pomemben obet: da bomo v naslednjem srednjeročnem obdobju dobili nov gasilski dom kot »prvi obrok« bodoče večnamenske stavbe. Ponašamo se z mnogimi priznanji in diplomami in s tem, da sodimo med najbolj aktivna gasilska društva v občini.«*

DRAGO PLAČANA SVOBODA

V Vrhu in vaseh okoli njega so od nekdaj živeli ponosni, svobodoljubni in narodno zavedni ljudje. Ena od žrtev fašističnega terorja Marija Šoper je že med prvo svetovno vojno zbirala podpise za znano »majniško deklaracijo« in podpisov, ki jih je dobila, ni bilo malo. Nemčurjev v teh krajih niso imeli med seboj.

Ko je okupator leta 1941 zasedel te kraje, so krajani izkazali svojo visoko zavest. Osvobodilna fronta je tu zajela v osvobodilno gibanje prenekatero hišo, celo rodovine. Partizani in aktivisti osvobodilnega gibanja so bili od prvih dni vojne kot doma.

Potem se je našel izdajalec, ki so mu ljudje zaupali in je ob prvem pritisku gestapovcev klonil.

Nikoli v teh krajih ne bodo pozabili avgusta 1942, ko se je nadnje zgrnila najhujša nesreča. Zaradi izdaje so gestapovci aretirali 11 ljudi in jih 15. avgusta v celjskem »starem piskru« ustrelili. Še tisto noč so prihrumele črne »marice« in odpeljale v taborišče smrti njihove svojce. V taborišču jih je ostalo za vselej 18.

Teror ni zlomil ljudi. Odhod v partizane je bil v teh krajih množičen. Blizu sto borcev in aktivnih sodelavcev NOV je dala ta majhna krajevna skupnost, 16 jih je padlo v borbi in tako je na spomeniku na robu vasi vklesanih 45 imen. Pred zidovi in v krematorijih so izginile cele družine: Gračnerjevi, Šoperjevi, Jurkovškovi, Lapornikovi...

Vsa štiri leta so nad njihovimi domovi bdeli maščevalci. Borci II. grupe odredov, kozjanski partizani, borci XIV. divizije. Menda ni hiše, ki bi ne bila partizanska in v teh krajih niso okupatorski vojaki ter njihovi domači podrepniki nikdar storili brezskrbnega koraka.

Gračnarjeva hiša (Šemrov), v kateri sta gostilna in trgovina. V gostinski sobi visijo štiri spomenice 1941; očetu Jožetu in materi Ani, sinu Stanku in hčeri Štefki. Od šestih Gračnarjev sta živi prišli iz taborišča samo dve sestri.

ŽALSKA OBČINA

DA BI PRIDELALI ŠE VEČ HRANE

Delegati so se zavzeli za zaščito rodovitnih površin

Na 26. seji zbora združenega dela, zbora krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora skupščine občine Žalec, so razpravljali med drugim tudi o Resoluciji o neposrednih nalogah pri razvoju agroživilstva v občini Žalec za obdobje 1981–1985. Gre za predlog, ki dovolj na široko pristopa k reševanju te problematike. Da je agroživilstvo gospodarska veja, ki ji je potrebno posvetiti vso skrb in pozornost o tem nihče ne dvomi. K zaželenemu uspehu pa lahko pripeljejo le dobro premišljeni ukrepi in prav o teh govori predlagana resolucija. Naloge s tega področja opredeljuje tekole: pristop k realizaciji prostorskega plana, usmeritev v visoko produktivne in donosne proizvodnje v družbenem sektorju, hitrejši razvoj v kooperacijskih odnosih, vključevanje trgovine in predelave v celotno repro verigo in ustvarjanje primernih dohodkovnih odnosov, kadrovska vprašanja in sodelovanje SIS s področja zdravstva in socialnega varstva pri reševanju nekaterih vprašanj, ki se bodo pojavila pri strukturarnih spremembah v kmetijstvu.

PROSTORSKI PLAN

O pristopu k realizaciji prostorskega plana govori resolucija precej široko in osvetljuje ta problem z vseh strani. Kot pozitivno šteje, da so v žalski občini ta plan že sprejeli in kot prvo nalogo, da je potrebno uporabljanje kmetijskih zemljišč za nekmetijske namene preprečiti, oziroma ga omejiti le na tiste primere, ko se spremembi namembnosti ni mogoče izogniti. Poleg tega je potrebno neizkoriščena zemljišča usposobiti za predelovanje. V občini je namreč še precej površin, ki bi jih lahko z melioracijo ali krčenjem spremenili v rodovitna polja.

Izvršni svet in strokovne službe uprave občine in Zavoda za načrtovanje naj bi predložili ustrezne ukrepe, da se gradnja omeji, poleg tega je treba preveriti vse zazidalne načrte po posameznih krajevnih skupnostih in jih po potrebi popraviti tako, da se bodo zapolnili posamezni gradbeni kompleksi, ne pa, da se odpirajo novi.

VEČJA PRODUKTIVNOST V DRUŽBENEM SEKTORJU

Nosilec te naloge je SOZD Hmezad. Kot izredno razvejana delovna organizacija ima nalogo in možnost, da napravi za povečanje in izboljšanje kmetijske proizvodnje prav vse. Tu gre za povečanje površin, za sodobno mehanizacijo in tehnologijo in za kar najbolj ugodne dohodkovne odnose med kmetijstvom, predelavo in trgovino. Površine družbenega sektorja naj bi se povečale s pridobivanjem novih zemljišč z melioracijo, krčenjem, arondacijo in prevzemanjem zemljišč ostarelih kmetov, ki sami dela ne zmorejo več. O tem zadnjem govori program preživninskega varstva kmetov. Na področju lastništva kmetij in statusa kmetov je še mnogo nerešenih vprašanj, ki bodo, ko bodo rešena, doprinesla k povečanju zemljišč v družbenem sektorju ali pa povečanju produktivnosti v zasebnem. Vsekakor si je družbeni sektor postavil nalogo, pridobiti 500 ha novih zemljišč v naslednji petletki. Že prihodnje leto bodo opravili podrobno inventarizacijo zemljišč in aktivirali vsa doslej neuporabljena zemljišča.

Prav tako pomembno je povečanje produktivnosti po enoti. Za to bodo uporabili vsa razpoložljiva sredstva. Predvsem bodo poskušali povečati hektarske donose, povečali pa bodo tudi črede živine. Srednjeročni načrt je 1250–1300 glav visoko produktivne črede s povprečno molznostjo 6500 l mleka letno. Povečali bodo tudi prirejo mesa in drugih živil.

V zasebnem kmetijstvu naj bi končno našlo mesto združevanje dela, saj le tako lahko pričakujejo visoko produktivnost in dobre dohodkovne učinke. Jasno je namreč, da lahko le z mehanizacijo dobro opremljeni kmetje, ki so poleg tega še dobro informirani, dosežejo visoke donose. To pa je mogoče doseči le z združevanjem sredstev in dela.

STROKOVNOST

Gotovo je tudi znanje pomembna postavka v razvoju agroživilstva. Pri tem ne gre le za strokovne kadre v družbenem sektorju, čeprav tudi teh manjka. Tudi v zasebnem kmetijstvu je potrebna zadostna mera znanja, da lahko kmet uspešno dela kot poljedelec, živinorejec ali sadjar. Zato si v Žalcu prizadevajo, da bi bil center za usmerjeno izobraževanje na tem področju prav tu.

Vsega, kar zajema resolucija ni mogoče povedati v tem sestavku. Vse pa je usmerjeno k enemu samemu cilju: povečati proizvodnjo, zagotoviti kar največ hrane in krmil doma, s tem pa si zagotoviti tudi dobre ekonomske učinke. Možnosti imajo v žalski občini dovolj. Tu je hmeljarstvo, ki ga iz leta v leto povečujejo, razvita je živinoreja, pridelovanje živil in sadjarstvo. Če se bodo resolucije dosledno držali, bodo gotovo uspeli.

T. TAVČAR

KOMENTAR

O izenačevanju kmetov z delavci se le veliko govori, stori pa zelo malo, trdijo nezadovoljni kmetje. Povprečni denarni dohodki slovenskih kmetov so v primerjavi s povprečnimi dohodki delavcev res mali. Pri primerjavi dohodkov pa navadno ne upoštevajo, da delavec, ki nima posestva niti vrta, porabi od povprečnega osebnega dohodka skoraj polovico za prehrano, precej pa še za najemnino za stanovanje in drugo, kar kmetu ni treba plačati.

Take zapletene račune pa pustimo za drugo priložnost in si raje oglejmo otipljivejše stvari, ki povzročajo neenakost med delavci in kmeti.

Že razprave o kmetijstvu v sosednji republiki so zbrali podatke, da kmetijski delavci na družbenih posestvih premalo delajo za svoje osebne dohodke. Izračunali so, da za 100 kg pšenice porabijo le 30 minut svojega dela. Ker na delavca pride povprečno 17,5 ha obdelovalne zemlje s po 50 stoti hektarskega pridelka pšenice, opravi torej vse leto le 437 ur koristnega dela ali na mesec 37 ur. Ocena je tako površna, da je ne bi kazalo upoštevati, če računarji ne bi dodali, da je to – 37 ur na mesec – le nekaj več kot dva garaška dneva prizadevnega kmeta, ki dela po 16 ur dnevno.

Imamo natančnejše podatke. Na kmetijsko industrijskem kombinatu Vukovar v SR Hrvatski obdeluje okrog 300 stalnih in 100 do 150 sezonskih delavcev 13.000 ha zemlje, torej več kot 30 ha eden. Lani so posejali 4600 ha pšenice, 4650 ha koruze in skoraj

ENAKI PRI DOHODKIH IN DELU

2000 ha sladkorne pese, večino drugih zemljišč pa so namenili za pridelovanje krme. Ni pa všteta živinoreja.

Povprečna velikost kmetij je na Hrvatskem podobna naši in državni – okrog 3 ha obdelovalne zemlje. Kako obdeluje kmet tako kmetijo, če gara po 16 ur dnevno? Koliko je vredno njegovo »garaško« delo? Ali mu ga kdo lahko plača po uri enako kot delavcu, ko pridela zelo malo?

Ali bi kovaču, ki bi še ročno delal žeblje, lahko priznali enako urno nagrado za delo kot delavcu, ki jih dela v tovarni? Po napornosti dela, da, ali celo višjo, saj bi opravljal težje delo kot pri stroju, ne pa po učinku, sicer bi bili njegovi žeblji 5 ali 10-krat dražji kot tovarniški. Kdo bi jih kupil?

Podobno je v kmetijstvu. Če kmet gara po 16 ur dnevno na kmetiji, ki ima le 3 ali 4 ha obdelovalne zemlje, in ima premale dohodke, ker ne pridela veliko za trg, potem bi moral resno razmišljati, kaj naj ukrene, da se reši takega garaštva.

Delovni ljudje imajo enak družbenogospodarski položaj po svojem delu. Njihovo delo pa ne more biti kakršnokoli, temveč družbeno koristno. Meri se z izdelki, pri kmetih in kmetijskih delavcih pa s pridelki. Brez enakosti pri produktivnosti dela – koliko človek naredi, izdela, pridela in ne le koliko dela – ne bo enakosti pri gmotnih dobrinah.

GABROVLJE

ZA KOMASACIJO

Napotnikovi so zanjo

Lepo kmetijo sta s pridnimi rokami ustvarila Karolina in Bogo Napotnik v Gabrovljah. Tudi delež očeta Vinka Potnika ni majhen, nekaj pa postorijo tudi sinova Bojan in Dušan ter hči Jožica, čeprav pravega veselja do kmetovanja zaenkrat še nobeden od te trojice ni pokazal. Vidijo, da je dela veliko, da je treba trdo poprijeti na njihovih osmih hektarijih zemlje. No, obdelovalne je le za pet hektarjev, ostalo so godzovi.

Naše ljube nestabilne cene so tudi pri njih razdrobile pridelavo. Za pol hektarja imajo vinograda, v hlevih pa 18 glav živine – za meso in za mleko. Za več ni zemlje, pravijo. Iz te, kar jo je imajo, skušajo potegniti čim več. Trikrat kosijo in še enkrat pasejo, pa ni mogoče prerediti več goveda. Za to pa niso krive cene, pač pa razdrobljenost zemljišč. Zato tudi pozdravljajo predvideno komasacijo zemljišč med Radano vasjo in Konjicami. Zložba zemljišč tudi temu rečemo, a kmetje uporabljajo samo izraz komasacijo, saj se z njim zadnje čase že kar dnevno srečujejo. Že res, da niso vsi tako vneti zanjo kot Napotnikovi. Ti se zavedajo, da bi na večjih površinah lahko zmanjšali stroške pridelave in pridelali več. Več krme, več živine, večji dohodek. Čisto preprosta računica.

Za silo še kar gre, pravijo. Precej je treba vlagati v mehanizacijo in gnojila, cene so visoke, a brez tega ni mogoče gospodariti. Še dobro, da je vsaj gorivo za kmetijske stroje malo cenejše. Drugače je pa treba res precej dajati. Tudi za kmečko zdravstveno varstvo, pa za kmečke pokojnine... Razlike med njimi in delavci so še vedno precejšnje. »Da imamo to, kar imamo, je že veliko.«

Napotnikovi so tudi kooperantje Kmetijske zadruge v Slovenskih Konjicah. Pravijo, da sodelovanje ni slabo, pa bi bilo vseeno prav, če bi ga bilo še več. Vsako novo znanje je dobrodošlo, vsaka oblika, s katero je mogoče ustvariti več in bolje. Nobene priložnosti ni kar tako za ovreči.

MILENA B. POKLIČ

Očeta Vinka Potnika ter Karolino in Boga Napotnika smo slikali kar pred drvarnico, med pripravo kurjave. Že pri tem se je videlo, da znajo hitro in dobro poprijeti za delo. Tudi njihov lepo urejen dom priča o tem.

STROKOVNJAK SVETUJE

SADNE VRSTE IN SORTE ZA VRT

Piše: Mojca Sodin

Večina hruškovih sort je samoneplodna (avtosterilna) kar pomeni, da se ne oplodi s pelodom iste sorte. Zato potrebujemo za opraševanje drugo sorto. Dobre opraševalke so diploidne sorte, ki razvijejo veliko dobro kaljivega peloda, druge t. im. triploidne sorte pa razvijejo malo peloda in so slabe opraševalke.

NEKATERE SORTE HRUŠK

ANDRE DESPORTES: je diploidna sorta, dober opraševalec. Cveti srednje pozno, zato jo oprašujejo sorte kot so npr.: avranška, viljamovka... Sorta zori v drugi polovici julija, njen plod pa je droben do srednje debel. Kožico ima zelo občutljivo, zato plodovi ne prenašajo dolgih prevozov.

ZGODNJA MORETINIJEVA: je dober opraševalec: odporna je na bolezni in škodljivce. Ima belkasto, topno meso sladkega okusa. Zori konec julija ali v začetku avgusta; v hladnejših območjih nekoliko kasneje.

VILJAMOVKA: je vodilna sorta, tako za plantažne nasade, kakor za vrtove, Zori v sredi avgusta ali v začetku septembra, užitno dozori v približno 10 dneh. Je zelo trpežna za prevoze in zelo dolgo zdrži: v hladilnici do marca, v kontrolirani atmosferi celo do maja. Je dober opraševalec. Ima zelo zrnato meso, sočno, sladkega okusa.

FETELOVA tudi ABATE FETEL: zori v sredi septembra in zdrži en mesec, v hladilnici tudi do konca januarja. Je zelo odporna na škrlup, slaba stran pa je njena občutljivost na klorozo ali listno bledikavost, ki se pojavlja zaradi nesorazmerja hranilnih snovi v tleh. Hruške so zlasti občutljive na pomanjkanje železa. Le-to se rado ob prisotnosti aktivnega apna veže v netopno obliko in rastline ga zato ne morejo sprejemati iz zemlje. Ima belo, topno meso, sladkega okusa.

KONFERANS: je odlična sorta, tako za svežo porabo, kakor za skladiščenje; zato jo imajo za kraljico hrušk. Je dobra opraševalka. Zanjo je tudi značilen pojav partenokarpije, to je, da se lahko razvijejo plodovi tudi brez predhodne oploditve. Taki plodovi so brez semen.

SORTE SLIV IN ČEŠPELJ

Po številu dreves so slive in češplje v slovenskem sadjarstvu na tretjem mestu. Večinoma se nahajajo v ekstenzivnih kmečkih sodovnjakih. V družbenem sektorju je le 1% dreves, od tega jih je le nekaj hektarov strnjenih nasadov. Znano je, da obnovo nasadov zavira cenejše blago iz drugih republik, vendar pa bi se pri nas splačalo pridelovanje najbolj zgodnjih sort v okolici večjih pridelovalnih središč. Slive in češplje uspevajo v globokih tleh, potrebujejo sorazmerno veliko vlage. Kot indikator za napravo slivovih nasadov se uporablja oreh; tam kjer le-ta dobro uspeva, lahko brez skrbi napravimo tudi slivove nasade.

Nekatere sorte: morettini 355, ruth gerstetter, zelena renkloda, stanley, wangenheim, domača češplja...

SORTE ČEŠENJ IN VIŠENJ

Češnje in višnje so v Sloveniji razširjene v vseh sadnih okoliših, proizvodnja za trg pa je omejena, odvisna je od bližine prodaje in tudi od naravnih razmer. Češnja zelo dobro prenaša nizke zimske temperature, tudi –30° C, je pa zelo občutljiva na toplotne spremembe konec zime. Brsti in cveti zelo zgodaj, v tem obdobju je češnja zelo občutljiva na nizke temperature. Dobro uspeva na lažjih in srednje težkih tleh, zemlja mora biti odcedna, drenirana.

Sotre: kratkorepka, napoleonova, hedelfinška...

Višnja uspeva v vseh okoliših, ki so primerni za pridelovanje češenj. Ima mehkejše in bolj kisle plodove, ki so primerni predvsem za predelavo in manj za svežo porabo.

KONEC

VABILO K SODELOVANJU

Radio Celje ima na sporedu vsako nedeljo ob 11.30 uri polurno kmetijsko oddajo. V vsebinski zasnovi oddaje so uveljavljene naslednje zvrsti: aktualen komentar, poročila iz občin o uresničevanju kmetijske politike, razgovori s kmeti-kooperanti, vesti iz zadrug in drugih kmetijskih organizacij, strokovni nasveti, razširjamo pa prispevke v oddaji vse bolj na splošne cilje pridelovanja in predelave hrane.

Želimo pa si več sodelovanja in odmevnosti med našimi bralci in poslušalci Radia Celje: sporočite nam torej svoje predloge, želje, mnenja, kritiko in prispevke; skupaj popestrimo kmetijski rubriki!

MITJA UMNIK

CELJE

ZA ŠPORT IN REKREACIJO

TRIM, deseta specializirana trgovina Tkanine

V ponedeljek, 5. januarja dopoldne, je predsednica delavskega sveta Tkanine temeljne organizacije za maloprodajo Mira Goršek odprla novo in deseto specializirano prodajalno tega celjskega trgovskega kolektiva. Gre za prodajalno TRIM, ki je našla svoje prostore v pritličju stolpnice na vogalu Stanetove in Miklošičeve ceste, torej na izredno prometnem delu celjske peš cone, tam, kjer vsak dan prehodi svojo pot na tisoče ljudi.

Kot je v uvodnem pozdravu dejal direktor delovne organizacije Ivo Brenčič, je to prodajalna s športno in rekreacijsko opremo, ki bo sposobna kriti potrebe širšega območja. V prodajalni bo na voljo vse blago športnega in rekreacijskega področja, tudi za potrebe jadranja, navtike itd. Razumljivo, da se bo prilagajala potrebam in zahtevam časa. Zato v njej, ta čas, prevladuje zimskošportna oprema, čeprav seveda tudi druge ne manjka.

Vsi prostori skupaj imajo 330 kv. metrov, samo prodajni pa 266. Torej dovolj prostora in lep pregled nad razstavljenim blagom. Celotna naložba je veljala okoli 18 milijonov dinarjev. Sicer pa je pomemben še podatek, da je kolektiv samo lani namenil za nove naložbe okoli 30 milijonov dinarjev.

Ko je Ivo Brenčič izročal novo prodajalno v upravljanje kolektivu TOZD Maloprodaja, je poudaril, da je to tisti koelktiv, ki se je uveljavil tudi lani, saj je v dosedanjih devetih prodajalnah zabeležil okoli 255 milijonov dinarjev prometa.

Nova prodajalna TRIM je velika pridobitev za Celje kot pomembno trgovsko središče. Zaradi nje so v veleblagovnici Tkanine ukinili športni oddelek. Ta prostor bodo namenili prodaji blaga za otroke.

Otvoritve nove prodajalne pa se je nepričakovano razveselil tudi Ivan Korošec, sicer kontrolor v Cinkarni, ki je kot prvi kupec dobil smuči in nekaj opreme zastonj, kot pozornostno darilo Tkanine, TOZD Maloprodaja. Ob tej veseli novici sta mu čestitala še direktor temeljne organizacije inž. Alojz Forštner in vodja propagandne ter aranžerske službe Zdravko Božičnik.

Na posnetku: med govorom Iva Brenčiča na slavnostni otvoritvi. MB

ROGAŠKA SLATINA

TUDI GLASBENA TERAPIJA

Nove metode zdravljenja nespečnosti

Naše največje zdravilišče, Rogaška Slatina, je minulo leto sklenila z več ali manj pričakovanimi rezultati. Čeprav dokončne številke še niso znane, so v temeljni organizaciji za zdraviliško dejavnost, ki jo vodi Stane Čuješ, zabeležili okoli 300.000 nočitev. To je sicer nekaj manj od predvidevanj, toda tudi razumljivo, saj je bilo zaradi preureditvenih del nekaj nočitvenih zmogljivosti celo izvzetih iz prometa.

»Pri vsem tem pa tudi zdaj ugotavljamo, da smo imeli nekaj več domačih gostov, medtem ko je bilo tujih spet manj. To je pojav, ki se vleče že nekaj let in ki je sploh značilen ne samo za naše zdravilišče, marveč tudi za druga območja,« je poudaril direktor Stane Čuješ.

»In kaj bo novega letos?«

»V programu zdravstvenih uslug in terapevtskega dela sploh bo zanimiva glasbena terapija. Tudi med našimi pacienti je vse več takšnih, ki težko zaspijo, ki jih muči nespečnost. Da bi jim pomagali, smo se odločili za korak, ki je v nekaterih zahodnih državah že uveljavljen. Gre za glasbeno terapijo, skratka za to, da se pacient, ko leže v posteljo, ob primerni glasbi umiri in tudi zaspi.

Tudi za to terapijo že imamo ustrezne strokovnjake, ki so se šolali in dobivali primerne izkušnje v tujini. Zdaj jih bodo uveljavili sami in doma... Prepričan sem, da uspešno.«

Stane Čuješ

Sicer pa so se v zdraviliškem kolektivu skrbno pripravili tudi na letošnje leto. Tudi s programom ustreznih prireditev, tudi s povečanjem možnosti za rekreacijo. Zato bodo uredili nekatera nova igrišča in še kaj. Skratka, vse je nared tudi za letos, za novo in večjo uveljavitev zdravilišča in kraja.

M. BOŽIČ

ČETRTI TURISTIČNI ZBOR V VELENJU

V sredo, 17. decembra je bil v Velenju četrti turistični zbor, katerega so se udeležili občani velenjske občine, člani turističnega društva ter predstavniki drugih Turističnih društev in DPO organizacij. Zbor je pozdravil predsednika Slovenske Turistične zveze, Leopold Krese.

V kritičnem tonu je predsednik IO TD Velenje okarakteriziral vzroke za nekatere neuspehe, ki pa v večini primerov niso bili odvisni od društvene dejavnosti, temveč od neodgovornosti posameznikov in institucij.

Na zboru je Leopold Krese podelil prehodna pokala OŠ »Miha Pinter Toledo« iz Velenja ter Temeljnemu sodišču in domu DPO v Velenju za doseženo prvo mesto v tekmovanju za zunanjo ureditev družbenih zgradb na območju mestnih KS.

Ob zaključku zbora je jamarski klub »SPELEOS« prikazal več deset barvnih diafilmov o odkritju kraške jame Huda luknja, ter o prizadevanjih velenjskih jamarjev, da bi podzemske lepote v bližnji prihodnosti prikazali tudi drugim.

JOŽE MIKLAVC

ŠTIRJE NOVI PEVCI KMZ

Silvestrovanja članov Komornega moškega zbora so postala že tradicionalna, sicer pa prireditve, ki bi si zaradi sporeda, njihove vsebine in značilnosti, zaslužile večjo pozornost, in zakaj tudi ne domače televizijske hiše.

To ni samo družabno srečanje, to je tudi skrbno izbran koncert, ki ga pevci pripravijo svojim ženam, gostom in prijateljem. Svojim ženam tudi za oddolžitev dvakratnih večernih izostankov na teden zaradi vaj. In kje so še potem nastopi, ki jih je bilo v minulem letu nič manj kot triintrideset.

O vsem tem je tekla beseda na silvestrovanju, še posebej v kroniki, ki jo je odlično zapel Loopold Perc ob spremljavi kvarteta.

Dogodek zase pa je bil seveda sprejem novih članov v zbor. Bili so štirje. Postati član Komornega moškega zbora ni tako enostavno. Imeti moraš seveda dober glas, odločilna pa je preizkušnja pred več kot strogim tribunalom. Spraševanja ni bilo konec, in potem zaobljuba, poljub zborove zastave in prav tako velike kuhalnice, s katero je novosprejeti član dobil tudi krepak udarac po zadnji plati. Za tem še kozarec vina, stisk roke in solističen nastop.

Seveda pa tudi zdaj ni manjkalo čestitk, ki sta jih zlasti izrekla predsednik Štefan Fras in dirigent, prof. Vid Marcen. Skratka, bilo je prijetno, zabavno, pevsko...

Na posnetku: Štirje novi člani Komornega moškega zbora pred strogim sodnim zborom: dr. Franc Gril, Marjan Geršak, Branko Semulič in Božo Jager.

M. Božič

NOVOLETNI UTRINKI

IZMIŠLJENE ZGODBICE S KANČKOM RESNICE

Obljub se spomnimo tudi med letom!

Gostilničarji so se pritoževali, da konec decembra ni več takšnega prometa kot je bil še pred leti, organizatorji silvestrovanj so marsikje preklinjali, ker ni bilo pravega zanimanja, trgovci so tožili[1], da je promet manjši kot je bil včasih, direktorji so se pritoževali nad strašnim tempom, ki skorajda ne dopušča časa za razna razdravljanja in v občinah so podpisovali družbene dogovore za naslednje srednjeročno obdobje... Nori časi, nikjer ni čutiti prihoda novega leta. Ta hudimana stabilizacija je odvzela vse nekdanje čare. Pa je zares bilo tako?

Preberite izmišljene zgodbice, pa presodite sami, če bi lahko bile resnične.

BOLJ SKROMNI BOMO!

Podpisovali so sporazume in dogovore za naslednja leta. Zaključili so v občini, imenujmo jo X, da ne bo zamere, nekajmesečno obdobje dogovarjanja in sporazumevanja. Bolj skromni bomo morali biti v naslednjem obdobju, govori družbenopolitični delavec. Odpovedati se bo treba marsičemu. Delovni ljudje in občani bodo to že razumeli! Potem so se delegati iz krajevnih skupnosti in TOZD in OZD itd. lepo postavili v vrsto. V rokah so imeli svinčnike in štampiljke ter podpisovali. Ko je bilo direndaja konec, je sledila bogata zakuska. Saj veste, ruski bife. Množica delegatov ni mogla vsega spiti in pojesti. Še polovica dobrot je ostala na mizah. Niso si upali ali pa niso mogli vsega spraviti vase. Saj veste – odslej bo drugače! Odreči se moramo trošenju. Treba je varčevati na vseh koncih in krajih.

In še nekaj. V republiki smo se dogovorili za umirjenejšo rast.

Realna rast družbenega proizvoda naj bi bila letno triodstotna. Menda pa je ni občine v Sloveniji, ki ne bi v svoj dogovor zapisala, da bo realna rast družbenega proizvoda najmanj petodstotna. Kako je lahko potem v republiki le triodstotna? Kdo ve? Tu se matematično znanje ustavi!

GOSTILN SE NE IZPLAČA ODPRETI

Gostilničar Jože je tarnal, da gostov ni več toliko kot včasih. Povprašal sem ga, če bo imel na silvestrovo odprto, pa me je pogledal kot da sem z lune padel: »Daj no mir! Zakaj neki! Se ne izplača!« Pa sem razmišljal in razmišljal, kako je sedaj s tem. Prometa ni, gostilna pa zaprta. No ja, če bi Jože rabil denar, bi že imel odprto! Dva dni pred iztekom starega leta pa sva z znancem vstopila v njegov lokal. Trlo se je ljudi v njem. Nazdravljali so, plačevali runde drug drugemu ter zaključevali razgovore z mislimi: »Kar dajmo ga, kdo ve, kako bo prihodnje leto. Letos je že bil hudič. Upajmo, da bo drugo leto boljše.« Nekdo je pripomnil, da bi še kar šlo, četudi bi bilo kakšnih dvajset odstotkov slabše. In so se znanci naprej nalivali ter nazdravljali drug drugemu. Ubogi gostilničar Jože! Saj se mu na silvestrovo res ne izplača odpreti svojega lokala...

POLNE IN PRAZNE DVORANE

Vprašam direktorja hotela Zlati smaragd, če bo silvestrovanje. Seveda bo! Z večerjo vred stane 1000 dinarjev. Vse je že prodano. Pela bo znana pevka Tatjana Zaspana. Prvega in drugega januarja pa še ni vse zasedeno, čeprav stane vse skupaj za eno osebo le 700 dinarjev. Potem telefoniramo v hotel Žvajga in izvemo, da bo treba za silvestrovanje odšteti 850 dinarjev. Je še kaj prostega? Niti slučajno!

Povsod seveda ni bilo tako. Tam, kjer so bile cene nižje, jim ni uspelo napolniti dvoran. Celo sama Tereza ni vžgala. In slavni prodajalec starih vicev Šimek ter Avsenikov pevec ne. Lahko sklepamo naprej? Ljudje gremo tja (če lahko), kjer je cena visoka in je to porok, da bo vse v najlepšem redu.

MED 5000 in 15.000 JE RAZLIKA

Na avtobusu sem slišal prednovoletni razgovor dveh mož. Nekako takole je potekal:

Franc: »Živijo Miha! Srečnega ti želim in predvsem zdravega!«

Miha: »Tudi jaz tebi. Kdo ve, kako bo drugo leto. Pravijo, da bo treba še bolj stisniti pasove kot letos.«

Franc: »Hja, pa delati bo treba več in bolje!«

Miha: »Saj to je vse lepo in prav, meni pa se dozdeva, da so morali pasove krepko stisniti že sedaj vsi tisti, ki zaslužijo 500 tisočakov. Tisti, ki dobijo milijon in pol, pa bodo že prenesli nove čase, se ti ne zdi?«

KOZAREC V NATAKARICO

Silvestrov večer v hotelu Žvajga. Dva ansambla sta igrala. Pa še v discu se je lahko človek zavrtel po mili volji. Ansambel v veliki dvorani je bil obupno slab, ansambel v manjši pa je znal zabavati goste. Vsi gostje pa so lahko plesali, kjer jim je bilo povšeči. Vodstvo hotela je nekdo potegnil za nos in jim priporočal tudi tisti slab ansambel. Toda, ubogi natakarji! Požirati so jih morali, da je le kaj. Roko na srce – najbolj od tistih, od katerih bi človek to najmanj pričakoval. Nek zelo ugleden človek, ki je menda celo direktor, z veliko hišo, BMW in še čim se ni znal obvladati. Vzel je kozarec ter ga zalučal natakarici pod noge. Srečo je imela, da je še pravi čas odskočila, sicer bi novo leto pričakala z razrezanimi nogami.

SREČNO 1981

Ob polnoči smo se poljubljali, si voščili srečo, zdravje in tako naprej. Sklenili smo, da bomo boljši kot doslej in sploh. Tako kot je treba. Voščili smo si že teden dni prej, voščimo si še danes in še nekaj dni si bomo. Pa bi bilo prav, če bi se voščil in želja ter obljub spomnili tudi kdaj med letom. Velja?

JANEZ VEDENIK

NA ZADNJEM ŽALSKEM LOVU V LETU 80

NA LOVU BREZ ULOVA O LOVU

Zajčki so se smejali pred lovskimi cevmi, saj so za nekaj let zaščiteni

Zadnja nedelja v lanskem decembru. V navadi je, da se takrat zberejo člani Lovske družine Žalec na svoj zadnji letni lov, ki pa pomeni bolj tovariško srečanje ob koncu leta, kot pa takšen lov, kot smo jih sicer navajeni. Vendar tudi v tem primeru gre v prvem delu povsem zares, kasneje, od kosila dalje pa je dovolj prostora tudi za šaljiv, razigran klepet, ki ga med lovci nikoli ne zmanjka.

Na zadnjem lovu so »skupaj sedli« tudi tisti jagri, ki so bili starejši od 60 let (od leve proti desni): Janko Krašovec, Rado Kovač, Ivan Rojc, Konrad Pevec (gost), Jože Sitar, Janko Petriček in Štefan Pečolar (predsednik LD Žalec).

Če je bilo vreme na zadnjem lovu leta 1979 lepo, je bilo tokrat še lepše. Tanka snežna skorja je lepšala pokrajino tam gori nad Gotovljami, kjer imajo žalski lovci svoj Lovski dom Rinka. Na nasprotni strani so iz zemlje proti nebu štrleli oskubljeni koli, kjer se sicer zlasti oktobra obešajo čudoviti grozdi. Na prostoru pred Lovskim domom je po tradiciji gorel velik kres, katerega plamen se je vrtoglavo izgubljal proti nebu, iz katerega so se spuščale in nagajivo plesale drobne snežinke. Kres je bil kar pravšen, da so se lovci pred odhodon v gozd malce pogreli. Nekaj metrov vstran je močno in prijetno dišalo, saj je bil v velikem loncu dober vinski čaj. Med zeleno bratovščino se je preganjalo nekaj kužkov, ki so komaj čakali, da se podajo na lov.

Na zadnjem lanskem lovu je bil lovovodja Ivan Rojc.

Brez plena utrujen... Bo pa drugič kaj več!

Vse skupaj se je uradno začelo nekaj po deveti uri, kar pa sploh ni pomembno, saj je šlo za zadnje, tovariško srečanje. Predsednik Lovske družine Žalec ŠTEFAN PEČOLAR je uvodoma razzložil, kaj bodo lovci tisti dan sploh lahko lovili. Praktično nič! Samo lisico, to zvitorepko, ki nam v zadnjem času povzroča toliko težav in preglavic.

Zakaj pa ne zajčka?

Š. Pečolar: »Iz več razlogov je njegovo razmnoževanje začelo močno upadati in druge izbire ni bilo, kot da smo se odločili za zaščito, kajti v obratnem primeru bi se nam kaj lahko zgodilo, da bi kmalu ostali v našem lovišču brez njega. Tega pa si ne smemo dovoliti in zato smo se odločili za dvoletni varnostni ukrep, torej je pri nas zajček zaščiten. Upamo, da si bo v tem času opomogel in da bo kmalu ponovno toliko zajcev, kot nekoč.«

So drugje tudi zaščitili zajca?

Š. Pečolar: »Ne, mi smo edini.«

Lovovodja je tokrat bil Ivan Rojc, ki je vsem lovcem razložil »jago«, jih opozoril na varnost in previdnost, da ne bi prišlo do neprijetnosti ter jim začelel »dober pogled«!

Pa so odšli! Spustili so se po snegu v dolino z majhnim upanjem, da kaj uplenijo.

VRNITEV BREZ PLENA...

Medtem, ko se je večja skupina lovcev »sprehajala« po gozdovih pod Lovskim domom Rinka ter je od časa do časa odjeknil kakšen strel, so v kuhinji lovskega doma pripravljali kosilo, s katerim se ne morejo pohvaliti niti največji mojstri kulinarike v sodobnih hotelih! Rado Kovačev in Pečolarjev Štefan sta paberkovala o lovu, samo ne na lisice. Ugotavljala sta, da lovec zmore toliko, kot upleni, samo kaj, ko plena ni, tisti v hosti je pa sumljiv... Letele so drobne in debele lovske, ki so se odbijale od pojočega sonca! Nekaj po dvanajsti uro so se vračali lovci. Od živali so imeli s seboj samo pse! Tarnali so, ker ni bilo nič, čisto nič. Menda so počili neko lisico, samo je niso prinesli iz gozda iz varnostnih razlogov. In to je bilo vse. Po lovsko pa so se zajčki smejali v brk lovcem in njihovim cevem, češ, kaj nam pa morete, saj smo zaščiteni!

Na zaključnem lovu leta 1979 so padli vsaj trije zajčki in potem je prišel »odlok« žalske lovske družine »stop« za nadaljne odstreljevanje dolgouhcev. Zdaj pa čisto nič, razen prešerne dobre volje, lepega vremena, na tone dobrih dovtipov, izvrstnega srninega hrbta v omaki in še česa. Navsezadnje pa je tudi to nekaj oz. veliko, resnično veliko. Bil pa je zadnji lanskoletni lov tudi dogovor za letošnje delo, za nadaljno skrb pri urejevanju lovnih površin, skrbi za divjad in podobno.

Na lovu brez ulova je bilo zaradi vsega tega še toliko bolj lepo.

Tekst in foto: TONE VRABL

Po zaključeni »jagi« še spominski posnetek pred Lovskim domom Rinka na zadnji lov v letu 1980 brez ulova!

OBETAVEN ZAČETEK ZIMSKE SEZONE

Redkokdaj zima takoj na začetku postreže z lepim vremenom in ugodnimi razmerami, kot se je to zgodilo letos. Sneg se je prijel na skalo, tako da so bile razmere v stenah idealne. Edina neprijetnost je bila gazenje do vstopa v steno, saj se je sneg udiral krepko čez kolena, pa še ponoči je veter gaz sproti zamedel. Kljub temu je bilo za praznike v gorah polno alpinistov, ki so začeli nabirati prve zimske vzpone. Že 27. 12. sta Lojz Cajzek in Matjaž Pečovnik (AO Impol) plezala v steni nad Ospom. Ponovila sta smer Medox (IV), naslednji dan pa Staro smer (V +, AI). 29. 12. je Cajzek s Frančkom Knezom spet izplezal prvenstveno smer v severni steni Planjave. Imenovala sta jo Smer mimo macesnov, ocenila s II–III, plezala pa sta štiri ure. Dan za tem sta ponovila še Centralno smer (V-VI; Ale) v Planjavi. Franci Topolovec in Aleš Stopar pa Vzhodno grapo v Mrzli gori. 31. 12. sta Stopar in Topolovec opravila prvo zimsko ponovitev Tečajniške smeri (III–IV, AI) v Mali Rinki. Za 300 m dolgo smer sta potrebovala 5 ur.

Na novega leta dan sta Cajzek in Knez ponovila smer Geršak-Grčar (V +,AI) v Vežici in Kamniško smer (VI, AI) v Vršičih. 2. 1. sta Aco Pepevnik in Franci Topolovec opravila prvo zimsko ponovitev in drugo ponovitev nasploh smeri Avrikelj (III–IV) v Mrzli gori. Napravila pa sta še 150 m prvenstvene izstopne variante, ki sta jo ocenila s IV. težavnostno stopnjo. Slavko Cankar in Aleš Stopar sta ponovila Dušanov steber (III), Lojz Cajzek in Franček Knez pa Raz Dedca (VI, AI) in Perčičev steber (V–VI, AI) v Vežici. 3. 1. sta Marjana Šah in Dani Tič (AO Impol) ponovila Dušanov steber (III) v Mali Rinki, Navezi Uršič Mira in Franci Topolovec ter Slavko Cankar in Aleš Stopar sta ponovili Szalay-Gerinov greben v Turski gori. 4. 1. je Aco Pepevnik v solo vzponu preplezal Belo piramido (40°) v Turski gori, sestopil pa je po Tschadovi smeri (II) prav tako v Turski gori.

Vsekakor uspešen začetek sezone v zasneženih stenah.

A. S.

IZID ŽREBANJA

nagradne križanke TTG Celje, ki je bila objavljena v Novem tedniku štev. 51–52 – 25. decembra 1980.
Žreb je razdelil nagrade takole:
1. nagrada (500.– din): Barbara KRAMAR, Dobrova 64, 63000 CELJE
2. nagrada (400.– din): Franjo VERDEV, Šmartno v Rožni dolini 39/a, 63201 ŠMARTNO V ROŽNI DOLINI
3. nagrada (300.– din): Marija DJIPAN, Rimska cesta 2-c, 63270 LAŠKO

IZID ŽREBANJA

nagradne križanke Ljubljanske banke – Splošne banke Celje, ki je bila objavljena v Novem tedniku št. 51–52 – 25. decembra 1980.
Žreb je razdelil nagrade takole:
1. nagrada (500.– din): Jožica KRESNIK, Štore 128, 63220 ŠTORE
2. nagrada (400.– din): Valerija KOŠIČ, Moše Pijade 12, 63000 CELJE
3. nagrada (300.– din): Štefi TILI, Bezjakova 2, 62250 PTUJ

ČESTITAMO!

ŽG – ŽTO Celje
TOZD za promet Celje, Titov trg 1,

objavlja
prosta dela in naloge

več delavcev za premik z železniškimi vozili

Pogoji: končana osemletka in odslužen vojaški rok
Pridobitev kvalifikacije v posebnem tečaju.

Prijave sprejema kadrovska služba v roku 15 dni po objavi.

Razpisna komisija

Združene osnovne šole Celje,
TOZD Osnovna šola Štore

razpisuje
zaradi reelekcije dela in naloge

ravnatelja
za dobo štirih let.

Pogoji:
– najmanj višja izobrazba pedagoške smeri
– najmanj pet let delovnih izkušenj v vzgojno-izobraževalnem delu
– biti mora družbenopolitično razgledan in aktiven pri skupnih družbenopolitičnih nalogah v smislu uveljavljanja samoupravljanja in načel socialistične morale
– predložiti mora predlog o načinu uresničevanja nalog in razvoja šole ter vloge ravnatelja pri tem.

Pismene prijave je treba poslati v 15 dneh po objavi, na gornji naslov.

Prijavljene kandidate bomo o izbiri obvestili najkasneje v 30 dneh po končanem zbiranju prijav.

V BESEDI IN SLIKI

Pozdravljeni v letu enainosemdesetem, dragi mladi prijatelji. Čas veselja in zabave je mimo in že smo zopet sila resni in delavni. To se vidi tudi po vaših pismih, ki smo jih v teh dneh prejeli. Bliža pa se čas obračuna, saj veste, na kaj mislimo. Počitnice bodo pač takšne, kakršne ste si z delom izborili. Lani vas je zima grdo opeharila za snežno odejo, zato vam iz srca želimo, da bi v prihodnjih dneh zapadlo veliko snega, ki je prvi pogoj za počitniško zimsko veselje.

Pa še nekaj: V dneh pred Novim letom ste se nekateri spomnili tudi na nas in nam poslali prisrčne čestitke. Učenci osnovne šole Ivanke Uranjek iz Celja so nas celo obiskali ter nas s pesmicami razveselili. Lepa hvala za čestitke učencem osnovne šole Edvard Kardelj iz Slovenskih Konjic ter celodnevne osnovne šole Fran Roš iz Celja.

Lep pozdrav!

MLADINA NA TITOVI POTI

Dan JLA smo letos prvič proslavljali brez tovariša Tita. Ostajamo pa zvesti zaprisegi tovarišu Titu: braniti svojo domovino pred vsemi sovražniki. Mladi znamo ceniti svobodo, za katero je bilo prelito mnogo dragocene krvi.

Leto 1981 je prvo leto, v katero smo vstopili brez našega dragega tovariša Tita. Toda on živi v naših srcih in v naših mislih in vsak svoboden korak dolguješ njemu in hrabrim partizanom. Oni so nam pokazali, da nismo narod, ki bi bi ga lahko podjarmili, da smo narod, ki se z vsemi močmi bori za svobodo in si pravice in zakone postavlja sam. Res je bilo treba težkih bojev, da smo dokazali, in veliko prelite krvi. II. svetovna vojna je bila polna grozot in je zahtevala milijone in milijone žrtev, a zmagali sta pravica in rodoljubnost nad zlom in pohlepom. Tudi po drugi svetovni vojni smo imeli sovražnike, ki so nam zavidali lepo domovino, lepo, čeprav je bila vsa v ruševinah. A na teh ruševinah smo začeli graditi novo, neodvisno socialistično Jugoslavijo. Vsi ljudje, ki živimo v svobodni Titovi Jugoslaviji, smo hvaležni pogumnim partizanom in njihovemu vrhovnemu poveljniku, ki so se borili ne samo s fašisti, ampak tudi z lakoto, mrazom in zavestjo, da je sovražnik številnejši in močnejši po orožju. Toda po duhu je bil šibkejši. Danes je JLA dobro oborožena in pripravljena braniti svojo domovino. 22. decembra ima svoj praznik, ki smo ga praznovali tudi mi z njo. Prvič brez tovariša Tita. Prvič brez vrhovnega poveljnika JLA. Prvič brez našega predsednika, prvič brez človeka, ki je ljubil svobodo in pravico nadvse, ki se je po vsem svetu boril za neodvisnost. Ko je bila Jugoslavija kakor ptica v železni kletki, je zbral ljudi in rešil to ptico, ki je sedaj spet zaživela.

Vso to pot, ki smo jo prehodili od vojne pa do danes, vso to pot nam je začrtal on, tovariš Tito. Ta pot se ni pretrgala z njegovim življenjem, kajti nadaljevali jo bomo mi, pionirji, mladinci, na katere je bil tovariš Tito tako ponosen in jih imel tako rad. Obdržali bomo njegovo geslo: »Misli, da bo večno mir in se pripravljaj, kot da bo že jutri vojna.«

Držali se bomo zaprisege: »Hodili bomo po poti bratstva in enotnosti, se učili ter branili domovino pred vsakim sovražnikom.«

JOŽICA SPOLOVNAK, 7. a
OŠ Franja Vrunča
Slivnica pri Celju

DA BI BIL MIR NA SVETU!

Kaj je to mir? Tako in še z veliko drugačnimi vprašanji se danes srečuje mnogo ljudi, med njimi tudi otroci, takšni kot smo mi. Mir ni samo to, da prosto tekaš po travnikih in svobodno stopaš po cesti, kamor te vodi. Beseda mir pomeni veliko več.

Ljudje vsega sveta, bodite prijatelji, podajte si roke in sklenite večno prijateljstvo! Vaše misli naj se združijo skupaj v eno misel, ki lahko naredi mnogo, saj med takšnimi ljudmi, ki so kot en mož, vedno vlada sloga. Mi vsi si želimo tako, saj vemo, da se še danes po svetu porajajo vojne. Koliko je otrok, ki so ostali sirote, kajti ti grdi vojaki so jim odpeljali starše, ki se niso nikdar več vrnili. Da, tudi takšni otroci obstojajo. Ne poznajo toplega doma, in namesto miru jim noč in dan zvenijo krogle nad glavo. Ta drobna bitja, ki so čisto nedolžna, zelo trpijo in njihova srca trepetajo pred vsakim novim napadom. Misli jim niso ob velikih in novih igračah, njihove želje so drugačne, kajti vse bi dali za skorjico kruha, pa še tako suhega.

In prav zato, za toliko sirot in mater, ki so ostale same, nemočne, se je organizirala pomoč po vsem svetu. UNICEF je do zdaj veliko pripomogel, saj za te otroke zbiramo oblačila, obutev in tudi denar, ki ga potem porabijo v dobre namene.

Pomoč je solidarna in vsak državljan rad prispeva svoj delež, saj si tudi on želi, da bi vendarle posijala luč svobode in miru tudi pri njih.

MAJA MILNAR, 7. c.
OŠ Peter Šprajc-Jur,
Žalec

ŠENTJUR VČERAJ, DANES, JUTRI

Nekoč je bil Šentjur majhen. Nato so začeli graditi nove hiše, bloke, tovarne in otroški vrtec. V bližini šole imamo bazen in stadion. Manjka nam še drsališče in nova avtobusna postaja.

V nedeljo so se starši na referendumu odločili za samoprispevek, da bi otroci imeli novo šolsko kuhinjo in jedilnico.

FRANJA ARLIČ, 1. b
OŠ Franjo Malgaj, Šentjur

NIKOLI VEČ V TUJINO

Proslavljal sem 3. rojstni dan in mamica me je slikala ob torti. Potem sem se šel igrat z otroki. Ko je minil dan, mi je mamica povedala, da gremo čez teden dni v Nemčijo.

Nisem vedel, kaj sploh je Nemčija. Le ko je prišel tisti dan, sem videl, da je mamica imela vse v kovčkih in solze v očeh. Ko smo prispeli na mesto, je bilo zame vse tuje. Stopil sem ven pred naše stanovanje. Zunaj so bili otroci. Začudil sem se, ko so me nagovarjali, a jih nisem razumel. V igro se tudi nisem mogel vključiti. Minilo je dolgo časa, da sem se lahko vključil med otroke. Toda v njihovi sredini sem bil »auslender«. Ta beseda me je v tujini popolnoma spremenila.

Prišel je čas, ko sem moral v šolo. V tisti šoli sem bil edini »auslender«. Če so otroci kaj ušpičili, sem bil zmerom jaz kriv. To me je zelo bolelo. Nobeden ne ve, kaj pomeni biti »auslender«, kdor tega ni poskusil. Učiti se tuj jezik na tak način, ko še materinega nisem pravilno izgovarjal. Tudi moji starši so to opazili, zato smo se vrnili v domovino. Tu sem doma, tu imam prijatelje, prej pa še vedel nisem, kaj je sploh prijateljstvo. Nikdar več ne bi odšel v tujino.

Ljubim svojo domovino in sem jo pripravljen braniti.

DANI MOTOH, 7. a
OŠ Slavko Šlander,
Prebold

PRVO MESTO – VZTRAJNO DELO – SPODBUDA ZA ŽIVLJENJE

Za lepo in čisto okolje OŠ Frana Kranjca na Polulah se člani vrtnarskega krožka trudimo že več let. Sedaj smo v osmem razredu, člani pa smo postali že v petem razredu. Ko smo letos spomladi izvedeli za razpis tekmovanja »HORTIKULTURA 80«, smo se z vnemo lotili ureditve šolske okolice.

Spomladi smo pričeli z delom. Obrezali smo drevje in grmičevje, posadili na novo lipe, breze, smreke in vrtnice. Velike površine smo posuli s peskom, cementne cevi pa smo napolnili z zemljo in zasadili cvetje. Vsako lepo vreme smo po pouku skupaj s tovarišico mentorico izrabili za delo.

Poskrbeli pa nismo le za zunanje okolje, temveč imamo cvetje tudi na okenskih policah, hodnikih in učilnicah. To je bilo težko delo, ki pa smo ga z veseljem opravili.

Vabila za slovesnost ob razdelitvi nagrad v Pionirskem domu smo se zelo razveselili. Zbrali smo se v dvorani in nestrpno čakali. Menili smo, da bo naša tretja nagrada. Tako pa nas je prva nagrada toliko bolj presenetila in razveselila. Cenimo jo, ker je z njo nagrajena naša vztrajnost, delo naših rok in delo naše tovarišice mentorice. Vzpodbujala nas bo k urejanju okolja, kjerkoli bomo, tudi ko bomo končali osemletko.

ROBI GORENJAK,
ALBIN FIDERŠEK,
JANI SIVKA
člani vrtnarskega krožka
OŠ Polule

NABIRALNA AKCIJA

Na naši šoli Edvard Kardelj se je rdeči križ odločil, da bo zbiral denar za otroke, ki so doživeli hud potres v Italiji. Vsi razredi so pričeli zbirati denar. Tudi naš razred, 3. a, je zbral majhno vsoto. Želim si, da bi vsak učenec prispeval vsaj starega tisočaka. Tako bi se iz vseh razredov zbrala majhna pomoč otrokom, ki so lačni in brez strehe. Rdeči križ se trudi in pomaga kolikor se le da. Otrokom mora biti zelo hudo, saj so nekateri izgubili starše in dom. Veliko jih je za vselej obležalo pod ruševinami. Tudi starši iščejo svoje otroke. Želim, da bi tudi po drugih šolah in ustanovah zbrali čimveč denarja, s katerim bi vsaj malo olajšali gorje, ki jih je doletelo.

BERNARDA REBERNAK,
3. a
OŠ Edvard Kardelj
Slov. Konjice

TRGOVSKA DELOVNA ORGANIZACIJA **TEKO** p.o.
63000 CELJE, GUBČEVA 2

Veleblagovnica T
Sezonsko znižanje cen **40%**
ženski, moški in otroški obutvi
od 9. I. do 7. II. 1981

ALMA M. KARLIN

SAMOTNO POTOVANJE

41

Ljudje so prihajali in jih strokovno ocenjevali, si natanko ogledali obliko stebel in prešteli cvetove. Vselej si je cvetlice najprej ogledal možiček, ki je potem vprašal za mnenje še svojo, za njim stoječo in ponižno sklonjeno boljšo polovico. Boljše polovice pa niso bile vedno ponižne; hišnik na našem poslaništvu je bil kar krepko pod copato svoje zadirčne ženice, in zapoved, da je treba ubogati – očeta, moža in svojega sina – je vkljub vzhodnjaški ponižnosti večkrat doživljala hude trenutke.

Vzhodnjaki, kar je razumljivo, ne poznajo božiča, a Evropejci se za ta praznik niso pustili prikrajšati in poslaništvo je bilo od vrha do tal prenatrpano z malimi kruhki in s predprazničnim veseljem. Rusinji sta pazili na vsak jen, počasi sta namreč nameravali opustiti svoje gostišče in se preseliti v Nemčijo, kljub temu pa sta pripravili božično drevesce. Na božični dan, bila je nedelja, sem dopoldne obiskala svoje znance in s teh obiskov prinesla domov pravi pravcati plen. Gospe pa gospod kancler, ki takrat še ni bil poročen, so mi poklonili pecivo in marcipan, dr. Solf pa mi je poleg sladkarij poklonil še svilo. Male kruhke smo jedle vse tiri – Rusinja, njena hčerka in jaz – skoraj tri tedne.

Bil pa je tudi običaj – menda samo na Japonskem, ker ga drugod pri rajhovskih Nemcih nisem opazila – da so poklanjali milo; z božičnim darilom sem pol leta prala sebe in vse svoje perilo.

Na božični dan je delal dopoldne nekaj ur samo kancler, naslednjega dne pa so prišli vsi na delo, ki so delali dopoldne, torej tudi jaz. Praznikov, ko Nemci ne bi bili delali, še nisem poznala, zato se rada spominjam dneva, ko sem prišla na delo na praznik, ki zanj nisem vedela. V pisarni sta bila samo moja neposredna predpostavljena; v popolni nevednosti sem delala do enajstih in še nekaj čez in se čudila, kako to, da na delo niso prišli tudi krugi. Tedaj mi je rekel kancler in se pri tem po diplomatsko smehljal:

»Pozabil sem vam povedati, da je danes pravzaprav praznik!«

To je rekel človek, ki ni nikoli ničesar pozabil! Ker pa je bil z mano vedno dober (graje ne štejejo) in me je tudi vselej nakrmil, kadar mi usoda ni bila naklonjena in sem morala ostati zaradi dela dlje na poslaništvu, sem se brez tožbe vdala v neizbežno.

NOVO LETO

To je največji praznik v letu; tedaj je treba plačati vse dolgove, sicer v novem letu nimaš sreče, kupujejo pa tudi nove kimone, sprejemajo nove sklepe. Ginza je en sam neskončen prodajni prostor, poln čudežnih stvari, trgovine pa so natrpane s prelepimi okraski.

Pred vsemi hišnimi vrati stojita bambus – simbol pravičnosti, zvestobe in vztrajnosti – in bor, simbol dolgega življenja. Vhode zapira vrv iz slame, ki odvrača bolezni, in rak, ki žari kot škrlatna pika sredi obdajajočega zelenja in spominja na srčno željo vsakega Vzhodnjaka: da bi živel neskončno dolgo. Trpka pomaranča govori o »rod za rodom«, na rdeče lakiranih pladnjih pa stoje skodelice sakè brez ročajev za banzai (za nazdravljanje) in kolački, imenovani mochi. Mochi so strašni kolački iz leplivega riža, ki postanejo v ustih tem večji, čim dlje jih ješ, so kot gumi, ki ga ni mogoče razgristi, sprijemajo pa se kot lepivo. Te kolačke za novo leto povsod ponudijo in tisti, ki noče biti nevljuden, se jim ne more izogniti. Najbolje je, da jih poskušiš pogoltniti tako, kot jastreb pogoltne svoj plen, potem pa se prepustiš upanju, da bo o priložnosti spet vse prišlo iz želodca.

Kar koli delajo v tem času, vse ima simboličen pomen. Tako jedo ne primer »slanikove otroke« (ikre), ker so ti simbol rodovitnosti. Vse jedi pripravijo že pred praznikom, v novoletni noči pa sploh nič ne kuhajo in tudi ne gredo k počitku. Hiše ne smejo pometati, da bi ne pregnali sreče, goste pa sprejemajo šele po polnoči. Vsi, domači in gostje, morajo popiti skodelico sakeja in na ta dan ima vsak pravico, da se ga naleze. Trgovina na večer pred novim letom cvete, razigrana množica se preriva in suva s komolci, na novega leta dan pa je vse mirno. Samo moški se vozijo na obiske z rikšami, ki imajo zadaj privezano zastavico, in vedno podrejeni obišče nadrejenega. Hišne gospodinje ostanjeo doma in strežejo gostom.

Prvi teden po novem letu igrajo doma z otroki družabne igre, na cesti pa vse igra perjanko (badminton). V trgovinah prodajo v tem času veliko loparjev, večina med njimi je okrašenih s podobami znamenitih igralcev – podobe so iz svile in lepo poslikane – tu in tam pa so loparji okrašeni tudi z vejicami cvetočih češenj in drugimi okraski. Loparji so različne velikosti, so majhni za otroke, in veliki kot so naši teniški loparji.

Mraz še ni pritisnil, čeprav je bil hibyjaški park že skoraj gol in je siva megla že otožno krožila okoli dolgih borovih iglic. Nad sivimi strehami torijev so viseli sivi zimski oblaki, sive so bile ceste, sivo rjava je bila reka Sumido, Japonci pa so bili zimsko oblečeni v zato podložene prešite kimone, v maminem kimonu je tičal otrok in z nepokrito glavo kukal iz njega kot na njivi pozabljena repa. V teh dneh so svečano jedli sedem zdravilnih rastlin, osmi dan po novem letu pa so svečano prebrali pesem leta, ki jo je nagradil sam cesar. Vladar je določil tekmo in vsak se je lahko udeležil tekmovanja. Udeležili so se ga tudi princi. Najboljše pesmi so zjutraj na dan ko so razglasili izid tekmovanja, predložili cesarju, ki je potem izbral najboljšo in jo nagradil.

Vsak Japonec na večer pred novim letom kaj pokloni in tudi jaz sem dobila od vseh učencev in znancev ljubka darila, ki sem jih uvrstila v svojo zbirko. Bambusove škatlice, prevlečene z lakom, svilene torbice, japonski koledar, en kakemono (stenska slika) a tudi uporabne stvari, kot so kolački, riž, čaj. Za novoletne praznike so me vabili v razne kraje, tako da sem spoznala vrsto neznanih jedi. Vedno sem, kot je to zahteval običaj, sedela na rogoznici, sprva s petami pod sabo, potem pa s postrani iztegnjenimi nogami, da mi ne bi čisto otrpnile. Najtežje je bilo vstati, kajti vselej sem se nekoliko prekucnila, preden sem spet ulovila ravnotežje in mi je začela po nogah krožiti kri.

Nekaj pa mi je bilo vedno neprijetno: izguba čevljev. Zdelo se mi je, da je z njimi ostalo na poledenelem pragu vse moje zaupanje samo vase, in temna stran praznovanja je bila, da si moral pri odhodu vtkaniti noge v mrzle čevlje. Pri sedenju skriješ noge iz dveh razlogov: prvič zaradi običaja in toplote, drugič pa zato, ker imaš zaradi nogavic vedno slabo vest. Naj bodo še tako nove, luknje v njih se porajajo hitreje kot greh.

Sicer pa sem ob majhnih mizicah sedela prav spretno, vzela iz papirnatega ovoja še nerabljene hashi, se pravi jedilne paličice, polovila z njimi vse, kar je bilo na posameznih krožničkih in v lončkih, in to prenesla v mojo posodico za riž, potem pa sem vse skupaj prav spretno zmetala v usta. S tem vzhodnjaškim orodjem sem prav rada jedla in imenitni suhi riž, ki nadomešča kruh, še danes pogrešam. Z iztegnjeno dlanjo sem, tako kot je treba, dvignila skodelico, jo podala ob strani sedeči gospodinji, nato pa jo s prav tako kretnjo in z vzklikom »ponižno sprejemam« spet vzela in dvignila do čela.

ZA KRATEK ČAS IN RAZVEDRILO

GROB V MORSKIH GLOBINAH

Tam, kjer so nekoč bogataši uživali svojo »Indijo Koromandijo«, so lansko pomlad kraljevale le še mačke in krdelo podgan. Zarjavela, strohnjena in zapuščena kot ogromna ladja strahov, je »Bremen« sledila holandskemu vlačilcu Sumatric skozi Indijski ocean. Staro ime ladje so prepleskali v Filipinas Saudia. Pravzaprav se je stara lady inkognito odpravila na zadnjo vožnjo. Od Saudove Arabije naj bi jo odvlekli na Taivan. Toda zgodilo se je drugače. Osmega junija zvečer so morali na vlačilcu popustiti vrvi, ker bi sicer zaradi močnih valov že načeta ladja za sabo potegnila še vlačilec. Še eno noč se je bojevala z valovi, drugo jutro pa se je popolnoma potopila. Valovi so pogoltnili tudi 42-letno razgibano zgodovino tega parnika.

Njena kariera se je začela pod imenom Pasteur, ko je pred drugo svetovno vojno peljala zlate zaklade francoske nacionalne banke pred nemškimi okupatorji v Kanado. Malo pozneje je služila hitremu transportu vojaških enot in prepeljala nad 4000 ameriških vojakov preko Atlantika. Njeno luksuzno opremo so žrtvovali za domovino. Po vojni so ji kot edini ladji na svetu podelili križ francoske legije časti. Po vojni je prevažala vojake v Indokino in na področje Sueškega prekopa. Leta 1957 so jo kupili Nemci in jo predelali v luksuzni parnik pod imenom »Bremen«. Takratni francoski ministrski predsednik Michel Debré je bil zelo ogorčen, češ, ladjo s tako pomembnim odlikovanjem prodajo Nemcem, proti katerim se je pravzaprav borila. Leta 1959 je vozila na liniji Bremenhaven–New York. Z njo so se prevažali le bogataši. Leta 1972 so jo kot nekakšno deficitarno blago prodali grškemu ladjarju Chandrisu. Ta jo je preimenoval v Regino Magno. Leta 1976 jo je prodal v Saudovo Arabijo kot ladjo-hotel. Toda stara kot je bila, tudi temu namenu ni mogla več služiti. Kupila jo je neka taivanska firma kot odpadni material za 6 milijonov mark. Nadaljnjo zgodbo pa poznamo, o čemer pričajo tudi posnetki. Britanska zavarovalna družba Lloyd je morala plačati zavarovalnino za totalno izgubo. Ponosni parnik si je izbral častni grob: globino morja!

IMATE ČAS? NAPIŠITE KAJ ZA NOVI TEDNIK ALI RADIO CELJE!

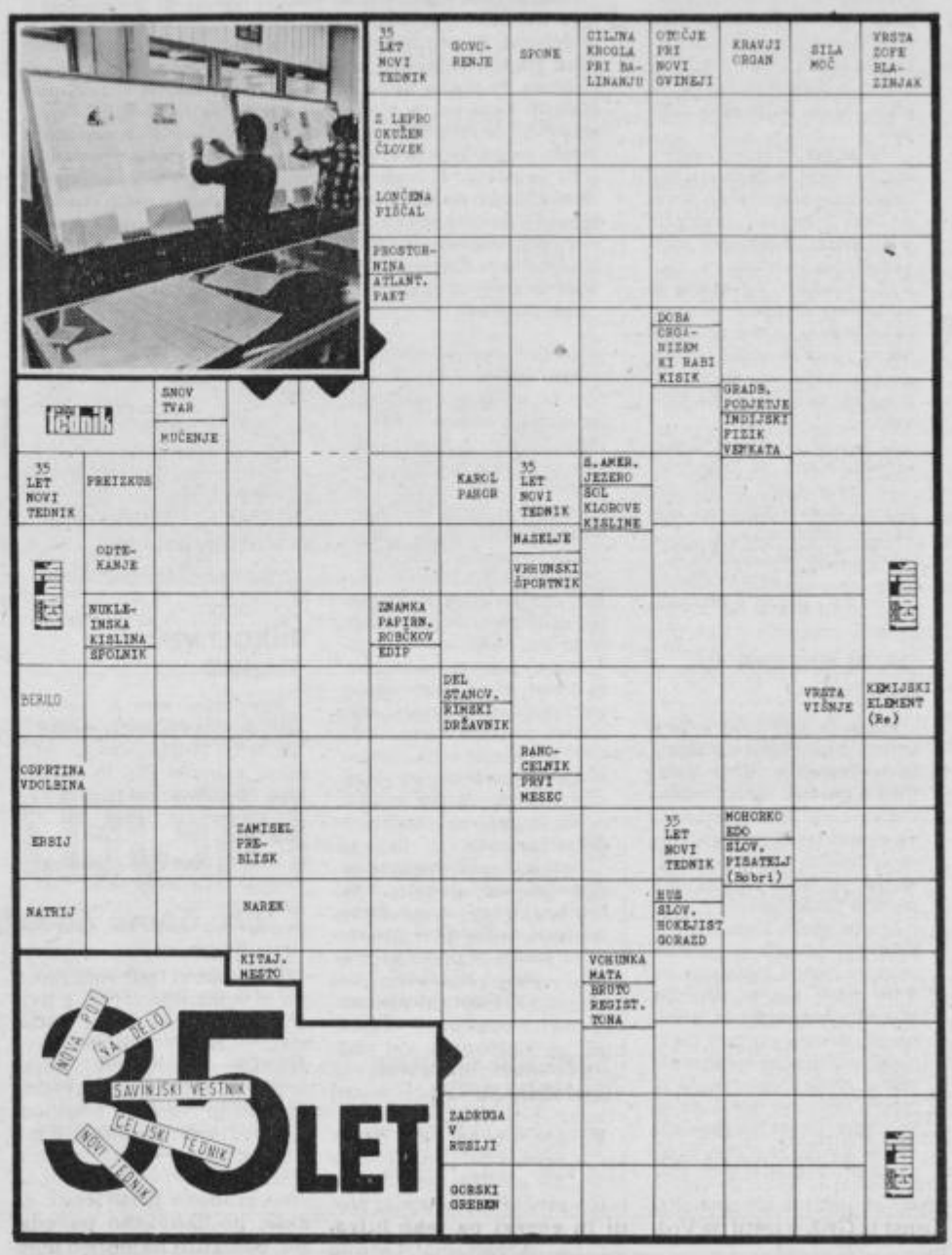

NAGRADNA KRIŽANKA OB 35-LETNICI NOVEGA TEDNIKA

Spoštovani bralci, odsle bo v vsaki številki Novega tednika nagradna slikovna križanka. Z nagradami bo do sodelovale različne delovne organizacije, za začetek pa vam nagrade in nekaj trenutkov razvedrila poklanja naše uredništvo ob jubileju Novega tednika. Upamo, da bomo v letu uspeli pripaviti še kakšno obliko primernega razvedrila, saj ste tudi v anketi izrazili željo, da bi bilo v tedniku več prispevkov, ki bi krajšali čas a obenem ne bi bili namenjeni zgolj zabavi. Toliko za uvod.

●●●

NAGRADNI RAZPIS

1. nagrada 300 din

2. nagrada 200 din

3. nagrada 100 din

Pri žrebu bomo upoštevali le pravilne rešitve, pošljite pa jih najpozneje do torka, 13. januarja do 9. ure. Prinesete jih lahko tudi osebno v uredništvo, na hodniku je poštni nabiralnik.

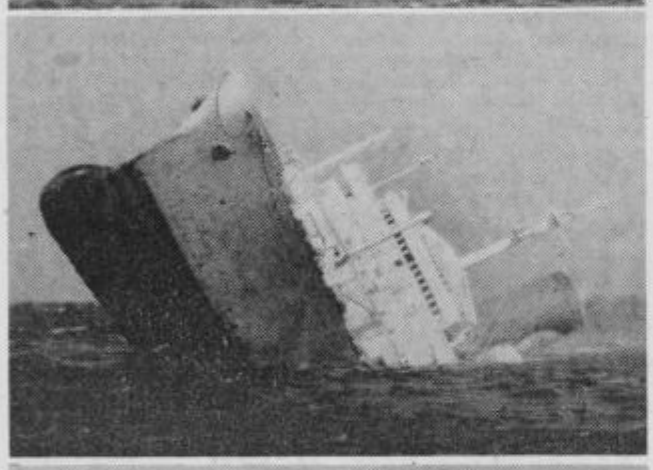

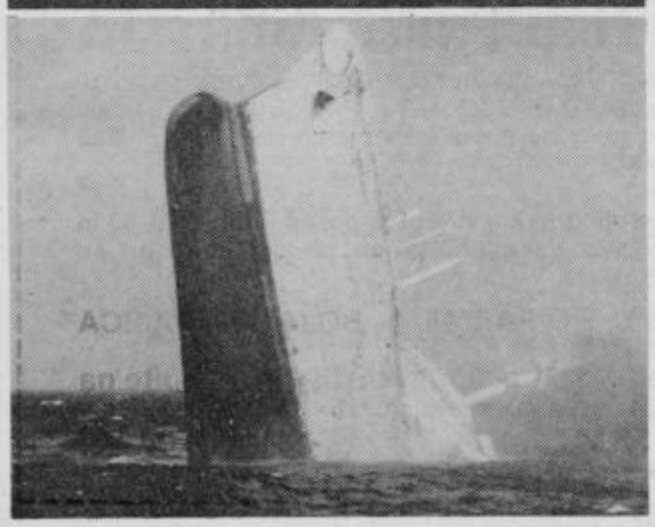

NAGRADNO KRIŽANKO VAM POKLANJA NOVI TEDNIK

ALI ŽE VESTE...

NI ČUDEŽA

Praznoverja je povsod dovolj, zakaj ga ne bi bilo nekaj tudi v samostanu sv. Nauma, na robu Ohridskega jezera, blizu jugoslovansko-albanske meje. Če boste obiskali kdaj ta samostan in prislonili uho na grob sv. Nauma, boste slišali nekakšno trkanje, kot da tolče srce. Včasih so ljudje menili, da tolče svetnikovo srce. Gre pa za čisto naraven pojav. Tla okrog samostana so bogata z vodo; vsepovsod je polno izvirov. Vode tečejo tudi pod cerkvijo, ponekod tudi kaplja, po naključju pa se to najbolj sliši prav nad samim grobom sv. Nauma. Ko boste v cerkvi, si oglejte še freske. Na eni izmed njih boste videli svetega Nauma, kako se vozi na vozilu, ki ga složno vlečeta vol in medved. Ni še preverjeno, ali je tudi to čudež.

ŽIVI KRIŽ

Na Bregu nad Pazinom, ob vhodu v Lindar, stoji stara cerkvica sv. Katarine; v njeni notranjosti je zanimiva freska iz leta 1409, na kateri je prikazan takoimenovani živi križ. To je zelo zanimiva in redka kompozicija, morda celo edinstvena v naši državi. Na njej so kraki Kristusovega križa spremenjeni v štiri roke, ki simbolično prikazujejo dobro in zlo.

NAJBISTREJŠE JEZERO

Med vsemi večjimi jezeri v Jugoslaviji ima Ohridsko jezero najbistrejšo vodo. Ponekod je mogoče videti do 22 metrov globoko. Zato ni čudno, da živi v jezeru znana ohridska postrv (ki je najboljša, kadar jo pripravite na ohridski način: zavito v list mlade trte ali v zeljni list). Treba se je odločiti in obiskati Ohrid.

SINCLAIR O DUBROVNIŠKEM MESTNEM OBZIDJU

Dubrovniško obzidje štejejo med največje in najlepše utrdbe v Evropi. Tako so lepe, skladne in čudovite, da jih je slavni ameriški pisatelj Louis Sinclair v neki svoji knjigi prištel med največje svetovne zanimivosti. (Ob kanjonu reke Colorado in beneškem Canalu Grande z doževo palačo omenja tudi staro obzidje mesta Dubrovnika). Obzidje je dolgo 1940 metrov, oklepa pa površino 140.000 kvadratnih metrov. Prvi zidovi so nastali že ob ustanovitvi Dubrovnika; z zidavo so nadaljevali v desetem stoletju, v petnajstem stoletju pa so obzidje končali.

NJEGOŠEV PRSTAN

Na otoku Hvaru hranijo tudi prstan Petra Petrovića Njegoša. Prstan je v lasti družine dr. Joze Avelinija. Njegov sin je podedoval prstan od svoje matere, njenemu dedu pa ga je podaril sam Njegoš. Prstan je zlat in ima vgraviran napis in Njegošev monogram.

EDINI V DALMACIJI

Med zelo redke stavbe iz turških časov v Dalmaciji sodi tudi minaret džamije v Drnišu. Stoji na gričku nad mestnim obzidjem. Številne strele so ga sčasoma tako poškodovale, da je od vitkega minareta ostala samo še polovica. Turki so prišli v Drniš leta 1520.

TO JE ULOV

To ni ribiška šala. Meho Čatić iz Bugojna je ulovil na trnek sulca, težkega osem kilogramov, dolgega pa 90 centimetrov. Ko ga je odprl, je našel v drobu dva lipana, težka po 25 dekagramov in 30 centimetrov dolgega klena. To pomeni, da je Meho na en sam trnek naenkrat ulovil štiri ribe.

OD LETA 1858

Ne pravimo zaman Hvar jugoslovanska Madeira. Imi izjemno blago podnebje, p tudi eno najstarejših meteo rroloških postaj pri nas. Po staja deluje že vse od leti 1858. Ustanovil jo je dr Grgur Bučić. Po dosedanjih opažanjih pade na otok snej samo enkrat na leto, pa še t se hitro stopi.

AMADEUS POROČA

Konec čvekanja po telefonih, vendar še več čakanja. Takšen bi bil moj skromni komentar na vest, da bodo impulzi po treh minutah telefonskega pogovora precej dražji. V to sta me prepričali tudi dve moji sosedi, ki svak dan obereta preko žic vso sosesko. Pravita, da bodo po dveh minutah in devetinpetdesetih sekundah prekinile pogovor in čvekale naprej. Ni kaj, iznajdljivost jim pa moram priznati.

ZMAGO SAGADIN KOMENTIRA PRVI DEL PRVENSTVA

»Na enajstih tekmah prvega dela lige smo zabeležili pet zmag in šest porazov tako, da smo po prvi polovici lige pristali z desetimi osvojenimi točkami na sedmem mestu razpredelnice. Od šestih tekem na domačem terenu smo jih pet dobili in eno izgubili (s trenutno vodečim čačanskim Borcem). Z vseh petih gostovanj smo se vrnili poraženi kljub temu, da smo tekmi z Alhosom v Sarajevu in Slobodo v Tuzli za las (v zadnji minuti) izgubili. Z doseženim rezultatom smo zadovoljni, kar nam daje realne možnosti, da si zagotovimo obstanek v ligi, kar je naš edini cilj v tej tekmovalni sezoni.

Odhodi Pipana in Polanca (Iskra-Olimpija) ter Prodana, Tovornika in Janžka (JLA) so naše vrste kvalitetno tako osiromašili, da smo z veliko bojaznijo startali v najtežjo sezono. Poleg tega nam cel prvi del lige ni igral edini izkušeni center Kralj (zlom fibule) pa tudi organizator igre M. Sagadin je pavziral prvih sedem kol (poškodba ligamenta). Edini pravi okrepitvi Mitja Muha in Dragan Pribanović vsekakor nista kompenzirala odhoda omenjenih igralcev, še manj so to uspeli mladi igralci Musović (19 let), Aničić (20) in Kafedžić (22), ki so na svojo željo pristopili v naš klub iz nižjerazrednih ekip.

Precej težav nam je povzročila tudi pogosta zasedenost dvorane Golovec, nikjer drugje pa nismo uspeli dobiti dvorane za dopoldansko vadbo. Vendar nas vse te težave niso omajale, borili smo se in borili se bomo še bolj, da izborimo oz. zadržimo status I. B ligaša.

Malce razočarani smo nad podporo celjske publike v prvem delu, saj smo prečesto ostajali »sami« v boju z enakovrednim ali kvalitetnejšim nasprotnikom. Liga je izenačena (izstopa le Borac) in v njej ni takoimenovanih »levih« ekip. Vse to so izkušene in uigrane celote z od nas ustreznejšimi strukturami ekipe, saj imajo vsi »višino« in nas prekašajo v igri pod košem (v skoku, moči) in jasno vse to so ekipe, ki vadijo osem do desetkrat tedensko!

Mi smo Novoletne praznike izkoristili za intenzivno vadbo (dvakrat dnevno), saj nas že na začetku drugega dela lige čakata dve težki gostovanji: v nedeljo, 11. januarja pa igramo z IMT v Beogradu. Nasprotnika sta težka, če ne celo pretežka za nas, vendar brez upanja le nismo še posebej, če se bomo iznebili »gripe«, ki v teh dneh napada naše igralce, ki sicer delajo izredno prizadevno in srčno, kar bo naš glavni adut v drugem delu lige, kjer moramo biti uspešnejši.«

NOVO PRESENEČENJE PARTIZAN GABERJE CELJE

Takoj po Novoletnih praznikih smo v športno uredništvo dobili sicer tiskovno in oblikovno povsem enostavno, skoraj bi rekli neopazno brošurico, v kateri pa se »skriva« na stotine resnično hvaležnih podatkov. Člani enega najboljših tovrstnih društev pri nas – TVD Partizan Gaberje – so znova presenetili. Poiskali so možnost, kako bi na najbolj enostaven način sporočili širši javnosti, kaj so naredili, kaj delajo in seveda, kaj načrtujejo.

Na šestnajstih polovičkah A4 formata razložijo vse, kar potrebujemo. Začnejo s »Partizan Gaberje danes« in zaključijo s slikovnim prikazom, kdaj katere sekcije vadijo. Današnji zapis ima premalo odmerjenega prostora, da bi navedli vse, kar piše v brošurici. Bo pa v prihodnjih tednih dovolj časa, da bomo vse ali vsaj del tistega objavili kot dober pripomoček ostalim, da se poslužijo iste oblike in ponudijo v spoznavanje svoje delo širšim množicam.

Njihova najvidnejša priznanja: Zastava Maršala Tita, Bloudkova plaketa, Zlata trim značka, Specialna diploma, Šlandrova nagrada, Plaketa RK ZSMS, Priznanje OF, Plaketa...

V društvenih vrstah pri rednem delu 27 (!) vadbenih skupin združujejo 980 članov (694 žensk, 286 moških) vseh starostnih skupin od 3 let pa do 70 in več.

Ker vemo, da so objavljene stvari v brošuri bile realizirane in da tiste, ki jih napovedujejo še bodo, ima prav zato to gradivo še večjo težo. Je pa tudi izredno lep prispevek k zbiranju športne zgodovine v našem mestu, kjer smo lani slavili 90-letnico organizirane telesne vzgoje. Pohvaljeni!

TONE VRABL

NA KRATKO

GRABNER, KAMPUŠ, JUG IN BRINOVEC OBČINSKI PRVAKI

Občinska zveza Društva prijateljev mladine Žalec je pripravila občinsko šahovsko prvenstvo za pionirje in pionirke. Nastopili so predstavniki sedmih šol: Griže (11 udeležencev), Petrovče (4), Polzela (9), Prebold (5), Šempeter (8), Vransko (2) in Žalec (14) ali skupaj 53 tekmovalcev. Med mlajšimi pionirkami je zmagala in s tem postala občinska prvakinja NIVES GRABNER (Griže) pred Judito Knap (Griže), Martino Kač (Šempeter) itd. Med mlajšimi pionirji je bil najboljši ANDREJ KAMPUŠ iz Žalca pred Mitjo Uriskom in Rihardom Virantom (oba Griže) itd. Med starejšimi pionirkami je slavila ZDENKA JUG (Polzela) pred Martino Painkert (Žalec), Ljubico Rodušek (Šempeter) itd. Najmočnejša konkurenca je bila med starejšimi pionirji, kjer je nastopilo 21 tekmovalcev, v finale pa se jih je uvrstilo enajst. Zmagal je FRANC BRINOVEC (Žalec) pred Markom Povšetom (Šempeter), medtem ko so tretje do peto mesto delili Sandi Škoflek in Marjan Panjkert (oba Žalec) ter Ivi Lorenčak (Griže) itd.

tv

MUSIL V LIBOJAH

Mednarodni šahovski mojster Vojko Musil iz Maribora je gostoval v KIL Liboje in odigral simultanko na 30 šahovnicah. Petindvajsetkrat je zmagal, izgubil pa z Gučkom, Jurakom in Avsecem ter remiziral z Uriskom, Kosom, Grumom in Kvedrom.

NOVOLETNI TURNIR V PREBOLDU

Na prvem novoletnem šahovskem turnirju v Preboldu je nastopilo 30 šahistov. Presenetljivo je zmagal Franci Brinovec ml. iz Žalca pred očetom Brinovcem, Plevnikom iz Velenja itd. V drugi skupini je bil najboljši Kunst iz Griž, v tretji pa Vošnjak iz Prebolda.

Po končanem turnirju je še bil zanimiv nastop bratovskih šahovskih dvojic, kjer sta zmagala brata Skoka iz Prebolda pred bratoma Peterneloma iz Šempetra, Štormanoma iz Šempetra itd. Nastopilo je deset bratovskih dvojic.

Na novoletnem turnirju ŠK Savinjčan v Šempetru je zmagal Martin Štorman pred Stanetom Skokom in Petrovskim iz Velenja.

JOŽE GROBELNIK

LORGER V ŠAHOVSKEM KOTIČKU

Znani športnik, atlet, STANKO LORGER, je na povabilo voditelja šahovskega kotička FRANCA PEŠCA, sodeloval v prvi letošnji oddaji »Ponedeljkovo športno dopoldne«. Kako Stanko Lorger v šahovskem kotičku? Poleg tega, da je bil odličen atlet in da je zdaj vrsto let odličen predavatelj matematike, zna zelo dobro igrati šah. Pravzaprav to počenja domala celotna njegova družina. Seveda je radijski pogovor tekel tako o šahu pa tudi atletiki, kjer je na vprašanje, kaj bi njemu pomenil uspeh na lanski olimpiadi v Moskvi odkrito odgovoril: »Tam, kjer ne nastopajo vsi najboljši športniki sveta, je vsak vidnejši uspeh manj vreden, kot bi bil sicer.«

Povejmo še to, da je Stanko Lorgar bil rojen leta 1931, to pa pomeni, da bo letos srečal Abrahama. Hodi in govori pa tako hitro, da bo Abrahama gotovo »obšel«! Stanko, še naprej tako pogumno »čez« leta, kot včasih čez ovire!

TONE VRABL

MATJAŽ MIKAC NAJBOLJŠI

Kljub temu, da je Franc Pešec osvojil prvo mesto na zadnjem, desetem turnirju Celja, ki ga je pripravilo ŠD Celje pod pokroviteljstvom EMO Celje ob dnevu JLA, je najboljši igralec hitropoteznega šaha v letu 1980 mladi Matjaž Mikac. Na desetih turnirjih v preteklem letu je namreč zbral skupaj 42 točk in zmagal pred Štuclom (oba Celje) 37, Črepanom (Žalec) 36, Pertinačem 30, F. Pešcem 17, Bogadijem (Celje) 9, Skokom (Šempeter) 7, Pišornom 6, J. Pešcem (oba Celje) 6, Pajkom (Velenje) 6, Jazbecem in Ceglerjem (oba Celje) 5 točk.

TOMAŽIČ – URH ZMAGOVALCA

Celjski kegljači so tik pred Novim letom pripravili tradicionalno tekmovanje mešanih parov. Po predhodnem žrebanju sta najboljši rezultat dosegla Slavko Tomažič in Magda Urh, ki sta podrla 884 kegljev. Slavko je porušil 470, Magda pa 414 kegljev. Sledijo: Alojz Urh – Lojzka Bajde 870, Ivan Šrot in Marija Šeško 820 kegljev itd.

J. KUZMA

DOMA ŠELE FEBRUARJA

Pred hokejisti HDK Celje je težka serija srečanj izven Celja. Po srečanju proti Vojvodini, katero so Celjani odigrali včeraj, sledi namreč dolga serija gostovanj. Najprej se bodo Celjani pomerili v soboto v Zagrebu proti Medveščaku, sledijo pa še srečanja proti Tivoliju, Partizanu v Beogradu, Jesenicam in Olimpiji! Šele 7. februarja se bodo Celjani ponovno pomerili v Mestnem parku proti vrsti Crvene zvezde iz Beograda ter v zadnjem kolu proti Tivoliju. To bo 28. februarja, ko bo prvenstvo končano.

Vse to pomeni, da bo iz srečanj na gostovanjih potrebno osvojiti vsaj šest točk, kajti le tako bodo Celjani obdržali tretje mesto pred Partizanom iz Beograda.

Vsi igralci pri HDK Celje obljubljajo odprto in borbeno igro. Seveda so favoriti v srečanjih proti Tivoliju, Medveščaku in Partizanu, toda omeniti velja, da se ekipi Medveščaka in Tivolija borita za obstanek v ligi ter bo zato v teh srečanjih najtežje.

HDK Celje bo februarja pripravil tudi tradicionalni turnir »Memorial Janeza Kokalja«, na katerem bodo sodelovali igralci Medveščaka, Kranjske gore in verjetno tudi ekipa iz Avstrije.

J. KUZMA

NOVI tednik 35 LET

ŠAHOVSKA NAGRADNA IGRA

PREJELI 733 ODGOVOROV

Z igro bomo nadaljevali tudi letos

V lanskem letu smo nekako z bojaznijo začeli z uvrščanjem šahovskega kotička v naše ponedeljkove športne dopoldneve. Potem smo dodali še nagradno igro in jo razširili s kuponi v Novi tednik. Razmišljali smo ali smo naredili prav. Danes ne dvomimo, ampak smo globoko prepričani, da smo, po šahovsko povedano, potegnili najboljšo možno potezo. Poskus je padel na plodna tla in zato bomo z njim oz. igro in šahovskim kotičkom nadaljevali tudi letos.

Seveda pa ne bi uspeli, če za vse to ne bi skrbel nadvse prizadevni, skrbni in natančni FRANC PEŠEC, dober šahist in odličen poznavalec te kraljeve igre ter sploh človek, ki je v današnjem času iz čistega ljubiteljstva pripravljen še kaj narediti. Tako je Franc Pešec pripravil podroben pregled vseh lanskih šahovskih iger.

Kdo so bili vse gostje v »tvojih« šahovskih kotičkih?

F. Pešec: »Januarja Zvone Dežnak, februarja Matjaž Mikac in Vojko Musil, marca smo obiskali na domu zdaj že pokojnega Mirka Fajsa, med nami pa je bil tudi Franc Gazvoda. Po telefonu se nam je oglasil Ivo Bajec. Aprila sta prišla Jano Bervar in Vojo Džinovski, maja pa Zlatko Bezjak in Štefan Cvar. Junija smo se pogovarjali z Robertom Ceglerjem in Cirilom Knezom, julija pa s Francem Dečkom in ing. Borisom Nečemerjem. Avgusta sta prišla Milan Goršek in Mladen Jazbec, septembra pa Božo Štucl in Aco Grošev. Ponovno se je oglasil tudi Ivo Bajec. Oktobra smo imeli na obisku dr. Antona Kovača in Draga Kristana, novembra Romana Leška in Mirana Gerželja ter decembra Zvoneta Streicherja, Toma Studničko in Franja Bogadija. V Ljubljano smo poklicali Bruno Parmo.«

V lanskem letu smo izgubili precej dobrih šahistov in šahovskih organizatorjev...

F. Pešec: »Lani smo se poslovili od trojice šahistov, ki so leta 1950 pomagali naši reprezentanci osvojiti zlato medaljo na olimpiadi v Dubrovniku, to so Vasja Pirc (malo pred smrtjo je napisal tudi prispevek za naš šahovski kotiček!), Milan Vidmar in dr. Petar Trifunović. V Celju pa smo izgubili Iskrena Pipuša, Mirka Fajsa in Džura Vučkovića.«

Kdo vse je prispeval nagrade za šahovsko igro?

F. Pešec: »Metka Celje, TTG, Aurea, EMO, Vojko Musil, Steklarna Rogaška Slatina, REK Velenje, Pivovarna Laško, Železarna Štore, Kovinotehna Celje, Straža Rogatec, Gorenje Velenje, ponovno TTG Celje in Ingrad Celje. V enajstih nagradnih igrah smo podelili 37 nagrad oz. z decembrskimi kar 40!«

Kako pa je bilo z odzivom na šahovsko igro med bralci in poslušalci?

F. Pešec: »Prejeli smo 733 odgovorov ali v poprečju 67 na eno igro. Med vsemi poslanimi odgovori je bilo samo 62 nepravilnih, kar pomeni, da je odstotek pravilnih zelo visok, 92 odstotkov. To pa dokazuje, da poslušalci Radia in bralci Novega tednika poznajo šahovsko igro in njeno zgodovino.«

Pripravljaš za letos kaj novega?

F. Pešec: »Saj ne smemo korakati na istem mestu...«

In še izžrebanci v zadnji lanski šahovski nagradni igri. Žreb je opravil Franjo Bogadi, tehnični urednik Novega tednika, sicer pa izjemno dober poznavalec šahovske igre. Takole je izvlekel:

1. nagrada: LOJZKA PERTINAČ, Trubarjeva 34, Celje (enoletna brezplačna naročnina Novega tednika),

2. nagrada: MARTIN PETRINJAK, A. Kovačića 1, Zagreb (posoda EMO CELJE) in

3. nagrada: IDA LOTRIČ, Zagrad 49, Celje (žensko krilo MIK Prebold)!

Zaradi Novoletnih praznikov je izjemoma možno pošiljati odgovore na danes še enkrat objavljeni kupon do 15. januarja!

TONE VRABL

ŠAHOVSKA NAGRADNA IGRA 12

V naši olimpijski šahovski reprezentanci, ki je osvojila tretje mesto in bronasto medaljo na Malti, so nastopili tudi trije bivši mladinski svetovni prvaki. Da so to lahko postali, so morali pred tem postati državni mladinski prvaki.

Vprašanje:

kdo izmed omenjene trojice je kar trikrat zapored (leta 1958, 59 in 60) osvojil naslov državnega mladinskega prvaka, nato pa še enkrat svetovnega?

BORA IVKOV BRUNO PARMA BOJAN KURAJICA

Pravilni odgovor obkrožite, kupon izrežite in nalepite na dopisnico ter pošljite najkasneje do 15. januarja 1981 v našo redakcijo. Trije bodo nagrajeni, nagrajuje pa DO INGRAD CELJE!

ZGODILO SE JE...

PROMETNE NESREČE

PROMETNE NESREČE MED PRAZNIKI

Ni jih bilo veliko, so pa med prazniki umrle kar tri osebe. Nekaj ur po nesreči, ki je bila v četrtek okrog enih zjutraj, je v celjski bolnišnici umrla 20-letna NEVENKA MEDVED iz Velenja. Medvedova je bila sopotnica v avtomobilu, katerega je iz Velenja proti Gorenju vozila MARJANA KUSTER, 24, iz Mozirja. Ker pa je vozila prehitro, cestišče pa je bilo poledenelo, jo je začelo med zaviranjem v Lokovici zanašati. Zapeljala je na travnik, kjer se je avtomobil prevračal in obstal v 9 m globokem potoku Lokovščica. Najhuje se je ranila Medvedova, pa tudi dva sopotnika imata težje poškodbe, voznica Kusterjeva pa le lažje. Škode na vozilu je bilo pri tej nesreči za 120.000 dinarjev.

1. januarja se je smrtno ponesrečil tudi 22-letni traktorist MARJAN DROBINC iz Bukovja pri Šmarju. Tudi on je zaviral na poledenelem klancu, pa ga je zaneslo v desno, kjer se je traktor prevrnil in Drobinca pokopal pod seboj.

Tri tedne po prometni nesreči (bila je 12. decembra v Pristavi) je v mariborski bolnišnici umrl 28-letni FRANC GABERŠEK iz Nezbiš. Gaberška je takrat, ko je ležal ob motorju na cestišču, prevozil tovornjak in ga poškodoval s podvozjem. Žal so bile poškodbe zelo hude.

Tudi na Silvestrovo so celjski miličniki obravnavali eno prometno nesrečo. Na Dečkovi cesti v Celju je v križišču pred Aerom stal pešec MILUTIN AKSENTIJEVIČ, 37, iz Celja. Ko se mu je približal voznik osebnega avtomobila, pa je Aksentijevič stopil predenj in tako ga je vozilo zbilo po cestišču. Pešec ima hude poškodbe.

USODNA HOJA PO PROGI

Med obema tiroma v bližini Pivovarne v Laškem je hodil VJEKOSLAV PILKO, 41, iz Desnića pri Pregradi. Za njim je pripeljal elektromotorni potniški vlak in strojevodja je pešca opazil na razdalji približno 70 metrov. Zaviral je in ga opozarjal z zvočnimi signali. Aksentijevič se je umaknil v levo, vendar premalo in vlak ga je zbil po progi. Poškodbe so bile tako hude, da je Aksentijevič na kraju nesreče umrl.

KRONIKA

S POSTAJE MILICE V ŽALCU

MOŽ JE POBESNEL

Nekaj dni pred novim letom, ko si tudi sicer zaželimo obilo sreče in medsebojnega razumevanja, je ob dveh zjutraj prišel domov v ulico F. Pohlina v Žalcu vinjeni B. M. Doma je razsajal ter iz stanovanja nagnal ženo in otroka, povrhu vsega pa še, bojda nehote, prebudil vse sosede. Pri sodniku za prekrške bo B. M. bržčas bolj pohleven.

POŠTENI TAT

Odklenjen avtomobil je v Aškerčevi ulici v Celju pustil L. L. iz Celja. Mimo je prišel mladoletni B. B. ter iz avtomobila ukradel torbico z dokumenti. Nekaj dni kasneje je otročeta pričelo stiskati pri pošteni duši, obiskal lastnika avtomobila ter mu vrnil čekovno knjižico, rekoč, da jo je našel. Ker si verjetno s čeki ni mogel pomagati, je upal vsaj na nagrado. Miličniki pa so kaj kmalu ugotovili, da ima sinko doma še torbico z drugimi ukradenimi predmeti. Če so ga starši med tem že po zadnji plati, še ne vemo. Lahko pa bi tudi lastnika avtomobila zaradi njegove lahkomiselnosti.

LAČNA MLADOLETNICA

Mladoletna A. O. se je dopoldne ob osmi uri sprehajala v samopostrežni trgovini NAMA v Žalcu. Bogato naložene police razno raznih dobrot so jo tako močno premamile, da se ni mogla premagati in ukradla je zavitek rolade. Mamica bi lahko doma otrokom večkrat spekla sladkarije, pa se ne bi dogajalo kaj takega...

MOKER JE OVIRAL PROMET

Novoletno vzdušje je prevzelo tudi možakarja M. L., ki je ob magistralni cesti pri bifeju Štorman obležal moker in blaten (od česa lahko domnevate sami). Ko so ga maligani malce zapustili, se je napotil domov ter na cesti oviral promet. Občani, ki so ga prijavili, so žalske miličnike zaprosili naj pridejo po tovariša z ustreznim vozilom, ki bi bilo primerno za prevoz mokrega in blatnega človeka.

NEVESTO JE ODPELJAL

Oče P. T. iz Kasaz je prijavil miličnikom, da je njegov zet H. P. iz Avstrije (tudi sicer je Avstrijec) znova prišel v Jugoslavijo ter že tretjič zapored prisilil svojo zakonito družico, da gre z njim nazaj v Avstrijo, od koder je sicer že nekajkrat ušla. To ni nič čudnega, saj je Avstrijec zelo ljubosumen in meni, da je za njegovo najdražjo najbolj primerno mesto – hišni pripor. Mednarodna ljubezenska avantura s posledicami...

J. V.

PLANINSKA DEJAVNOST OSNOVNIH ŠOL V CELJSKI REGIJI

V osnovnih šolah celjske regije uspešno delujejo planinski krožki, ki so člani ŠSD posameznih šol. Iz nepopolnih statističnih podatkov je na šolah v občinah Žalec, Velenje, Celje, Mozirje, Šentjur, Šmarje, Laško in Slovenske Konjice 29 planinskih krožkov. Na nekaterih šolah sta celo po 2, in sicer na nižji in na višji stopnji po eden. To je priporočljivo zaradi lažje organizacije izletov glede na težavnostno stopnjo. V te krožke je vključenih okrog 900 učencev, kar ni majhno število. Največ planincev je v žalski občini, saj delujejo na vseh devetih centralnih šolah, kar je največja zasluga MDO Savinjskih planinskih društev. V Celju, ki ima največ učencev od vseh občin v regiji, bi pričakovali, da bodo imele tudi vse šole planinske krožke, vendar temu ni tako. Pri PD Celje ne obstaja planinski odsek za delo z osnovnimi šolami, čeprav ne manjka aktivnih planincev. V Celju se zato krožki vežejo na planinska društva in sekcije pri organizacijah združenega dela. Tako sta planinska krožka z osnovnih šol na Hudinji in na Polulah člana PD Železničar Celje, krožek na osnovni šoli Štore je vključen v PD Železar, planinska sekcija Cinkarne pa je prevzela mentorstvo nad krožkom na osnovni šoli Veljko Vlahovič.

V svojih delovnih načrtih imajo krožki poleg drugih nalog tudi pomembno nalogo, da se planinci seznanjajo s kraji in dogodki znanimi iz NOB na svojih izletih in pohodih. Menim, da je taka oblika obujanja tradicij NOB uspešnejša kot predavanja izza katedra.

Prvo nedeljo v januarju 1981 je bil pohod v počastitev bitke Pohorskega bataljona od Osankarice do Rogle, ki ga organizirata PD Zreče in MDO Savinjskih planinskih društev Žalec.

Druga možnost za udeležbo pionirjev v pohodu planincev je tradicionalni pohod na partizanske Dobrovlje v organizaciji PD Polzela. Smoter tega pohoda je, da se pionirji planinci postopoma seznanjajo z vsemi spomeniki, spominskimi obeležji in dogodki iz NOB. Letos se je pohoda udeležilo okrog 150 pionirjev planincev iz osnovnih šol žalske občine in skupina iz osnovnih šol Hudinja in Polule.

Marca 1981 bi bilo zaželeno, da bi se pohoda udeležili še planinci iz drugih osnovnih šol celjske regije.

O drugih skupnih pohodih, ki bi se jih lahko udeležili pionirji v letu 1981 bo redno poročal MDO Savinjskih planinskih društev, ki bi naj bil usmerjevalec in organizator planinske dejavnosti na osnovnih šolah v celjski regiji.

MILAN GOMBAČ

TRGOVSKO PODJETJE moda
CELJE, PREŠERNOVA 7

DROGERIJA poslovalnica

Obiščite poslovalnico DROGERIJA,

kjer vam nudijo:

- kozmetiko
- bižuterijo
- brivske aparate
- foto aparate ter ostale fotografske potrebščine

V DROGERIJI vas pričakujejo!

ZA VAS SKRBI „moda" CELJE

Za stanovanje je potrebno varčevati

Skoraj ni družine, ki bi lahko z lastnimi sredstvi kupila stanovanje ali zgradila hišo, zato bi vas želeli seznaniti z možnostmi namenskega varčevanja za stanovanje pri temeljnih bankah združenih v Ljubljansko banko.

Varčujete lahko z rednimi mesečnimi pologi ali z enkratnim pologom.

Varčevati je potrebno vsaj dve leti.

Pravico do posojila za stanovanje si lahko pridobite tudi s prodajo prihranjenih deviznih sredstev in vezavo njihove dinarske protivrednosti ali z vezavo dinarjev.

Če se odločite varčevati za stanovanje ali hišo z rednimi mesečnimi pologi, dobite npr. po štirih letih na privarčevani znesek kar 200 % posojila in še 40 % za ohranjanje realne vrednosti hranilne vloge.

Na vsa vprašanja o varčevanju vam bodo odgovorili v vaši banki.

ljubljanska banka

RAZPISNA KOMISIJA SVETA

VVO ŠENTJUR PRI CELJU

ponovno razpisuje
dela in naloge individualnega poslovodnega organa

RAVNATELJA

Kandidat mora poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje:
– da je vzgojitelj s strokovnim izpitom ali strokovni delavec (pedagog, psiholog, socialni delavec, specialni pedagog in zdravstveni delavec ali učitelj po zakonu o osnovni šoli)
– da ima najmanj 5 let delovnih izkušenj, od tega najmanj 2 leti pri vzgoji in varstvu predšolskih otrok
– da ima organizacijske in vodstvene sposobnosti
– da ima ustrezne moralnopolitične sposobnosti

Kandidati naj pošljejo prijave z ustreznimi dokazili, kratkim življenjepisom in programom dela v VVO v roku 15 dni po objavi razpisa razpisni komisiji VVO Šentjur pri Celju, Dušana Kvedra 35.

UNIOR

Unior – kovaška industrija Zreče

vabi k sodelovanju
več novih sodelavcev kovinarske stroke. Predvsem potrebujemo:

1. **KV rezkalce oz. KV strugarje**
Za dela na horizontalnem vrtalnem stroju. Od kandidatov pričakujemo, da imajo izkušnje na omenjenih delovnih nalogah in da bodo aktivno sodelovali pri osvajanju novih programov v strojegradnji.

2. **KV rezkalce oz. KV strugarje**
za najbolj zahtevna rezkarska in strugarska dela pri izdelavi zahtevnih strojnih delov.

Kandidatom nudimo primerne osebne dohodke, kreativno in dinamično delo, praktično izpopolnjevanje v stroki in po dogovoru možnost dodelitve ustreznega stanovanja.

Vabimo vas, da najkasneje v 15 dneh po objavi pošljete pismene vloge na naslov UNIOR – kovaške industrije Zreče.
Povabili vas bomo na razgovor, kjer se bomo podrobneje pogovorili o vaših in naših pričakovanjih.

SLUŽBA DRUŽBENEGA KNJIGOVODSTVA V SR SLOVENIJI CELJE

vabi
k sodelovanju izvajalca prostih del in nalog in sicer:

1. **– izvajalca za opravljanje del:**
– kontroliranje obračunov blagajne, opravljanje nalog s trezorskimi vrednostmi ter likvidiranje plačilnih instrumentov v izločeni delovni enoti – ekspozituri Šentjur

Pogoj: usposobljenost na ravni srednje izobrazbe ekonomske ali splošne smeri, eno leto ustreznih delovnih izkušenj

Razpisna komisija SDK v SRS, podružnice Celje
objavlja javni razpis
za opravljanje del in nalog s posebnimi pooblastili in sicer:

2. **– vodenje in organiziranje dela na enem ali večih delovnih področjih v podružnici – enega delavca**
Pogoj: usposobljenost na ravni visoke izobrazbe praviloma ekonomske, pravne ali organizacijske smeri. Kandidati morajo imeti tudi 4 leta ustreznih delovnih izkušenj in morajo biti družbenopolitično aktivni.
Za opravljanje teh del se imenuje kandidat za dobo štirih let.

Kandidati naj poleg prijave priložijo življenjepis in dokazilo o izpolnjevanju razpisnih pogojev in sicer za dela in naloge pod točko 1 v 15 dneh oziroma za dela in naloge pod točko 2 do 31. 1. 1981, po objavi tega razpisa na naslov:

Služba družbenega knjigovodstva v SRS,
podružnica Celje, Trg V. kongresa 7,
referat za organizacijo in kadre

Prijavljene kandidate bomo o izidu razpisa obvestili v 30 dneh od dneva sprejetja sklepa.

TOZD OSNOVNA ŠOLA SLAVKO ŠLANDER PREBOLD

razpisuje
prosta dela in naloge

UČITELJA za razredni pouk
s polnim delovnim časom – za določen čas

Začetek dela: 26. januarja 1981.

Prijave sprejema razpisna komisija 15 dni po objavi razpisa.

HKS KK ŠENTJUR ŠENTJUR PRI CELJU

razpisuje
po sklepu zbora delegatov HKS prosta vodilna dela

VODJA HRANILNO KREDITNE SLUŽBE

Poleg splošnih pogojev mora kandidat izpolnjevati še naslednje pogoje:
– da ima višjo šolo ekonomsko-komercialne smeri in 2 leti delovnih izkušenj ali
– srednjo šolo istih smeri in 5 let delovnih izkušenj
– da ima družbeno politične in moralno etične vrline

Poskusno delo 3 mesece.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev v 15 dneh po objavi na naslov KK Šentjur. Za razpisno komisijo.

SKUPNOST OTROŠKEGA VARSTVA OBČINE LAŠKO

RAZPISUJE
prosta dela in naloge

REFERENTA ZA DENARNE POMOČI
Pogoji: višja šola upravne, upravno pravne, za socialne delavce ali družboslovna smer, najmanj 3 leta delovnih izkušenj.

Stanovanja ni.

Kandidate prosimo, da pošljejo pismene vloge s kratkim opisom dosedanjih zaposlitev in dela ter podatke o strokovni izobrazbi v 15 dneh po objavi na naslov:

Skupnost otroškega varstva občine Laško, Valvazorjev trg 6, Laško, z oznako »za razpisno komisijo.«

Prijavljene kandidate bomo o izbiri obvestili v 30 dneh po zaključenem roku za sprejemanje prijav.

ČGP DELO TOZD PRODAJA

vabi
vestnega in natančnega sodelavca za opravljanje del in nalog

REGULIRANJE NAKLAD IN OBRAČUN JUGOSLOVANSKIH ČASOPISOV v podružnici DELA CELJE

Od sprejetega kandidata pričakujemo, da:
– ima končano srednjo ekonomsko šolo
– pozna osnove AOP
– ima enoletne delovne izkušnje na komercialnem področju

in je pripravljen svoje sposobnosti in pravilen odnos do dela dokazati v trimesečni poskusni dobi.

ODLOČITE SE in pošljite svoje prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev kadrovski službi ČGP DELO, Titova 35, Ljubljana, 15 dni od dneva prve objave.

ljubljanska banka

Splošna banka Celje
n. sub. o.

objavlja
potrebo po delavcih za opravljanje del in nalog

za nedoločen čas

1. **kontrolorja vhodne kontrole dinarskih dokumentov**
Pogoji: srednja šola (ESŠ, UAŠ, SKŠ ali gimnazija), 3 leta delovnih izkušenj
2. **fizičnega delavca – snažilka z manj kot 1/2 del. časom za agencijo Prebold**
Pogoji: nepop. osnovna šola in do 1 leta delovnih izkušenj
3. **PK delavca**
Pogoji: osnovna šola in do 1 leta delovnih izkušenj

za določen čas

1. **referenta usklajevalca**
2. **kontrolorja izhodne kontrole dinarskih dokumentov**
3. **kontrolorja vplačilnih in izplačilnih dokumentov**
4. **referenta za devizne posle s prebivalstvom**
Pogoji srednja šola (ESŠ, UAŠ, SKŠ ali gimnazija), 3 leta delovnih izkušenj. Pod zap. štev. 4 delo v izmeni.

Kandidati naj osebno vložijo vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev šolske izobrazbe v Ljubljanski banki Splošni banki Celje, Vodnikova 2 v roku 15 dni po objavi. O izbiri bomo kandidate obvestili v 30 dneh po objavi.

»MINERVA«, tovarna za predelavo plastike Žalec – Zabukovica

objavlja
prosta dela in naloge

1. **VODJA NABAVE**
– končana višja ali srednja šola ustrezne smeri z znanjem nemškega jezika
– 3 oz. 5 let delovnih izkušenj
mesečni OD od 12.100, din dalje.
2. **KV delavca kovinarske stroke za dela pri predelavi plastike (delo v izmenah).**
Mesečni OD od 8.000 din dalje.

Ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite na naslov »MINERVA« Žalec v roku 15 dni po objavi.

SIP

SIP-Strojna industrija, n. sol. o. Tovarna kmetijskih strojev, n. sol. o Šempeter v Savinjski dolini

objavlja
naslednja prosta dela in naloge

2 KV ličarja za pokrivno lakiranje
7 NK delavcev za priučitev varenja
1 transportni delavec za opravljanje manj zahtevnih transportnih del
2 NK delavca za izvajanje pomožnih del v oddelku montaže in lakirnice
2 NK delavca za priučitev na strojih

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še: za NK delavce končanih 6 razredov osnovne šole.

Pismene prijave z dokazili o izobrazbi sprejema SIP Šempeter 15 dni po objavi. Prijav z nepopolnimi dokumenti ne bomo upoštevali.

O izbiri bomo kandidate obvestili v 30 dneh po končanem sprejemanju ponudb.

M OGLASI

PRODAM

SPREJEMAMO naročila za enodnevne piščance bele, težke, rjave ter grahaste, ki bodo proti koncu januarja 1981. Tel. 27777 ali osebno: Valilnica Vinter, Lopata 55, Celje.

2 PRAŠIČA 100 kg in 140 kg prodam za 65 din in Renault 4, letnik 74 in traktorsko prikolico. Pasarič Oskar, Podgorje 21, Šentjur.

126 P, letnik 78 prodam. Pri Cander Z., Pucova 2, Celje.

KOMBINIRAN skoraj nov štedilnik prodam. Kličite 063 25932.

FORD Taunus 1,3 XL, letnik 75 prodam. Platovšek, Zadobrova 125 a, Škofja vas.

R-4 letnik 75, prodam ali zamenjam za 126 P, Džuboks Ami – 100 plošč. Tel. 26-608.

SPALNICO z jogi vložki in sobno pohištvo prodam. Švent Štefka, Badovinčeva 2, Celje.

2 PRAŠIČA prodam. Grad Ivan, Runtole 3, Škofja vas.

GRADBENO parcelo 9 km iz Celja v izmeri 1025 m² na lepi sončni legi v naselju (za osnovno šolo) Proseniško prodam. Interesenti se naj javijo na naslov: Hudinja – Ul. Frankolovskih žrtev 45, Celje.

SPAČEK, letnik 73 ugodno prodam za 15000 ND. Tel. 21858 do 14. ure.

MOTOR za Wartburg, prevoženih 10000 km prodam. Uličnik Simon, Sp. Zreče 27.

FIAT 850 Sport prodam. Srebočan Peter, Gorica 62, Celje. (Proti bife Danica).

FIAT 750, letnik 69 prenovljen, prodam. Lopata 19, tel. 28783.

PARCELO približno 900 m² z gospodarskim poslopjem prodamo. Ogled je možen 10. 1. in 11. 1. od 15. do 17. ure. Brežnik, Gorica pri Šmartnem 35.

TELICO eno leto staro prodam. Tuhter Martin, Trnovlje 27.

R-4 neregistriran prodam. Bračko Franc, Primož 10.

KOMBINIRAN otroški voziček tribuna in zibelko prodam. Kvas, Pohorska 6, Celje.

Cca 1500–1600 kom trajanke – vinsko rdeče prodam. Vprašati pri Golob, Migojnice 97, Griže ali tel. 063 707-912, po 15. uri.

PRVOVRSTNE cepljenke frankinja, izabela, cepljeno na Kober BB. 5, dobite pri Vinku Ušen, Zg. Grušovlje 31, Šempeter v Sav. dolini.

2 PRAŠIČA teža 135 kg prodam. Štimulak Marija, Klance 64c, Dobrna.

GUMI voz lahek 12 col prodam. Šarlah Franc, Platinovec 12, Grobelno.

NEŠKROPLJENA jabolka z zaboji prodam. Oset Janez, Črnolica 16, Šentjur pri Celju.

SEDEŽNO garnituro (kavč, 2 foteja, miza) malo rabljeno prodam. Potočnik Marjan, Kasaze 52, Petrovče.

ORODJE za avtomehanično delavnico Fiat ugodno prodam. Ogled vsak dan od 15.–17. ure. Špitaler Ivica, Škapinova 6, Nova vas.

TRAKTOR Štajer 18, novejši prodam. Jelen August, Polzela 15 a.

ZASTAVO 101, letnik 74 v nevoznem stanju prodam po ugodni ceni. Žnidar Drago, Šmartno v Rožni dolini 46.

SALONITKE – plošče 125 × 100 nizkovalne II a, 160 kom prodam. Graber, Travniška 6, Celje.

TELEVIZOR črno-beli Topaz star dve leti prodam. Tel. 24-700 int. 270 tov. Križnik Anico od 6. do 14. ure.

IMV kombi diesel dobro ohranjen prodam. Slomšek Milan, Jakob, Šentjur pri Celju.

MOTORNO žago Stihl 070 in prikolico samonakladalko prodam ali zamenjam za manjšo. Vahen Franc, Strtenica 4, Zibika, Pristava.

VOLA voznega in tomosovo črpalko prodam. Verdel Jože, Kale 2, Šempeter.

Z GARANCIJO ugodno prodam novo 4 stopenjsko trofazno vodno črpalko Elektrokovina, popolnoma nov gumi voz 13 col in prašiča za zakol 150 kg. Razbor 27, Dramlje.

MOTORNO žago štiherico 041 dobro ohranjeno prodam. Pezdevšek Ignac, Male dole 2, Vojnik.

VW 1200 letnik 1974 v odličnem stanju prodam. Ogled vsak dan od 8. do 16. ure. Marjana Serdoner, Šentrupert 11, Gomilsko. Tel. 701-180.

PRIKOLICO 750 kg prodam. O. Š. Slavko Šlander, Ljubljanska 46, Kopriva.

CISTERNO za olje 3000 l 3× 1 novo, ugodno prodam, Verdinek, Delavska 23.

KUPIM

STAREJŠO hišo ali del hiše v Celju kupim. Ponudbe pod: »GOTOVINA«.

ENOSTANOVANJSKO hišo z malim vrtom nekje v Savinjski dolini kupim. Šifra: »HIŠA«.

SPALNICO novejšo kupim. Ponudbe s ceno pod šifro: »DOBRO OHRANJENA«.

PLAŠČ ženski boljši za močnejšo postavo (46–48) kupim. Ponudbe pod: »DOBRO OHRANJEN«.

STRUŽNICO starejšo do 1,50 m kupim. Sevčnikar, Lokovica 28, Šoštanj.

KMETIJO s preužitkom kupim. Delno plačam. Šifra: »POMLAD«.

STANOVANJA

DVOSOBNO stanovanje vseljivo v avgustu prodam za gotovino. Ponudbe na tel. 28-136 ali pod: »AVGUST«.

GARSONIERO 24 m² v Celju menjam za enako ali enosobno stanovanje v Šentjurju. Šifra: »ŠENTJUR«.

ODDAM samsko ogrevano sobo s posebnim vhodom. Šifra: »DOBRI POGOJI«.

ŠTUDENTOMA ali študentkama oddam opremljeno sobo z ogrevanjem. Kličite po tel. 28-492 vsak dan od 12. do 14. ure.

SOBO, hrano, lepo nagrado nudim mlajši upokojenki za pomoč eni osebi. Inf. Zagozda, Starihova.

IŠČEM enosobno stanovanje lahko tudi starejše in neopremljeno v Celju: »NUJNO«.

OPREMLJENO sobo oddam moškemu sostanovalcu. Tel. 22-659.

ZAPOSLITEV

FRIZERKA išče delo v Celju ali okolici. Šifra: »ZAČNEM TAKOJ«.

IŠČEM DOZD, ki bi bila pripravljena vzeti v redno delovno razmerje traktorista s traktorjem. Šifra: »TRAKTORIST«.

GOSTINSKA šola v Celju, Ul. 29. novembra 12 nujno rabi snažilko za čiščenje učilnic, upravnih prostorov in sanitarij v popoldanskem času. Osebni dohodek ca. 4300 din. Nastop dela 12. januar 1981. Zaželena praksa. Ponudbe pošljite na gornji naslov.

TAKOJ zaposlim KV priučenega avtokleparja. Gorjak Franc, Trnovlje 102, tel. 063 21-817.

NOVA gostilna na Dobrni sprejme natakarico in kuharico KV ali PK. Delovni čas urejen, nudim tudi stanovanje. Ostalo po dogovoru. Gostilna Lovec, Dobrna 25. Tel. 063 778-080.

RAZNO

ODSTOPIM dobro vpeljano obrt, drobnih kovinskih predmetov v Laškem. Inf. od 18. do 20. ure na tel. 063 26802.

ZLAT širok poročni prstan sem izgubil 31. 12. 80 v Celju. Poštenega najditelja naprošam naj ga odda v uredništvu NT ali javi na tel. 785-114.

NOVI tednik

RAZPISNA KOMISIJA ZA IMENOVANJE INDIVIDUALNEGA POSLOVODNEGA ORGANA

PEKARNE LAŠKO p. o.
LAŠKO – Titova 24

razpisuje
po 46. in 50. statuta delovne organizacije

dela in opravila individualnega poslovodnega organa

Poleg z zakonom določenih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje pogoje:
– da je mojster pekovske stroke s končano poslovodsko šolo;
– da ima 10 let prakse, od tega najmanj 5 let na vodilnih delovnih mestih;
– da je moralno in politično neoporečen;
– da je družbeno in politično aktiven.

Kandidati naj pošljejo ponudbe najkasneje v 15 dneh po objavi tega razpisa.

Ponudbe s kratkim življenjepisom in dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev naj kandidati pošljejo na gornji naslov z oznako »Za razpisno komisijo.

Kandiate bomo o izbiri obvestili v 8 dneh po sklepu zbora delavcev Pekarne Laško p. o. Laško.

»TKANINA« n. sol. o
TOZD Veleprodaja n. sol. o

Komisija za delovna razmerja
OGLAŠA
dela oz. naloge:

a) 2 evidentičarjev prihoda blaga

POGOJ: SŠ-ekonomske ali komercialne smeri ali nepopolna srednja oz. poklicna šola in 1 leto delovnih izkušenj

b) blagovnega knjigovodje

POGOJ: SŠ-ekonomske ali komercialne smeri ali nepopolna srednja oz. poklicna šola in 2 leti delovnih izkušenj

c) telefonistke

POGOJ: NK-delavka

s kandidatkama za opravljanje del oz. nalog evidentičarja prihoda blaga in telefonistke sklepamo delovno razmerje za nedoločen čas.
Za dela oz. naloge enega evidentičarja prihoda blaga in blagovnega knjigovodje potrebujemo nadomestilo za določen čas.

Vloge sprejema Sektor za samoupravno organiziranost in kadre »Tkanina« Celje, Ul. XIV. divizije št. 12, v roku 15 dni od dneva objave.

Kandidatke bodo pismeno obveščene o izbiri v roku 30 dni po zaključenem prijavnem roku.

Tednik »TV 15«

glasilo ZZB NOV in ZRVS Slovenije

61000 LJUBLJANA
Miklošičeva 28/I

Naročam tednik »TV 15«

Ime in priimek _____
(podjetje, ustanova)

Ulica, hišna št. _____

Kraj _____

Pošta _____

Podpis _____

ZAHVALA

Vsem, ki so našo drago ženo, mamo in staro mamo

ANICO STRAŠEK

rojeno Goručan iz Zagrada 117

spremili na njeni zadnji poti, iskrena hvala. Hvala tudi vsem, ki so darovali cvetje in v tihem sožalju pomagali premagovati bolečino izgube.

Hvaležni mož Polde in hčerka Heda z družino

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame

ANE CEHNER

vdove Žmahar

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so jo tako številno pospremili na njeni zadnji poti, darovali cvetje in nam izrazili sožalje. Posebna zahvala govornikom za poslovilne besede, predstavniku Krajevne skupnosti, Društvu invalidov in duhovniku za pogrebni obred, pevcem in sosedom za vso pomoč ob naših težkih trenutkih.

Žalujoči:
vsi njeni

Šentjur, dne 29. 12. 1980

ZAHVALA

Ob smrti naše drage mame, babice, prababice in tete

JOŽEFE JERNEJŠEK

se vsem sosedom in znancem iskreno zahvaljujemo za darovano cvetje, izraze sožalja in spremstvo na njeni zadnji poti. Posebej se prisrčno in toplo zahvaljujemo tov. Petek Jožetu in njegovi družini za vso iztredno požrtvovalno in nesebično pomoč in skrb v najtežjih dneh. Iskrena hvala tov. Kleč Rikici in Virant Silvi za vso izkazano pomoč in pozornost. Iskrena hvala dr. Drnovšku in medicinskemu osebju internega oddelka celjske bolnišnice za vso nego in skrb v času hospitalizacije pokojnice.

Žalujoči:
hčerki Elvira Jurašin in Irmgard Jernejšek ter ostalo sorodstvo

DO VIO LAŠKO
TOZD Osnovna šola »Antona Aškerca« Rimske Toplice

razpisuje
prosta dela in naloge

TAJNIKA ŠOLE

Pogoji: dokončana administrativna ali ekonomska šola

Kandidati naj pošljejo vloge na delavski svet Osnovne šole Rimske Toplice, v roku 15 dni po objavi razpisa.

EMONA HOTELI
TOZD HOTEL EVROPA CELJE

vabi
k sodelovanju

za delo in naloge knjiženja v finančnem knigovodstvu

pogoj:
ekonomski tehnik s 3-letno prakso

Delo je za določen čas, nadomeščanje delavke med porodniškim dopustom. Nastop dela v februarju 1981.

Interesenti naj vložijo pismene prijave, opremljene s kratkim življenjepisom in dokazili o strokovnosti ODBORU ZA DELOVNA RAZMERJA ali se osebno zglasijo v kadrovski službi TOZD HOTEL EVROPA CELJE, Titov trg 4, do zasedbe del in opravil.

TV SPORED

NEDELJA, 11. 1.

8.25 POROČILA (Lj)
8.30 ČEBELICA MAJA (Lj)
8.55 BELI KAMEN, švedska otroška serija (Lj)
9.25 Garmisch: SLALOM ZA MOŠKE, prenos 1. teka EVR (Lj)
11.15 RISANKA (Lj)
11.25 Barmisch: SLALOM ZA MOŠKE, prenos 2. teka EVR (Lj)
12.30 TV KAŽIPOT (Lj)
12.55 POROČILA (Lj)
13.00 JUGOSLAVIJA, DOBER DAN (do 13.35) (Zgb)
15.00 WASHINGTON ZA ZAPRTIMI VRATI, serijski film (Lj)
16.30 POROČILA (Lj)
16.35 ZA ČISTO IN BISTRO JEZERO, dok. oddaja TV Skopje (Lj)
17.05 ŠPORTNA POROČILA (Lj)
17.15 POMOČNIK, švicarski film (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIK CAK (Lj)
19.22 TV NOCOJ (Lj)
19.24 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 M. Smoje: VELIKO MESTO, nadaljevanka TV Zagreb (Lj)
21.15 MOSTOVI MANHATTNA, dokumentarna oddaja (Lj)
22.00 V ZNAMENJU (Lj)
22.10 ŠPORTNI PREGLED (Zgb)

PONEDELJEK, 12. 1.

16.25 KMETIJSKA ODDAJA TV BEOGRAD (Lj)
17.25 POROČILA (Lj)
17.30 MINIGODCI V GLASBENI DEŽELI (Lj)
17.40 ČLOVEKOVI PRIJATELJI, poljudno znanstvena serija (Lj)
18.05 METODOLOGIJA POLITIČNEGA DELA: Sestanek – priprava (Lj)
18.25 JEZIK V JAVNI RABI: Osebne poteze v jeziku (Lj)
18.35 OBZORNIK (Lj)
18.45 ZDRAVO, MLADI! (Zgb)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIK CAK (Lj)
19.24 TV NOCOJ (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 W. Shakespeare. KOMEDIJA ZMEŠNJAV, angl. drama-muzikal (Lj)
22.15 V ZNAMENJU (Lj)
22.30 KULTURNE DIAGONALE (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.10 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
17.30 TV DNEVNIK (Bgd 1)
17.45 LUTKOVNA NADALJEVANKA (N. Sad)
18.00 JUNAŠKE NARODNE PESMI (Bgd 1)
18.15 IZOBRAŽEVALNA ODDAJA (Bgd 1)
18.45 BLASBENAMEDIGRA (Lj 2)
18.50 ŠPORTNA ODDAJA (Bgd 2)
19.30 TV DNEVNIK (Bgd 1)
20.00 PO POTEH SPOZNANJ (Sa 2)
21.15 DRUŽINA POLANIECKI, poljska nadaljevanka (Bgd 2)
22.35 7 + 7, zabavno glasbena oddaja (do 23.35) (Bgd 2)

TOREK, 13. 1.

10.25 Oberstaufen: SLALOM ZA MOŠKE, prenos 1. teka (do 12.00) EVR (Lj)
12.55 Oberstaufen: SLALOM ZA MOŠKE, prenos 2. teka (do 14.00) EVR (Lj)
15.50 SLALOM ZA MOŠKE, posnetek iz Oberstaufna (Lj)
17.10 POROČILA (Lj)
17.15 SEBASTIJANOVA BABICA, danska risana serija (Lj)
17.30 FOLKLORNA SKUPINA »DUNA«, 3. oddaja (Lj)
18.05 MALI SVET, otroška kontaktna oddaja TV Zagreb (Lj)
18.35 OBZORNIK (Lj)
18.45 ČAS, KI ŽIVI (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIK CAK (Lj)
19.24 TV NOCOJ (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 SKUPAJ – aktualna oddaja vseh jugoslovanskih TV studijev (Bgd)
21.00 W. Reymont: OBLJUBLJENA DEŽELA, poljska nadaljevanka (Lj)
22.00 V ZNAMENJU (Lj)
22.15 GOGA, balet (Lj)

SREDA, 14. 1.

17.05 POROČILA (Lj)
17.10 Z BESEDO IN SLIKO: Novoletna ura (Lj)
17.50 UKROČENO OKO, kulturno dokumentarna serija (Lj)
18.20 OKROGLI SVET (Lj)
18.30 OBZORNIK (Lj)
18.45 GALERIJA OPERNIH ZNAČAJEV: Zapeljivci in tisti, ki mislijo, da to so (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIK CAK (Lj)
19.24 TV NOCOJ (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 FILM TEDNA: MARMORNI ČLOVEK, poljski film (Lj)
22.35 V ZNAMENJU (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.10 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
17.30 TV DNEVNIK (Bgd 1)
17.45 PTIČJE STRAŠILO, otroška nadaljevanka (Zgb 1)
18.15 SPLOŠNA LJUDSKA OBRAMBA (Bgd 1)
18.45 AMATERSKI STUDIO (Bgd 1)
19.30 TV DNEVNIK (Bgd 1)
20.00 ŽALOSTNI SPOMINI? angleška tv drama (Bgd 2)
21.15 ZAGREBŠKA PANORAMA (Zgb 2)
21.35 MUZEJ HRVAŠKIH ARHEOLOŠKIH SPOMENIKOV, izobr. oddaja (do 21.55) (Zgb 2)

ČETRTEK, 15. 1.

17.35 POROČILA (Lj)
17.40 TOVARIŠIJA, mladinska nadaljevanka TV Skopje (Lj)
18.10 MOZAIK KRATKEGA FILMA: Popotni dnevnik, novozelandski film (Lj)
18.35 OBZORNIK (Lj)
18.45 PO SLEDEH NAPREDKA (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIK CAK (Lj)
19.22 TV NOCOJ (Lj)
19.24 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 KO ZABOLI ZOB, aktualna oddaja (Lj)
21.35 625 (Lj)
22.15 V ZNAMENJU (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.10 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
17.30 TV DNEVNIK (Bgd 1)
17.45 JELENKO, otroška serija (Zgb 1)
18.15 ZNANOST (Sa 1)
18.45 MUPPET SHOW (Sa 1)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb 2, TG 1)
20.00 3, 2, 1 ... GREMO! (Zgb 2)
23.00 POROČILA (do 23.05) (Zgb 2)

PETEK, 16. 1.

17.15 POROČILA (Lj)
17.20 OLIMPIADA SMEHA, ameriška risana serija (LJ)
17.50 ČEZ TRI GORE: Pevski tabor 80 (Zamejski zbori) (Lj)
18.20 OBZORNIK (Lj)
18.30 SODOBNA MEDICINA: Tobak – naslada in pokora (LJ)
19.00 NE PREZRITE (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIK CAK (Lj)
19.24 TV NOCOJ (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 A. Marodić: NAŠA KRAJEVNA SKUPNOST: Mini vrtec (Lj)
20.40 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.45 JAZZ NA EKRANU: Joe Henderson Quartet (Lj)
20.55 T. Hardy: ŽUPAN V CASTERBRIDGEU, angl. nadaljevanka (Lj)
21.45 V ZNAMENJU (Lj)
22.00 NOČNI KINO: DILINGER JE MRTEV, italijanski film (LJ)

Oddajnik II. TV mreže:

17.10 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
17.30 TV DNEVNIK (Bgd 1)
17.45 NAŠI PESNIKI, oddaja za otroke (Bgd 1)
18.15 MLADINSKI EKRAN (N. Sad)
18.45 ZGODBE DANILA NIKOLIČA (Bgd 1)
19.30 TV DNEVNIK (Bgd 1)
20.00 DRUŽINA IN DRUŽBA, dokumentarna serija (Sa 1)
20.45 ZAGREBŠKA PANORAMA (Zgb 2)
21.10 ZELENI KABARET (Bgd 1)
21.40 KULTURNI MOZAIK (do 32.40) Zgb 2)

SOBOTA, 17. 1.

8.35 POROČILA (Lj)
8.40 MINIGODCI V GLASBENI DEŽELI (Lj)
8.50 SEBASTIJANOVA BABICA, danska risana serija (Lj)
9.05 Z BESEDO IN SLIKO: Novoletna ura (Lj)
9.30 TOVARIŠIJA, mladinska nadaljevanka TV Skopje (Lj)
10.00 MALI SVET, otroška kontaktna serija TV Zagreb (Lj)
10.30 PO SLEDEH NAPREDKA (Lj)
11.00 DELAJ Z GLAVO: Ponovitev (Lj)
11.25 B. Ibanez: TRSJE IN BLATO, španska nadaljevanka (Lj)
12.25 Kitzbühl: SMUK ZA MOŠKE, prenos (do 13.45 do 14.00) EVR (Lj)
15.45 RDEČI PONI, ameriški mladinski film (Lj)
17.10 POROČILA (Lj)
17.15 KOŠARKA ZADAR: CIBONA, prenos (Zgb), (Lj)
18.55 NAŠ KRAJ (Lj)
19.10 ZLATA PTICA (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIK CAK (Lj)
19.24 TV NOCOJ (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 SOBOTNA TV KRIŽANKA (Lj)
21.30 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.35 OD TOD DO VEČNOSTI, ameriški film (Lj)
23.30 TV KAŽIPOT (Lj)
23.50 POROČILA (Lj)

Oddajnik II. TV mreže:

17.30 NARODNA GLASBA (Sa 2)
18.00 IZ SPOREDA TV... (Zgb 2)
18.30 J. Horvat: MAČEK POD ČELADO, tv nadaljevanka (Zgb 2)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb 2), (Bgd 1)
20.00 ŽIVLJENJE NA ZEMLJI, dokumentarna serija (Sa 2)
21.00 POROČILA (Zgb 2)
21.10 ŠPORTNA SOBORA (Sa 2)
21.30 FELJTON (Zgb 2)
22.00 GLASBENI ATELJE (do 23.00) (Bgd 2)

Plošče in kasete melodij, ki ste jih izbrali, so vam na voljo v prodajnih enotah KOVINOTEHNE – TOZD TEHNIČNA TRGOVINA Celje

LESTVICA ZABAVNIH MELODIJ:

1. THE WINNER TAKES IT ALL – ABBA
2. FUNKYTOWN – LIPS INC
3. STORILA BOM TO – NECA FALK
4. CALL ME – BLONDIE
5. HOČU – OTO PESTNER

KUPON
za lestvico zabavnih melodij

Glasujem za pesem _____

izvajalec _____

Ime, priimek, naslov _____

_____

LESTVICA DOMAČIH MELODIJ:

1. MOJ ROŽMARIN – CELJSKI INSTRUMENTALNI KVINTET
2. ME TEŽA TARE – VESELI HMELJARJI
3. ZAPOJ MI PTIČICA PESMICO – AHAČIČ
4. OJ SAVINJA – VESELI HMELJARJI
5. NEVIHTA V ZAKONU – MIHELIČ

KUPON
za lestvico domačih melodij

Glasujem za pesem _____

izvajalec _____

Ime, priimek, naslov _____

_____

Nagrajenca: Zora Potočnik, Teharska 53, Celje
Lidija Grobelnik, Ul Frankolovskih žrtev 15, Celje

Pišite na naslov: Novi tednik – Radio Celje, Trg V. kongresa 3 a, Celje
Lestvica domačih melodij je na sporedu vsak ponedeljek ob 17.15, lestvica zabavnih melodij pa vsako soboto ob 17.15.
Vsakič nagrada mala plošča.

POIŠČITE V...
prodajnem centru hudinja

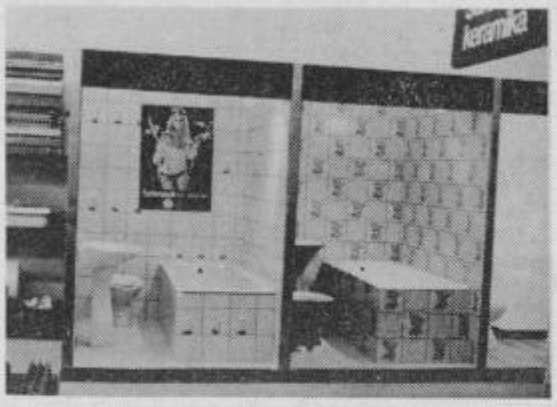

Verjetno že veste, da je Kovinotehna Celje odprla nov prodajni center v Hudinji. Obiščite ga in izbirajte. Tokrat vam predstavljamo keramične izdelke: opremo za kopalnice in sanitarije.

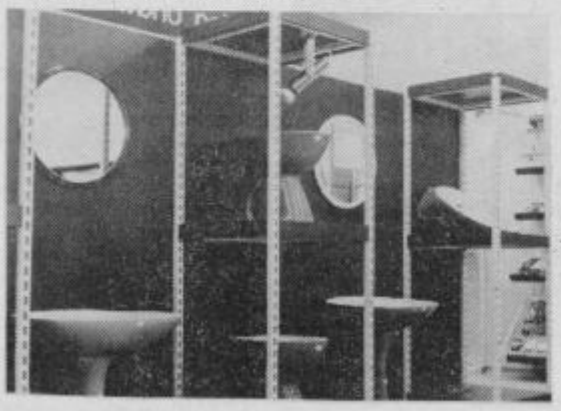

kovinotehna
tozd tehnična trgovina

RADIO CELJE

SPORED OD 8. DO 14. I. 1981

Četrtek, 8. 1.: 8.00 Poročila, **8.05** Dopoldan z vami – **gost oddaje Rudi Peperko – družbeni pravobranilec samoupravljanja** (vmes ob **9.00** Poročila), **10.00** Zaključek sporeda, **15.30** Obvestila, **15.45** Zabavni globus, **16.00** Kronika, **16.15** Čestitke in pozdravi, **16.30** V ŽIVO – JE VZGOJA ŠE DEL IZOBRAŽEVANJA?, **18.00** Zaključek sporeda.

Petek, 9. 1.: 8.00 Poročila, **8.05** Petkov mozaik (vmes ob **9.00** Poročila), **10.00** Zaključek sporeda, **15.30** Obvestila, **16.00** Poročila, **16.05** Čestitke in pozdravi, **16.45** Zabavni globus, **17.00** Kronika, **17.15** Glasbo vam izbira, **17.45** Turistična oddaja, **18.00** Zaključek sporeda.

Sobota, 10. 1.: 8.00 Poročila, **8.05** Dopoldan z vami (vmes ob **9.00** Poročila), **9.30** Filmski sprehodi, **10.00** Zaključek sporeda, **15.30** Obvestila, **16.00** Poročila, **16.05** Čestitke in pozdravi, **17.00** Kronika, **17.15** Lestvica zabavnih melodij, **17.30** Kulturni feljton, **17.45** Zabavni globus, **18.00** Zaključek sporeda.

Nedelja, 11. 1.: 10.00 Poročila, **10.10** Obvestila, **10.30** Predstavljamo vam, **10.45** Kekčevi prijatelji, **11.00** Vedri zvoki, **11.15** Zabavni globus, **11.30** Kmetijska oddaja, **12.00** Čestitke in pozdravi, **13.00** Poročila, **13.05** Od melodije do melodije, **13.30** Literarna oddaja, **13.45** Iz domačih logov, **14.00** Zaključek sporeda.

Ponedeljek, 12. 1.: 8.00 Poročila, **8.05** Športno dopoldne (vmes ob **9.00** Poročila), **10.00** Zaključek sporeda, **15.30** Obvestila, **16.00** Poročila, **16.05** Čestitke in pozdravi, **16.30** Reportaža, **16.45** Zabavni globus, **17.00** Kronika, **17.15** Lestvica narodno-zabavnih melodij, **17.30** Športni pregled, **17.45** Glasbene novosti, **18.00** Zaključek sporeda.

Torek, 13. 1.: 8.00 Poročila, **8.05** Dopoldan z vami (vmes ob **9.00** Poročila), **9.30** Kuharski kotiček, **10.00** Zaključek sporeda, **15.30** Obvestila, **16.00** Poročila, **16.05** Čestitke in pozdravi, **16.30** Iz delovnih organizacij, **16.45** Zabavni globus, **17.00** Kronika, **17.15** Iz arhiva resne glasbe, **17.45** Odmevi, **18.00** Zaključek sporeda.

Sreda, 14. 1.: 8.00 Poročila, **8.05** Dopoldan z vami (vmes ob **9.00** Poročila), **10.00** Zaključek sporeda, **15.30** Obvestila, **16.00** Poročila, **16.05** Čestitke in pozdravi, **16.30** Za delavce iz drugih republik, **16.45** Zabavni globus, **17.00** Kronika, **17.15** Glasbene vzporednice, **17.30** Aktualno, **17.45** Iz zakladnice zborovske glasbe, **18.00** Zaključek sporeda.

IZ SPOREDA

Četrtek 8. januarja ob 16.30 V ŽIVO – JE VZGOJA ŠE DEL IZOBRAŽEVANJA

Sprega besed – vzgoja in izobraževanje – je po mnenju mnogih le polovična resnica. Da je v izobraževalnem procesu premalo vzgoje in da potemtakem ta beseda na prvo mesto sploh ne sodi. Tako eni. Drugi, predvsem učitelji, tarnajo nad natrpanimi programi in pomanjkljivo vzgojo tudi pri drugih dejavnikih, kot so družina, organizacije, družbeno okolje. Oddajo bo vodil Jure Krašovec.

Petek, 9. januarja ob 17.45 TURISTIČNA ODDAJA

Ni naključje, če bo glavna tema v prvi letošnji turistični oddaji posvečena zdravilišču v Rogaški Slatini, ki je tudi letos pred mnogimi novimi nalogami. Na vseh področjih. Posebej pa bo v oddaji tekla beseda o glasbeni terapiji, o novih metodah zdravljenja nespečnosti.

Nedelja, 11. januarja ob 13.30 LITERARNA ODDAJA:

Štiri leta je minilo od smrti priljubljenega Frana Roša, pedagoškega delavca, književnika, velikega ljubitelja mladih, publicista, sodelavca številnih slovenskih časnikov in revij. Zato posvečamo današnjo literarno oddajo Franu Rošu, iz njegove knjige Korporal Huš in druge zgodbe pa smo izbrali odlomek, kako korporal Huš vodi bodoče mlade oficirje na travniku nekje pri Žalcu. Bral bo Tone Škerbec, literarno oddajo pa je pripravil Drago Medved.

IRSKA – »SMARAGDNI OTOK«

DINGLE

Magistralna cesta se je vse bolj zoževala in vijugala; njeno obrobo so začeli tvoriti veliki grmi čudovitih fuksij. Res so bili cvetovi nekoliko manjši, kot so pri naših lončnicah s tem imenom, vendar tako visokih fuksij pri nas ni videti, sploh pa ne v obliki žive meje.

Ustavili smo se na prvi sipini zahodne obale. V tem zalivu, imenovanem po največjem kraju na polotoku Dinglski zaliv, je bilo morje

5

PIŠE: JELKA ŽOLNIR

razmeroma mirno v primerjavi s sicer vedno razburkanim Atlantskim oceanom, ki se v mogočnih valovih zaganja ob skalnate pečine otoka. Pihal je izredno močan veter, tako da so nam zelo prav prišle vetrovke, ki so bile prva stvar, katero smo po priporočilih domačinov nabavili po prihodu na Irsko. Kljub temu je bilo ob sipini ali »strand-u«, kot se originalno imenuje takšen peščeni del obale, več šotorov; ob nekaterih so stali avtomobili s tujo registracijo – tudi tam so prevladovali Nemci med tujci. Nekaj ljudi se je celo kopalo, saj so očitno tam preživljali svoj dopust. Ob misli na naš topli Jadran človeku ni preostalo drugega, kot da se je še bolj zavil v vetrovko!

Zanimivejše je bilo jadranje po sipini, v katerem so se preizkušali drugi dopustniki, zlasti mladeniči: stali so na dokaj velikih deskah, opremljenih s kolesci in jadri. Le-ta so obračali po vetru in vozila so drvela po dolgi sipini, medtem ko so se prevrnila ob vsaki neprevidnosti.

Nadaljevali smo pot vzdolž zaliva in srečali nenavadno vprego: konj je vlekel ciganskemu vozu podobno vozilo, ki je izgledalo zaradi materiala in oblike tudi kot premikajoči se velikanski sod na kolesih. V njem je bilo prostora za dve, a največ za štiri osebe. Takšna vozila se lahko poleti najamejo za dokaj nizke stroške in z njimi se da prepotovati del Irske. Ob večerih se je treba ustaviti v enem izmed posebnih počivališč te izposojevalne družbe, kjer poskrbijo za vašega konja. Takšen način letovanja je zlasti priljubljen pri mladini. Še v večji meri pa se mladi poslužujejo kolesarjenja in pri tem jih neprestani dež ter veter očitno sploh ne ovirata.

Dingle je majhno ribiško mesto, skrito v mirni zajedi istoimenskega zaliva. Zaradi svoje idilične lege privablja številne turiste, čeprav tam kopanje v morju menda nikdar ne pride v poštev. V mestecu in okoliških vasicah letujejo tudi otroci vseh starosti v sklopu različnih organizacij, kot so taborniki ali neke vrste šola v naravi pod pokroviteljstvom kakšne cerkvene bratovščine oziroma reda. Za zabavo teh otrok skrbijo med drugim sobotni in nedeljski plesi, ki jih prirejajo njihovi voditelji v telovadnicah ali drugih velikih dvoranah za takšne in podobne namene. Irski tradicionalni plesi so prava umetnost v primerjavi z našima plesoma te vrste polko in valčkom. Pri njih ne gre nikoli za ples v paru, pač pa tvorijo skupine z najmanj štirimi plesalci, katere se med seboj ob poskočnem ritmu še izmenjujejo. Že otroci znajo biti pri plesu izredno spretni, opazovanje velikih pa predstavlja prav svojevrstno zabavo.

Več dni smo prebili v Dinglu v čudoviti družinski počitniški hiši našega gostitelja in delali celodnevne izlete v okoliške kraje ter na sosednje polotoke. Vendar nikoli nismo uspeli videti, da bi katerakoli ribiška ladja ali izplula ali priplula, medtem ko je ribarnica prodajala sveže ribe. Stari ribiči, ki so po cele dneve posedali v zavetju na začetku pomola, sploh niso hoteli povedati pravega vzroka, zakaj ladje ostajajo zasidrane; izgovarjali so se na razburkano morje na Atlantiku, a zaliv ni odražal nikakršnega viharja.

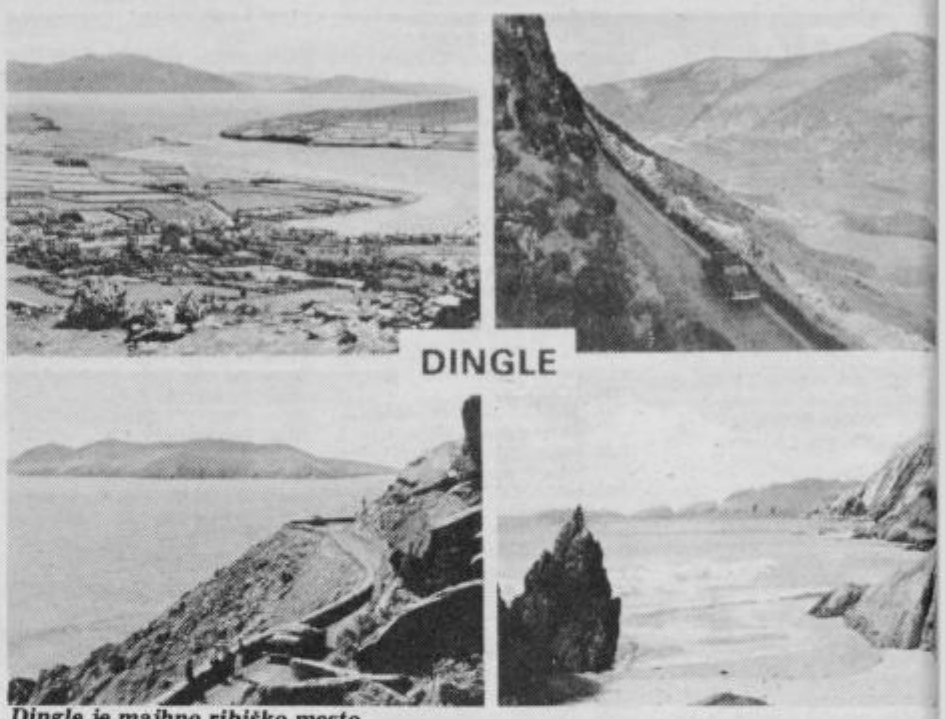

Dingle je majhno ribiško mesto.

MOJCA POKRACULJA NA OTROŠKI KIRURGIJI

Iz Laškega je prišla Mojca Pokraculja s svojim spremstvom v prazničnih dneh. Ustavila se je tudi na otroškem oddelku celjske kirurgije, pri malčkih in malo večjih otrocih, ki jih je bolezen ali poškodba za nekaj časa zaprla v bolniške sobe. Veselje je bilo v teh dneh povsod doma in tudi mali bolniki so se veselili. Novoletne jelke, dedka Mraza, daril in obiskovalcev. Tisti, bolj zdravi, so se veselili odhoda domov, oni drugi pa, da bodo tudi v bolnici preživeli prijetne novoletne dni.

Tisti dan, ko je prišla Mojca Pokraculja, so se vsi zbrali na hodniku in napeto prisluhnili zgodam in nezgodam Mojce in živali. Po lutkovni predstavi so v en glas obsodili grdo lisico, ki je preložila svojo krivdo na zajčka. Vedeli so, da to ni prav in še nekaj časa se je pogovor sukal okrog igrice. Tudi mlada skupina Laščank je imela pri tem zasluge, skupina, ki jim je s prisrčnostjo in lutkami pričarala vedre trenutke.

MBP

HITREJE IN VARNEJE Z NOVIMI REŠILCI

Kdor čaka – dočaka, so si nekaj dni pred koncem leta rekli delavci v celjski reševalni službi. Z veseljem in ponosom so sedli vozniki prvič v štiri nova, sodobna reševalna vozila OPEL. Z veseljem, ker so dočakali vozila, ki so jih že tako močno potrebovali, saj so doslej uporabljali kar sedem že odpisanih avtomobilov, ki je vsak prevozil vsaj 400.000 kilometrov. Ne hitra, ne varna ni bila več vožnja z njimi, ne za reševalce, ne za tiste, ki so nujen prevoz potrebovali. Takšnih pa je veliko, veliko. Veseli so bili, ker bodo sedaj lahko pomagali še bolje in z nekoliko manj naporov. Ponosni pa niso bili le zato, ker so nova vozila lepa, temveč tudi zato, ker so jih pridobili tudi z lastno zagnanostjo.

Precej sredstev je bilo treba zbrati za štiri avtomobile. Delavci reševalne službe so pri tem naleteli na polno podporo občinske zdravstvene skupnosti Celje, ki je prispevala 1,800.000 din, občinske zdravstvene skupnosti Žalec s 400.000 dinarji in Zavarovalne skupnosti Triglav, ki jim je zagotovila izredno ugodne kreditne pogoje za 1,120.000 dinarjev iz posebnega preventivnega sklada, kjer združujemo sredstva po načelu solidarnosti. Žal, občinska zdravstvena skupnost Šentjur za vozila ni zaenkrat prispevala še ničesar, čeprav opravljajo celjski reševalci prevoze tudi za to občino.

S temi vozili pa potrebe reševalne službe še niso pokrite. Poleg avtomobilov bo treba zbrati sredstva še za nujno dodatno opremo. Kar žalostno je, da je še nimajo. Kdo ve. Morda bi z njo lahko že jutri komu rešili tudi življenje. Pomislimo malo. Morda bi bil to kdo izmed nas.

MILENA B. POKLIČ

USPEŠNI ŠPORTNIKI PRI AMD ŠLANDER

Že od leta 1969. naprej gojijo pri AMD Šlander tekmovanje v avto rallyu. Organizirali so že vrsto tekmovanj v tej panogi avtomobilizma. Zadnjih pet let pa so organizatorji že tradicionalnega tekmovanja v avto rallyu »Štajerska«, na katerem tekmujejo predvsem tekmovalci iz območja Štajerske. Prizadevajo si, da bi to tekmovanje AMZ Slovenije vključila v točkovanje za republiško prvenstvo, s tem seveda, da bi potem lahko tekmovala tudi društva iz ostalih predelov Slovenije. Tekmovanje pa bi s tem pridobilo na večjem pomenu. Že deset let se udeležujejo tudi tekmovanj v avto rallyu na Madžarskem, kjer so doslej vedno osvojili najboljša mesta. V letu 1980 so se tekmovalci udeležili petih tekmovanj za prvenstvo Štajerske, spretnostne vožnje v Laškem in že omenjenega rallya na Madžarskem. V generalnem plasmanu sta bila vsak v svojem razredu druga Jože Mesarec in Slavko Hacin, pri ženskah pa je bila Glorija Planinšek prva. Seveda so tudi kot ekipa osvojili vedno najboljša mesta.

V najbolj privlačni panogi za gledalce, tekmovanju v kartingu je bilo v letu 1980. opaziti velik prodor mladih perspektivnih tekmovalcev. Ti so v tekmovanjih v kartingu za republiško in državno prvenstvo osvojili v svojih kategorijah najboljša mes Posebno velja pohvaliti A ša Pepela, ki je osvojil na publiškem prvenstvu pr mesto in na državnem venstvu drugo mesto v sv kategoriji. Za njim pa ne z stajata veliko Matjaž Pečo in Jure Bitenc. Opaziti je di napredek pri Jakobu V fu in Francu Kralju. Dra Bužan in Alojz Perk, tekm valca s precejšnjo mero ru ne v tekmovanju s kart gom, bi lahko z malo v športne sreče zasedla tu najvišja mesta v republiki državi. Ekipno so tekmov ci AMD Šlander zasedli v publiki prvo in državi dru mesto, kar je velik uspeh.

V letu 1980 je pri špor komisiji AMD Šlander novno zaživela dejavn motocrossistov. Trenut nastopata za barve AM Šlander na raznih tekmov njih dva tekmovalca in sta na začetku zasedla vsak svoji kategoriji zavidljive zultate, predvsem če upoš vamo, da sta oba še zelo m da in brez večjih izkušen tovrstnem tekmovanju.

Spomladi so ustanovili di motosekcijo. Tudi tu n fantje držali križem rok in se zavzeto lotili dela. Skup s člani ZŠAM Celje so or nizirali I. medrepubliško s čanje motoristov na avtop ligonu v Ljubečni. Tu so pomerili med drugim tudi moto rallyu. Skupaj so udeležili pet srečanj moto stov v Sloveniji in Hrvats kjer so osvojili kot ekipa tu dva pokala za doseže uspehe.

Posebno pozornost nam njajo pri AMD Šlander tu športnim funkcionarje Brez njih si ne bi mogli zam sliti nobenega tekmovanja avtomoto športu. Skrbijo mreč, da se posamezno te movanje odvija po predp sih. Vidimo jih lahko tudi trim akcijah »Vsi na kolo zdravo telo«, na šolskih te movanjih s kolesi, skrat povsod tam kjer je vključ cestni promet.

Za leto 1981. so si pri špo ni komisiji med drugimi logami zadali tudi nalogo, pomladijo in številčno ok pijo svoje vrste. Okrepiti lijo sodelovanje z drugi avtomoto društvi, predvse z ZŠAM v Celju.

F. GABE

NOVI tednik 1

NOVI TEDNIK – Glasilo občinskih organizacij SZDL Celje, Laško, Mozirje, Slovenske Konjice, Šentjur, Šmarje pri Jelšah in Žalec – Uredništvo: Celje, Trg V. kongresa 3 a, poštni predal 161. Naročnina in oglasi: Trg V. kongresa 3 a – Glavni urednik Novega tednika in Radia Celje Avgust Ribič. Odgovorni urednik Novega tednika Drago Medved, odgovorni urednik Radia Celje Branko Stamejčič. Redakcija: Marjela Agrež, Milan Božič, Jure Krašovec, Mateja Podjed, Milena Poklič-Brečko, Damjana Stamejčič, Zdenka Stopar, Mitja Umnik, Janez Vedenik, Tone Vrabl. Tehnični urednik Franjo Bogadi. Izhaja vsak četrtek. Izdaja ga ČGP Delo, Ljubljana. Rokopisov ne vračamo. Cena posamezne številke 8 din, celoletna naročnina 380 din, polletna 190 din. Za tujino je cena dvojna. Štev. žiro računa: 50700-603-31198 – ČGP Delo Ljubljana TOZD Novi tednik Celje. – Telefon, oglasi in naročnina: 22-369, 23-105.